

özgür gelecek

1-15 NİSAN 1993 SAYI: 1 FİYATI:10.000 TL (KDV DAHİL)

ÖZGÜR GELECEK ONURLU İNSANLARIN HAKKIDIR

Çıkarın yazısı 2. sayfada

"TAM HAK EŞİTLİĞİ" HER ULUSUN VAZGEÇİLMEZ
HAKKIDIR

Gündem yazısı 3. sayfada

SANATSAL YARATICILIĞIN İLK ŞARTI: DÜŞÜNCEYİ
BOYUTLARINDAN KURTARMAK

Muzaffer Oruçoğlu/Bakış köşesiyle Kültür Sanat'ta

KADINLAR UYANIN, HAREKETE GEÇİN, SAVAŞINI!

Kadın sayfasında

İŞÇİ SINIFININ SENDİKAL MÜCADELESİNDE

KAVRAMLAR-ANLAYIŞLAR VE GERÇEKLER

Mahmut Dedeoğlu/Bilinc köşesiyle İş Sendikası'nda

PKK nereye?

■ Türkiye devrimi, tarihini, kendi tecrübesini, ülkenin jeopolitik konumunu ve mevcut güç ilişkilerini iyi kavramışsa hasmını diğer devrimlerin aldığından daha çok ciddiye almak durumundadır. Osmanlı kabadayılığının ve palavrasının çürük özüne parmak basarken, gerçekten kudretli olanın bayrağını dalgalandırırken bu gerçeği unutmamak gerekiyor.

12 ve 13. sayfalarda

Enternasyonalist devrimci Barbara beş arkadaşıyla birlikte katledildi

■ Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya ideali kavgasında şehit düşen, 'proletaryanın vatanı yoktur' anlayışını yaşama geçiren enternasyonalist komünist Barbara Anna Kistler bilinçlerde yaşayacak.

Haber 20 ve 21. sayfalarda

Devrimci tutsaklar direniyor

■ Nevşehir ve Sağmalcılar cezaevi direnişlerinden sonra TC, cezaevlerinde baskının, işkencenin dozunu artırdı. Sevk ve sürgünlere hız verdi. Devrimci tutsaklar ve aileleri kendilerine dayatılan yasak ve kısıtlamaları aşmak için açlık grevlerindeydiler.

Haber 6. sayfalarda

Devrimci Sol çetesi 'Nevşehir' buladı

Devrimci Sol çetesi Kartalpe'de ve devrimci Sol çetesi dağ evlerinde düzenlediği ev arandı. Polis in senaryolarıyla çetelere çalıştığı iddialar ortaya çıkarmayacak.

Haber 5. sayfalarda

Binlerce insanın kanlarıyla yaratılan değerler üzerine yapılan pazarıkların hiçbir hükmü olamaz. Sınıfsal kurtuluşa dek Kürdistan'da silahlar susmaz.

Teslimiyet rüzgârlarına inat: Halk yerel iktidarlarını yaratıyor

Haberler 9. sayfalarda

Sunuş

Yetkin gazete, okuyuyla bütünleşen gazetedir

Yıldırır tasarlattığımız 15 günlük gazete çıkarma çabalarımız ekindeki ÖZGÜR GELECEK gazetesiyse sonuçlanmış durumda. Haber-yorum ve teorik yazıları aylık bir derlemede vermek istediğimiz etkiyi yakalamıştık. 15 günlük periyodu olan gazetemizde güncelliği yakalayınca, her mek olayda anında tavır alacak Marksizim-Leninizm ve Mao Zedang Düşüncesini bilimi ışığında perspektifli sunan yazılar verecektik. Ancak, bu çabalarımıza engel olmak isteyen egemenler, okurlarımıza ve yazarlarımıza baskılarını şiddetle artırıyordu. Bütün baskılarla birlikte bilimsel ve teorik yazılarımızı ve temelimizde olduğu hakaretlerde bulunanları "demokratik Türkiye"nin tereddüt yüzünü sergilemekteydi. Fakat'te da okurlarımız dergi dağıtım yapmaları sonucu gibi çabalarımızla birlikte aslında tutulmuştu.

Gazetemizin içeriğinden de anlaşılacağı gibi, yayıncılık faaliyetimiz çok daha eskiye dayanmaktadır. Öncüleri koyduğumuz ileri hedeflere ulaşmak için yayıncılarımız durdurduğumuz Yeni Demokratik Halk Demokratik Derneği ve artık aylık teorik dergi olarak yayına devam edecek olan PARTİZAN dergisinin teorik ve biriktirmeler üzerinde yükselmektedir. Bundan böyle 15 günlük periyodlarla birlikte olup Türkiye'deki ve dünyadaki gelişmeleri derinleştiren, sosyalizm mücadelesini karşılayan alternatif çözümlerle mücadele edenlere karşı her alanda olursa olsun bu alanda da devrimci bir çizim çizmek zorundayız. Modern devrimci hareketin örneğini, "sosyalizm ölü" çığırıyla "91 12 11" birliğine karşı devrimci sığınan burjuva ideolojilerinin yitirilmesini karşı çıkarak MİLLET çiziminden geçiyor, politikalar üretmek, yayın faaliyetinde de dünya devriminin karşısına çıkarak her zamankinden çok daha büyük önem arz etmektedir.

Kürt ulusal sorununu, son onbeş gündür ilke gündemimize yakıştırdığımız bir şekilde tutuyor. Daha önce kadar sosyal hareketlerin kontrolü besin yaratılan değerlerin sahipliğini bir kenara bırakıp işleri Bakan'ın derinliğiyle "yayın Kemal Boztaş"ın "özgür" peşinde koşmaktadır. Her yandan "sosyalizm ölü" mü kazanmak gerekir" diye açıklamalarda bulunulurken, diğer yandan da Newroz'un kazanılması onların ileriye planlarını kavramaya çalışıyor. Tak tar fa "ateşkes"le ulusal hareketin rotayı reformizme kılmasını savunmuşluklarıyla karşılamaları boğuna değildir. Özellikle ABD ve Batı emperyalizminin nezdinde unaklığını karıştıran Kemal Boztaş ve Talabani gibi seçilmiş güçlerin denetiminde ulusal hareketin silahlılandırılmaya çalışılması; belki de son yıllarda meşum Ortadoğu uluslarına yapılan en büyük ihanettir. "Tam Hak Etkili" her ulusal vespasizmes hakkıdır" başlığıyla yazılmış ulusal hareketin açmazlarını sarmaya çalıştı.

Uluslararası alanda 60'lı yıllardan başlayarak proletarya diktatörlüklerinin bir bir ardına keşiltilme süreciyle dünya ulusal milliyetçi boğazlanmalar arasında emperyalizm devrimci Barbara Anna Kistler'in Alpler'den Münzer'lara vuran kavgası ruhu, gerileri hayrete düşürürken, proletarya devrim cephesinde emperyalizmin devleti devrimci duyularının bilincine kazınmasında kilometre taşları oldu. Bu büyük emperyalizm devrimci için özel sayı çıkarma çabalarımızın yanı sıra bu sayımızda Barbara'nın yaşamı ve mücadelesinden kısa kesitler sunduk.

Devrimci kültürün güderek yozlaşmış ve yaşam Marksizim-Leninizm çizimlerini yerini, yaşamı coşmasını Mehmet veya Ahmet türünden garip bir çıkartmaya çalışıldığı bir dönemde kolektif olarak üretmiş yazıları imzasız yayınlamayı uygun bulduk. İmzalı yazılarımız ise tamamen yaşamı beğlenmektedir. Balıç köpeğinde kültür sanat konularındaki yazılarımız Münzer Çorupçuoğlu arkadaşlarımız arasında olacak. Ortadoğu ve Kürt konularındaki yazılarımız Fikri Bulut arkadaşlarımız katkıları olacaktır.

8 Mart'ın direngen ruhuyla yapılan etkinlikler Newroz kutlamaları, T.C'nin ayınmaz kesen "yazgı" infazları, devrimci firar etimlerini bahane edilerek emperyalizmde yozlaşmış baskılara karşı devrimci tutukların dışında tutuklu sürgünlerin koşullu dışarıya vb. konularında tüm okurlarımızla güncelliği yakalamaya çalıştık. İlk sayı olmanın sorumluluklarıyla birçok etkileşimin olduğu muhtemeldir. Daha yetkin, daha mükemmel bir gazete üretiminin gerçekleştirilmesi için okurlarımızın vespasiz kesitlere bağlıdır.

Yeni bir Özgür Gelecek'te buluşmak umuduyuz...

Çıkarken

Yirminci yüzyılın son çeyreği, eskimiş yaşam biçiminin, eskimiş düşüncelerin, kokuşan siyasal sistemlerin bağına, yeninin, devrimci iradenin yaratıcı kudretinin, emeğin, ezilen emekçi halkların güzel geleceğinin simgesi olarak olgunlaşmış bulunan sosyalizm bayrağının gönderilerden indirilmesi gerici çabalarıyla dolu geçti. Bu çabaların biçimsel ve geçici zaferlerinden söz edilebilir. Evet hepsi sadece bu kadar. Çünkü yaşanan günlük olaylar, yeryüzünü kaplayan sayısız güzel insan yüreğinin didişleri ve bunların gerici kokuşmuş dünyaya ısrarla dayatarak kabul ettirdiği ve ettirmeye devam ettiği ilenye dönük sayısız kazanım, ezilen emekçi yığınların, sosyalizmin ideallerinden asla vazgeçmeyeceğini gösteriyor! Türkiye'nin her milliyetten emekçileri bu çabanın en güzel örneklerini

ardışık sentonik melodiler halinde insanlığa sunuyor. Güneşin ilk aydınlatığı zirvelerden ovalarımıza halklarımızın güzel bir dünya tutkusu, "sosyalizm yıkıldı" gerici çığırına inat bir ışık sesi gibi akıyor. Her milliyetten halkımızın özgürlük ve devrim kavgası inat ve ısrarla sürüyor. İnsanlığın güzel geleceği için çırpınan bütün diğer halklarla aynı güzel melodinin Türkiye bölümü olmanın onurunu taşıyoruz. Bu uğurda sayısız

özgür gelecek her onurlu insanın hakkıdır

acılara katlanan, hatta yaşamlarını yitiren bütün halkların devrimci evlatları her yeni bahara sosyalizmin yüce ideallerinin mesajlarını aktarıyorlar. Bu kavgada en çok özvenli olanlar ve alınlar ölüme değer olanlar her baharda yapacakları atılmaları heyecanıyla yanıp tutuşuyorlar. Bahar tüm canlılığıyla devrimci güçlerle bilmeyenler, hayalci kimseler, gerçek dışı umutlar besleyenler bu bahara kayda değer başarılar bırakmazlar. Başta sınıf bilincini proletarya olmak üzere, emekçi kesimler gerçekçi olmak zorundadır. Günümüz gerici göstermektedir ki, egemen güçler her cepheden sakırıya geçeceklerdir. Bütün kitle iletişim araçlarını denetiminde bulunduran faşist-feodal güçler pervasız saldırılarını kamuoyu gözünde meşru kılmaya çalışmaktadırlar. Buna karşın devrimci-demokrat basında gerçekleri kitlelere ulaştırmanın didişini içerisindedir. Her örgütlülüğün ihtiyaçtan doğduğu gerçeğinden de anlaşılacağı gibi, bu alanda da savaşmanın önemi kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Elinizdeki bu gazete bütün imkansızlıklara rağmen, gerçekleri devrimci kitlelere ulaştırma amacını taşımaktadır. Umut Yayıncılık bünyesinde çıkardığımız aylık Partizan dergisi aracılığıyla yayınladığımız okur anketinin ürünü olarak ÖZGÜR GELECEK isimli gazetemiz bundan böyle 15 günlük periyodlarla sizlerle olacaktır. Yazımızın girişinden de anlaşılacağı gibi, ÖZGÜR GELECEK, çeşitli milliyetlerden emekçi halkımızın sesi, kulağı olma amacındadır. ÖZGÜR GELECEK, hak demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinde yüzlerce şehit veren 20 yıllık bir miras üzerinde yükselmektedir. ÖZGÜR GELECEK, sınıflar mücadelesinin esas halkasından sapmadan enginleri fethetme ruhuna sahip emekçi kitlelerin yayın planındaki cephaneleri olacaktır. İnsanlığın altıncağ yaratma mücadelesinde gücü oranında yayın yoluyla katkı yapmaya çalışacaktır. Kürt ulusu üzerinde soykırım planlarının yapıldığı, çeşitli masa başı oyunları karanlığa gömülmeye

çalışılan Kürt ulusal mücadelesinin yanında net bir şekilde saf tutarak UKKTH kayıtsız, şartsız savunulmasının gerekliliğini ısrarla bilincilere kazınması mücadelesini verirken, Kürt ulusu üzerindeki milli baskının en amansız düşmanı olacak Kürtler üzerinde oynanan iğrenç oyunları teşhir edecektir. Bununla birlikte emperyalizme, komprador kapitalizme ve feodalizme karşı gelişen sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yanında saf tutmakta kaçınmayacaktır.

ÖZGÜR GELECEK, sosyal kurtuluş mücadelesinin giderek kendi yareliktarlarını kurduğu günümüzde Demokratik Halk Devriminin daha gelişip güçlenmesinin bu alandaki olacaktır.

ÖZGÜR GELECEK, kendisinin ve koşulu, yaşam kaynağı ve DHD ölümlü olan işçilerin, devrimimizin te gücü, esas ordusu olan ve jandarm dipçisi altında inim inim inleyen yit köylülüğün, şehirlerde daha iyi yaşayabilim umuduyula varoşları kanarak öylece yaşamaya çalışarak her seçim sonrası geçekondusu başına yıkılan kent yoksullarının, hergün milyarlarca liralık servet para babalarına aktaran, ulaşım, haberleşmeyi, sağlık, temizlik, eğitim hizmetini yapan, ama karşılığında ağza alınması bile utandırıcı bir alan memurların, işkence gören uzun yıllardır mahpuslarda açlık yatanların, sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesinde evlat acısı çeken polis jopu ve jandarma dipçisi eğitimini yapmaya çalışan yalın gençliğin sesi ve kulağı olma azmiindedir.

ÖZGÜR GELECEK, ilk sayı olma acemilikleri ve eksiklikleri ile sizler ulaşsın. Daha iyi, daha güzel ÖZGÜR GELECEK'i yaratmak okuyucularımızın gazetelerine çıkacaklarına, maddi-manevi destek sağlayacaklarına, yazı, fotoğraf, vb. çalışmalarını katkıda bulunacaklarına, eleştiri ve uyarı doğru siyasal yön vereceklerine inanıyoruz. Çünkü ÖZGÜR GELECEK, sadece çalışan bir aydın insanın hakkı olamaz. Onurluca yaşamasını bilen herkes ÖZGÜR GELECEK'e layıktır.

özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız
ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi	
6 aylık (12 sayı)	120.000 TL
1 yıllık (24 sayı)	240.000 TL
Yurtdışı	
6 aylık (12 sayı)	60 DM
1 yıllık (24 sayı)	120 DM

Banka mabuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umut Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Mabuzun fotokopisi ekte.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 60 DM/120 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Mabuzun fotokopisi ekte.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

IMZ:

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 90 20 Faks: 518 23 23. BÜROLAR: ANKARA Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 İZMİR 850. Sokak No. 31 Üçüncüboyler Yapıncı İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09. ÇUKUROVA Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çikmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 34 Adana, MALATYA Turgut Tamelli Cad. Baş İşhanı Kat 1 No. 72 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120, Avrupa Temsilciliği Basil Halkevi Erlen Str. 58 4057 Basel SCHWEIZ

ABONE KOŞULLARI Yurtiçi 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL. Yurtdışı 6 aylık (12 sayı) 60 DM, 1 yıllık (24 sayı) 120 DM. Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 4004 Ofset Baskıya Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAACILIK

Abdullah Öcalan'ın tek taraflı "ateşkes" çağrısı yapması ülkenin gündemini tamamen meşgul eder bir niteliğe büründü. Özellikle "birinci cumhuriyet"ten umudunu kesmiş "ikinci cumhuriyet"ci kalemşörlere romantik bir müziğin kulağa hoş gelen, melodileri gibi döküldükleri inciler, bunların ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında düştükleri aczin resmi niteliğindedir. Şahinler kanadının ise, içine girdikleri çıkmazdan dolayı mezarlıktan geçerken korkudan ıslık çalar gibi "terone pazarlık yapılmaz" vb. nitelikli açıklamalar yapması tamamen iki yüzlülüklerini ifade etmektedir. Çünkü bu tür açıklamaların yapıldığı saatlerde jandarma genel komutanı orgeneral Aydın İler Kürdistan Demokrat Partisi lideri Mesut Barzani ile Apo'nun son çağrısı üzerine görüşmeler yapıyordu. Yıllardır kanla boğmaya çalıştıkları ulusal kurtuluş mücadelesini şimdi de masa başı oyunlarıyla boğmaya çalışıyorlar. Ulusal hareketin burjuva önderlikli niteliğinden faydalanarak bir çırpıda binlerce devrimcinin kanlarıyla yaratılan kazanımları yok etmeye çalışıyorlar. Abdullah Öcalan da TC'nin bu yönünü iyi bildiği için çağrısına "ancak Şeyh Salt olmak istemem" uyarısını da eklemeye ihtiyacını duyuyor.

Aslında bu girişimler eskiye dayanmaktadır. MİT denetimindeki burjuva basınından bazı "saygın" gazetecilerin çantalarındaki dokümanlarla Bekaa vadisine gidis gelişleri son yıllarda sıklıkla olmuştu. 1991 yılında da Abdullah Öcalan benzeri açıklamalar yapmış, ancak basit bir "taktik" olarak geçirilmişti. Yani 1991 yılındaki genel seçimlerde HEP aracılığıyla SHP'nin desteklenmesi bugün varılan politikanın ilk verileriydi. Bugün olduğu gibi o günlerde de proletarya partisi bu politikaların yanlışlığına ve tehlikesine dikkat çekmişti. Ancak ulusal hareket önderliği başta olmak üzere, tüm devrimci çevreler bu uyarılara kulak asmamışlardı. Rahatlıkla söylenebilir ki, yaşanan süreç tamamen komünistlerin doğrulamaktadır. Diploması adı altında mücadelelerin radikal yönünün törpülenmesi tamamen önderliği zaafı olarak değerlendirmelidir. Abdullah Öcalan'ın son açıklamalarından da anlaşılacağına göre son "silah bırakma" kararı da demokratik olmayan yöntemlerle alınmıştır. Apo'nun "barış" çağrısı yaptığı saatlerde PKK gerillaları önemli saldırılarda bulunuyorlardı. Bu durum başlı başına Apo'nun son kararını her zamanki gibi tek başına alıp örgüte dayattığını göstermektedir.

Halkın sınıflar cephesi ise, tamamen iğrenç sahtekarlıklarla doludur. Kuruluşundan günümüze çalkantılı bir iktisadi ve siyasi buhranların pençesinden kurtulamayan Türk devletinin, emperyalist mali sermayenin biçimsel elbiseleri bir parmak işaretleyi apar topar girer, usaklığından ve sadakatinden en ufak bir pürüz dahi çıkarmayan yöneticileri, uyguladıkları politikalarla emperyalistlerin piyonu olaktan öteye gidememişlerdir.

Hoş bir seda olarak kulaqları tralayan koalisyon hükümetinin "demokratikleşme", "seftallaşma", "reform vaadi" daha ilk günlerinde iyeli üpertmeye başladı. TC, tarihi boyunca ne kadar kuru vaadde bulunmuşsa, bu vaadleri şu ve azgın baskı ve zulüm takipmiştir. Düzenin iki yüzü siyasi ihtekarlığı görmeyip, kitleleri itilendirmeyi ihmal etmeyen söm-ona bazı devrimciler dahi "tar bizi baba" nidalarının ayyukçığı, modern (!) paşaların iç içe güşleri umutları sadece sü-üşürmekte kalmadı, bütün beklileri de hüsrarla sonuçlandırdı. Mut tablo emekçiler için vahim o da içinde olumlu bir yön taşımaktadır. Bu yön, egemen sınıfların gerçek yüzlerini kendi pratiklerini sergileyip teşhir olmaları ve

"Tam Hak Eşitliği" her ulusun vazgeçilmez hakkıdır

Günümüzde tüm burjuva önderlikli ulusal hareketlerin değişmeyen ortak bir yazgıları vardır. Ulusal mücadelenin egemen ulus burjuvazisine alternatif bir güç olma niteliğine büründükten sonra bazı reformist taleplerle "tam bağımsızlık" ve "tam hak eşitliği" talebinden vazgeçmeleridir.

emekçi halkımızın gerçek kurtuluşunu kir merkezli kızılların saklı olduğu gerçeğinin daha çok bilince çıkarılmasıdır. Sınır ötesi operasyonun hemen arıcında devlet terörünün kamuflesi için adına "iç hareket" denilen ve Kürdistan'da köylülerin göçe zorlanması, evlerin yerle bir edilmesi, ormanların yakılması, genç kızlara ve kadınlara tecavüz edilmesi, 70'lik dedelere dahi "terörün" ilan edilerek kurşunlanması vb. akıllara durgunluk verecek toplu saldırılar başlatıldı. Devrimci demokratik muhalefetin hedeflendiği saldırılar yeniymiş gibi bir hava yaratılarak psikolojik üstünlük sağlanmaya çalışıldı. 12 Eylül askeri faşist diktatörlüğünün ifli-ufaklı tüm muhalefet odaklarını önemli ölçüde susturduğu dönemde de bugünkü saldırılara benzer saldırılar adeta yaşamın bir parçası haline gelmişti. 12 Eylül faşist cuntasına karşı, muhalefet odayı durumundaki TKP/ML'ye yönelik '81 yılında başlatılan ve yolda iki kez tekrarlanan saldırılarda da bu yöntemler kullanılmaktaydı. Kayseri hava indirme tugayı ve Bolu dağ komandolarıyla yapılan "iç hareket" lar TKP/ML'nin imhasına yetmediği gibi TKP/ML'nin gelişip güçlenmesine engel olamadı. Bugün değişen nedir? Değişen sadece ve sadece bu katliamların sivil paşalarca boyutlandırılarak hayata geçirilmesidir.

Kürtlerin ve tüm ortadoğu halklarının yeniden diriliş günü olan her 21 Mart Newroz bayramının öncesinde saldırıların zemini hazırlanmaktadır. "Mehmetcik" basının yarattığı asperages habercilik anlayışının sınırsızlığından yararlanan egemen güçler, kitle katliamlarının nasıl yapıldığını herkese gösterinceye hayata geçirmektedirler. Her 21 Mart öncesinde "PKK topyekün saldırıya geçecek", "Ayaklanacaklar" vb. manşeller basında öne çıkar. Saldırı zemini oluşturduktan sonra da yüzlerce insanın ölümüne neden olan katliamlar yapılır. Ulusal hareketin önderliği ise, bu politikaya, karşı ustaca taktikler üretmediği ve yarım açızla ayaklanma tehditleri savurduğu bir ortamda egemenler daha rahat hareket etme olanaklarını yakalayıp ustaca yararlandılar. Usak basının açıklamaları ve tepilenen oyunların boşa çıkartılması gerekirken ayaklanmanın olgunlaştığında sözedilmeye başlanılmıştı. Ama 1992 Newroz'u göstermiştir ki, halkın kendisini silanla savunması dışında ayaklanma denilebilecek herhangi bir olgu gündeme gelmedi. Ulusal hareketin sınıf karakterinin kaygan zeminde olması, ve ayaklanma tehdidiyle egemenler siyasi pazarlığa oturtmak

için ulusal potansiyelin kullanılması gibi önemli iki dezavantajı kullanarak egemenler savaşta göreceli psikolojik bir üstünlük sağladılar. Bütün bunların yanısıra ayaklanma anlayışının içi boşatılarak sadece biot derekesine düşürülmüştür. Çıysa ki yarı sömürge ve sömürge ülkelerde silahlı ayaklanma halk savaşının son aşamasının son dönemlerinde (sözünü ettiğimiz toplu ayaklanmadır) başvurulması gereken bir mücadele taktiğidir. Proletarya partisi önderliğinde kırılardan başlayarak adım adım inşa edilen halk iktidarının büyük şehirlerde de yaşam bulması gerçekten de savaşın son anlarında bir ayaklanmayı zorunlu kılmaktadır. Ancak ulusal hareketin pragmatist anlayışı yaşanan tecrübelerin bilince çıkarılması önünde engel olmaya devam ediyor.

"Herkes bayramını hür bir şekilde kutlamalıdır" sözünün tekrarlandığı günümüzde de "barış" şarkıları eşitliğinde Kürt soykırımını devam ettirmektedir. Newroz'da onlarca kişinin katledilmesi, yüzlerce insanın yaralanması ve binlerce insanın gözetine alınıp işkenceden geçirmesi ırkçı politikanın hızından hiçbir şey kaybetmediğini gösteriyor. Önderlerin "silahları bırakınız" diye açıklamalar yaptığı bir ortamda Cizreli genç bir esnafın gazetecilere "70 yıllık devlet politikası değişir mi" diye söze girip, PKK önderi Abdullah Öcalan'ın basın toplantısının özel bir TV kanalından yayımlanacağı saatte Botan bölgesinde elektriklerin kesilmesini örnek göstererek: "Aha seyretmeyelim diye işimizi kesiyorlar. Ondan sonra neyi düzelterekler. Bütün dünyanın seyrettiğini bize çok görüyorlar." Ayrıca zamanında koalisyon hükümetine çok güvendiklerini belirterek sözlerini şöyle bitirmesi bazılarının kulakların tirmalamalıdır. "İşte Demirel'le İnönü geldiğinde, her şey düzeldi dedik de ne oldu. Söz vermediler mi? Maydana birlikte çıkıp kendilerini bize akıştırtmadılar mı? Çekip gittiler ne oldu. Daha fazla kan, daha fazla

baskı..." Gerçek olguları görüp doğru bir değerlendirme de bulunmak için fazla teorisyen olmayı gerektirmiyor. Cizreli genç esnafın söyledikleri "önder" diye sahneye çıkan birçok insanın değerlendirmelerinden çok daha gerçekçi ve çok daha öğreticidir.

Günümüzde tüm burjuva önderlikli ulusal hareketlerin değişmeyen ortak bir yazgıları vardır. Ulusal mücadelenin boyutlanarak egemen ulus burjuvazisine karşı alternatif bir güç olma niteliğine büründükten sonra bazı reformist taleplerle "tam bağımsızlık" ve "tam hak eşitliği" talebinden vazgeçmeleridir. Bu yazgı bugün tüm Kürdistan'ı kaplamış durumdadır. Daha dün ulusal hain olarak değerlendirilen "önderler" kol kola girilerek TC ile masaya oturma yolunu aramaları ilginçtir. Özellikle her ulusun, halkın, insanın en demokratik hakkı olan "hak eşitliği"nden vazgeçip "biraz eşitlik istiyoruz" demek bir ulus için onur kırıcıdır. Dünyadaki her ulus "biraz" değil tam hak eşitliğine sahip ve layıktır.

Ulusal kurtuluş mücadelesinin bu noktaya gelmesi istenilmeyen bir olgudur. Demokratik halk devriminin doğal müteliği durumunda olan önemli bir kurtuluş mücadelesinin rotasını reformizme kılması proletarya ve öncüsü için kayıptır. Bu gerçek bir kez daha göstermiştir ki; Kürdistan'da sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesi tüm ağırlığıyla proletarya ve partisinin omuzlarında durmaktadır. Kürdistan'da güncelliği yakalayan faaliyetin sergilenmesi ve varolan faaliyetin yaygınlaştırılıp boyutlandırılması proletarya partisi için yakıcı bir görev olarak durmaktadır. Bugün radikal mücadelenin yaşamda yarattığı aktivitenin bilinciyle ulusal mücadelenin sınıfsal mücadeleye iç içeliği sağlanarak, gerek ulusal baskıların, gerekse sınıfsal baskıların kırılacağı demokratik halk devriminin yakıcılığı bilinçlere taşınmalıdır.

Hain denilen Talaban vasıtasıyla Kürt ulusal sorununu pazarlık masasında. Ama Cizreli genç bir esnafın söylediği şu sözler herkesi düşündürmelidir. "70 yıllık devlet politikası değişir mi? İşte Demirel'le İnönü geldiğinde her şey düzeldi dedik de ne oldu! Söz vermediler mi? Meydana birlikte çıkıp kendilerini bize akıştırtmadılar mı? Çekip gittiler ne oldu? Daha fazla kan, daha fazla baskı..."

Newroz piroz be! / Newroz'unuz kutlu olsun!

Haber Merkezi: Newroz'a bu yıl yerli basın, yabancı basın ve insan hakları örgütleri oldukça ilgi gösterdiler. Özellikle burjuva basını PKK'nın tek yanlı ateşkesinden ilham alarak "acıbaşı" olasılıkları kucalayıp durdu. Newroz'un ertesi gün bütün boyalı basın derin bir of çekti: "Newroz kansız geçmişti. PKK sözünün eriydi". Değişimin PKK'na, devlet mi? olduğunun tartışmasına girilmedi bile.

Newroz 93'te partilere salon kutlamaları mitinglerden daha cazip geldi. HEP Newroz'u kapalı salon şenlikleriyle geçirdi. Kürdistan'da, İstanbul, İzmir, Adana, Mersin gibi büyük şehirlerde halk yine de sokaklara çıktı. Polislin tavrı bölgelere göre değişti. Ana devletin Newroz'u evcilleştirme politikaları her yerde belirgin bir biçimde görüldü.

Diyarbakır: Kentte kepekler kapalıydı. Kentin çeşitli yerlerinde ateşler yakıldı, topluca halaylar çekildi. HEP milletvekilleri il binalarının önünde halay çektiler. Olağan Üstü Hal Bölge Valisi Ünal Erkan'da beklenen sükunet ve sakinlik ortamına uyarak halkla halay çekti, çocuklara ne "baba adam" olduğuna göstermek için bediyeler dağıttı.

Cizre: Cizre'de Diyarbakır'daki hoş görüntü (!) yoktu. Halk panzerlerden gelen "Evlerinize girin bu sokaklar devletin, sizin değil" uyarıları ile karşılaştı. Halka ateş açıldı. 40'a yakın gözaltı oldu.

Dersim: Dersim'de üçüne yakın insan eski top sahasında ateş yakıp türküler söyledi. Topluluk daha sonra Dersim şehir merkezine doğru yürüdü ve sloganlar attı. Polis kitleye coplarla saldırdı. Saldırıda 5 kişi yaralandı 15 kişi gözaltına alındı.

Diğer şehirler: Van'da kutlamalar olaysız geçenken, Ağrı'da 60 gözaltı oldu. Batman'da Petrol-İş gubesi 3 kişinin katıldığı şenlik düzenledi.

İstanbul: İstanbul'da Newroz Gaziosmanpaşa, Beyrampasa, İktelli, Sultan Çiftliği, Çemberlitaş, Maltepe, Güngören, Kağıthane, Alibeyköy, Tuzla ve Kartal'da polislin saldırılarına rağmen kitleler kutlandı.

Sultan Çiftliği'nde Jandarmaların saldırısı sonucu beş kişi yaralandı, 15 gözaltı oldu. İP Avcılar'da, HEP Abdü İpekçi Spor Salonu'nda kutlandı.

Tuzla: TKP/ML-TİKKO, TKİH, TDKP Tuzla'da eylem birliği temelinde ortak bir Newroz

Newroz'un öünü çarptıranlara karşı meydanlar Kürçe sloganlarla inatıldı, aleşlerle ışıklara boğuldu, halaylarla coştu.

kutlaması yaptılar. Gruplar Tuzla Aydınkoy merkezinde toplandılar. Her grup kendi pankartını açtı. Başlangıçta jandarmaların müdahale etmediği yürüyüşe 70-80 kişi katılırken, yürüyüşte, enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler için kuşama yapıldı.

Göstericiler jandarmaların müdahale isteğine rağmen gözaltı olmadı.

HEP Şenliği: İstanbul il teşkilatı Newroz'u Abdü İpekçi Spor Salonu'nda düzenlediği bir geceyle kutladı. Gece, gençlerin ellerinde meşaleler, Newroz müziği eşliğinde yürüyüşleriyle başladı. Saldırıda on beş bin kadar bir topluluk vardı ve oldukça heyecanlıydılar. Daha program başlamadan sloganlar atılmaya başlandı. HEP Genel Başkanı Ahmet Türk'ün, "Newroz'un olaysız geçmesi ve kardeşçe kutlanmasına, barış için anlamlı bir adım" olarak nitelendiği konuşması, sloganlarla sık sık kesildi.

"Var Gorilla Var!", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak!", "Biji Newroz!", "Newroz İsyandır, İsyân Mesrudur!", "Ağa-Patron Devletini Yakacağız!", "İktidar Namlunun Ucundadır" gibi sloganlar gece boyunca hiç eksik olmadı. Kitleler kültürel programı ve diğer konuşmaları da sloganlarla keserek "ağır barış havasına" olan tepkilerini dile getirdiler. Sloganlar değişik grupların karşılıklı gösterisi biçiminde sardı.

Mezopotamya Kültür Merkezi

Çocuk Korosu'nun konseri sırasında salona PKK bayrakları ve Apo'nun resimiyle inen bir grup gösterici de salonda koymaya başladılar. Bu arada organizasyon komitesi slogan atarları ve bayrak şenlikler uyardı.

Wange Welat ve Ferhat Tunç'un şarkılarıyla süren Newroz şenliği programı, halk oyunları gösterisiyle son buldu.

Adana- Adana'nın Dağlıoğlu, Gülbahçesi, Yenibey, Obalar ve Şehit Erkut Erboylu mahallelerinde Newroz kutlandı. Dağlıoğlu Mahallesi'nde, kitlelerin üzerine polis tarafından ateş açıldı, panzer sürüldü. Ramazan Çetin isimli 15-16 yaşlarında bir genç öldürüldü. Ayrıca, yine aynı mahalleden bir kadın panzer altında kaldı. 22 Mart'ta, ÖZDEP'te HEP beyeti yaptığı açıklamadı; Adana valisi ve emniyet müdürünü "Persona Non Grata" (istenmeyen şahıs) ilan ederek, "Tüm ülkede barış içinde kutlanan Newroz, Adana ve İstanbul'da kanlı geçmiştir. Adana Valisi ve Emniyet Müdürü, Newroz'u provoke ettiler" dedi. Çok sayıda yaralı ve gözaltı olduğu söylendi. Saptanan yarehlerin 118 civarında olduğu ve bunların 8'inin silahlı ağır bir biçimde yaralandığı açıklandı.

Elazığ- 21 Mart saat 14.00'de teahit edilen kutlama alanlarına gidildi. Bunlar Fevzi Çakmak ve Yıldız bağları mahalleleri idi.

Her iki bölgede de ateşler yakılıp, saygı duruşu yapıldıktan

sonra, günün anlamını belirten metinler okundu. Daha sonra davul-zurna eşliğinde halaylar çekildi. Kutlama boyunca, günün anlamını belirleyen sloganlar atıldı. Söz çalınıp marşlar söylendi.

Günün anlamı ile ilgili sloganlar dışında, Devrimci Sol Güçler 5-10 kişiyli kitleden kopuk, "Halkız, Haklıyız, Kazanacağız" sloganını atılmaktan geri durmadılar. Eylem komitesinin pankart ve döviz açmama kararına rağmen, 3-4 tane döviz çıkartıp, kitlenin önüne geçerek, adeta poz vermesine dövizleri açıp, acele bir şekilde fotoğraflandıktan sonra ateşe atıldılar. Bize göre bu hareket, kitleye karşı saygısızlık, kendilerini de teşahret etmekten öteye geçmedi. Ve her şeyi kendilerine maletmekten başka bir şey değildi. Her iki bölgede de 500-700 kişilik kitle, bu yapılanlardan rahatsız olmasına rağmen, bunlarla aynı hataya düşmemek için elinden gelen tüm çabaya sarfetti.

TC'nin tüm öalemlerine rağmen herhangi bir olay çıkmadan 3 saat süren kutlamalar sonucunda, son bir kez daha sloganlar atan kitle sakin bir şekilde dağıldı.

Mersin: Newroz Mersin'de kitleli kutlandı. Yenipazar mahallesinde 6 bin kişi bir araya geldi ve Kürdistan bayrağının renklerinden oluşan eşarpı birbirine bağlayarak halay çektiler.

Alsancak mahallesinde ise 700'e yakın kişi ateş yakıp, halay çektiler.

Newroz salonlarda

ANKARA, Özgür Gelecek— Özgürlük ve mücadele günü olan 21 Mart HEP'in organize ettiği bir şenlikle Altınokşok Dağın Salonunda kutlandı.

HEP il başkanı bir açılış konuşması yaptı. Alanlarda kutlamayı arzı ettikleri halde devletin Newroz'u salonlara soktuğuna söyleyerek tüm halkın bayramını kutladı. Koma Serhat'ın coşkulu müziğinden sonra Çanşenliği Tiyatro Topluluğu Newroz'un doğuşunu canlandırdı. Amed Kültür Merkezi Amed (Diyarbakır) yöresi folklor ekibi sahneye çıktı. Folklorcular Mit-Hizbükontra-korucu ile halkın gelişimini de canlandırdılar.

Kona Mezra Betan'dan sonra gösterilen slaytlar kitleyi coşturdu. Günün en şirin ve anlamlı gösterisi Mezopotamya Kültür Merkezi'nin çocuk korosuydu. Yöresel kıyafetler giyen çocuklar Kürçe, Türkçe şarkılar söylediler. Kürt bayrağını simgeleyen sarı kırmızı yeşil renklerin bir arada bulunması yasaklanca analar çocuklarına bu renklerde kazaklar giydirmişler. Kızlar kurdaleler bağlamışlardı. Salonda bir an Kürdistan bayrağı çıkarılınca polis almak istedi. HEP yetkilileri durumu etkoydu ve o anda bayrağı vermedi.

Kamu Sendikaları ve Demokratik Kitle Örgütleri mesaj göndererek tüm halkın Newroz bayramını kutladılar.

16 Mart'tan başlayan Ankara polislinin Kürt avı nedeniyle 60 kişiden fazla Kürt genç Newroz günü Ankara emniyetindeydi.

İzmir'li öğrencilerden ortak coşku yürüyüşü

İZMİR, Özgür Gelecek— Ege ve Dokuz Eylül üniversitelerinden devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin; "16 Mart Kutlamalarına Lanet ve Newroz'a Coşku Yürüyüşü", yapılan saldırıya karşın gençlerin mücadelesine güç kattı.

Ege Üniversitesi Kampüsünde Yurtlardan Zarsat Fakültesine kadar uzun bir yol kat ederek slogan atan öğrenciler, burada forum yapıldı. Forumda, "Zulme Karşı Başkaldırı Mesrudur-Biji Newroz", "Yağasın Halkların Kardeşliği" pankartları altında faşizmi ve emperyalizmi lanetleyen konuşmalar yapıldı. B sırada provokasyon peşinde olan polislin fotoğraf çektiğini tespit eden öğrenciler, tavır alıp teşahret ettiler. 350-400 kadar öğrencinin katıldığı forum başarıyla sonuçlandı. Daha sonra eylemde çıkıp açlık grevindeki özgürlük tutsaklarına destek vermek için İHD'ye gitme çağrısı yapıldı. Topluca Belediye otobüslerine binen öğrenciler, sivil ve çevik polis barikatıyla karşılaştılar. Haydutça yol kesen faşist güçler 40 kadar öğrenciyi cop, tekme ve küfürle saldırarak gözaltına aldılar.

ODTÜ'de kutlamak, anmalar

ODTÜ'de 5 Mart'ta kutlamaları kutlamak için yapılan yürüyüşü sonra asker-sivil faşist rektörlük ölüsünün saldırılarını püskürtün devrimci-demokrat öğrenciler hareketliliği sürüyor. ODTÜ öğrencileri Newroz'un tatile ak gelmesi sebebiyle İstanbul Üniversitesi ve Halepçe karlı anmaları ile Newroz kutlamaları birleştirdiler. Eylemler 300 jüri katıldığı bir forumla başladı. Saygı duruşundan sonra YDİ bir öğrenci Halepçe'yi ve tü kutlamaları lanetleyen bir konuşma yaptı. Forumun ardından yürüyüşe geçildi. YDİ'nin "Halepçe'yi Lanetliyoruz!" "Zulmün Dağlarını Erten İzzet Ateşini Körükle!" yazılı bir pankartla katıldığı yürüyüş sloganlar eşliğinde sürdürüldü ve matematik bölümü binası önünde bitirildi. Burada molotoflarla Newroz ateşlendi, halay çekildi.

İzmir'in tepelerinde Newroz ateşleri yandı

İZMİR, Özgür Gelecek— İzmir'de Newroz'un yaklaşmasıyla İnsan Hakları Demekçi İzmir Şubesi kutlamaların gerçekleştirilebileceği semtlerde gözlemci heyeti bulundurma kararı aldı. Gözlemci heyetinde, yörösem kalkanından, avukatlardan ve doktorlardan birer kişi bulunuyordu. Bu heyetler Newroz şenliklerinin düzenlendiği semtlerde şenlik bitimince kadar görev yaptı.

İzmir'de ilk gelişime 21 Mart saat 12'de Eski Çamlık son duragında başladı. 100 kişilik bir grup alanda toplanınca çevik kuvvet geniş bir güvenlik önlemi aldı. Şenliğin sonuna doğru özellikle 10-15 yaşlarındaki çocukların slogan atması üzerine polis tüm sokakları kalkanlarıyla kapatarak engelleme yoluna gitti. Yağanan perçinliği İnsan Hakları Demekçi gözlemci heyeti devreye girerek gideydi. Kutlama 22:45'te olaysız sona erdi.

Kadifekale'de ise geçen yılki durumu gözönüne alarak TC olağanüstü bir önlem almıştı. Saat 13:30'da Newroz Ateşi yakılmaya başlandı. Polis hemen müdahale edip ateşi söndürerek 9 kişiyi gözaltına aldı. Gözlemci heyeti duruma müdahale ederek gözaltına alınmaları serbest bıraktı. Newroz ateşi tekrar yakıldı. 1000 kişiyi başlıyan şenlik 3000 kişiye ulaştı. Davul

zurna eşliğinde halaylar çekilip marşlar söylenildi. Şenlik 22:00'de olaysız bir şekilde sona erdi.

Günağpala semtinde Newroz kutlamaları öğle saatlerinde başlayıp saat 18:00'de sona erdi. Polis müdahalesi olmadı için her hangi bir olay çıkmadı.

Yamanlar'da Newroz kutlamaları 18 Mart'ta öğle saatlerinde başladı. 150 kişilik bir grup alana girenken polis kuşatmasıyla karşı karşıya geldi. Kuşatmaya rağmen alana girerek isteyen kitleye polis coplarla saldırdı. 44 kişi gözaltına alındı. Bir kişi serbest bırakılıp diğerleri tutuklandı. 21 Mart'ta akşam doğru tekrar Newroz ateşi yakıldı. Bu kez 1500 dolayında katılma vardı. Polis saldırısı olmadı, şenlik olaysız bitirildi.

Turgutlu'da izin alınarak kutlamaya Newroz'a polis müdahale edip kitleyi dağıtmak istedi. Bu arada 20 kişi yaralandı. Bunlardan biri kurşun yarası almıştı. Hastaneye kaldırıldı. Dağıtılan göstericiler tekrar toplanarak kutlamalara devam etti.

Menemen'de de 200-250 kişinin katıldığı bir kutlama yapıldı. Yakılan ateş etrafında toplanan insanlar halay çekip türkü söyleyerek Newroz'u kutladı.

Narlıbahçe ilçesinde saat 19:00'da 250 kişilik grubun meydanında toplanmasıyla başlayan Newroz Kutlaması 20:30'a kadar sürdü. Kutlama süresince yakılan ateş çevresinde halaylar çekildi. Bu arada kutlama alanına devrimci grupların pankartları asıldı. Asılan pankartlardan sonra polis kitleyi çembere alıp pankartları indirmek istedi. Topluluk polislin çemberini kırarak kutlamaya devam etti. Polis de pankartları indirirken sokak aralarına doğru yürüyen kitle dağıldı.

Newroz'la ilgili konuşmalar yapılırken alanda DDBS'nin Newroz özel sayısı dağıtıldı. Kitle saygı duruşundan sonra "Biji Newroz", "Yağasın Halkların Kardeşliği", "Kahrolsun Faşizm Yağasın Devrim ve Sosyalizm", "Marx, Lenin, Mao Önderimiz İbo Sovayyer TIKKO", "Gençler Dağlara Partizan İktidara" sloganları atılırken sokak aralarına doğru yürüyen kitle dağıldı.

Çenettepe semtinde de 150 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen kutlama olaysız sona erdi.

Ayrıca HEP'in düzenlemiş olduğu şenlik İkinci Över Salınamında yaklaşık 4-5 bin kişinin katıldığı coşkulu ve güzel bir programla kutlandı.

Cinayet şebekeleri İstanbul'u yine kana buladı

6 Mart 1993 günü, sözü dönmüş ölüm makineleri yine kan kustular. Polis İstanbul Kartal Esentepe'de sağ olarak yakaladığı 5 Devrimci-Sol savaşçısını ağır silahlar ve yangın bombalarıyla delik deşik ederek öldürdü. Bedri YAĞAN, Gülcan ÖZGÜR, Menekşe MERAL, Rifat ve Asiye Fatma KASAP'ın sağ ele geçirilip sonradan öldürüldüğü o kadar belliydi ki Cumhuriyet Gazetesinin "Ölülerin Ardındaki Gerçek" sütununda: "... yargısız infaz kuşkusunu düşüncelerden sımkak zorundayız. Oysa bu kuşku baskın operasyondan sonra çekilen fotoğraflardan bile yansımaktadır" sözleriyle burjuva basın ağzından bile iftihar ediliyordu.

YENİ BİR İNFAZ SENARYOSU DAHA

Katliamı duyan devrimci-demokrat çevrelerin de ilk yarımı yeni bir yargısız infaz olduğuydu. Çünkü terörle mücadele şubesi son üç yılda ev baskınlarında önce tanımaz bir vahşetle tam 102 devrimciyi böyle katletmişti. Polis birkaç katliamda öldürdüğü devrimcilerin yanlarına silah koymuş, sağı solu dağıtmış, duvarları rasi gele karıştırmış ve paçına çıktı yalanıyla suçlarını örtbas etmeye çalışmıştı. Herkesin gördüğü ve algıladığı bu bariz cinayetler ANTI TERÖR YASASI'nın kucuması altındaki katliamlara geçekleştirilmişti.

Bedri Yağan ve arkadaşlarının evde mi yoksa dışarda mı yakalandığını bilmiyoruz, ama sağ yakalandıkları, bir süre işkence gördükleri (yüceltlerindeki kırıklar bunu gösteriyor) ve savunmasız bir komünistlerden öldürüldükleri çok açıktır. Polis her ne kadar 5 devrimciyi kapıyı kırarak ve çatışarak öldürdüğünü söylüyorsa da, kapıda iki kurşun deliği dışında hiçbir hasar yoktu. Polis evin camlarını da olaydan çok sonra gazetecilerin gö-

zünü önünde kırıyor. Cumhuriyet gazetesinin sorularını yanıtlayan polis: "kapıyı kırmak ille de parçalanmak anlamına gelmiyor. Bir kapının kilidi bozulabilir, ölü kayıbdır, Camları da patlayan kaliberler borsundan dolayı içerisini kaplayan buhar çıkıyor diye kırıldı" gibi mandıraçı olmayan yalanlar söylüyordu. Cesetlerdeki yanıklar ve silahların duruş biçimini açıklıyorlardı.

Dahası otopsi raporları kuşkuyla yer burakmayacak kanıtlarla doluydu: Gülcan Özgür'de kafatası, kaburga ve radius kemiklerinde kırıklar, iç organ ve büyük damar delinmesinden gelişen iç kanama-beyin kanaması ve beyin doku harabiyeti tespit ediliyor ve cesette mermi çukuru bulunmuyordu. Bedri Yağan da ise, kırık, müteharrik beyin harabiyeti, kalp, büyük damar ve iç organ delinmesinden meydana gelen iç kanama tespit ediliyordu. Teşhis-katılan Halkın Hukuk Bürosu avukatları da, cesetler üzerindeki kurşunların belden yukarı ve öldürücü mahiyetlere isabet ettiğini, operasyonda ağır silahlar ve yangın bombası kullanılmış olduğuna belirterek cesetlerdeki yanıkların birinci dereceden ve öldürücü olduğuna dikkat çekiyorlardı.

Operasyonda Kasap çiftine çocukları 6 aylık Sabahat ve 3 yaşındaki Özgür sağ olarak kurtuluyor ve Darülaceze'ye teslim ediliyor. Burjuva basını çocukları hemen TERÖR YETİMLERİ olarak lanse ediyordu. Yufka yürekli içicileri bakımı çocukların sağlık durumuyla yakından ilgileniyordu. Necdet Menzür ise çocuklardan fena halde rahatsız olmuştu; "O çocuklarla ilgili nedense dün akşamdan beri gereksiz bir baskı var. Çocukların ilgilenilecek bir tarafı yok. Polisin buradaki büyük başarısını görün" diyerek gazetecilere çatıyordu. Polis kamuoyunun dikkatini dağıtmak için ertesi gün büyük bir silah deposu ele geçirdiğini açıklıyordu.

Gün geçmiyor ki, "ölü ele geçirildiler" lafını televizyondan duymayalım. "Hücre evi basılıyor, terörist" "ölü ele geçiriliyor" Kartal Esentepe'de beş devrimci katledilirken polis senaryoları gazetesinin sayfalarını dolduruyor. Sonra, YANIT BEKLEYEN SORULARI soruluyordu. Kartal 10m devrimci demokrat çevreleri yasa boğarken, Bahçelievler'de "ölü ele geçirilenler" oluyordu. Üç devrimcinin katlini yazıyordu, gazeteler... YANIT BEKLEYEN SORULARI...

Zorun niteliği ve devrimci yöntem

Hiç kuşku yoktur ki yeni toplumu yönetecek olan proletarya önderliğindeki halkın örgütlü zorudur, zor olmadan eski toplumun yıkılıp yeni toplumun inşası mümkün değildir.

Sözünü ettiğimiz bu zor, somut bir egemen sınıfların halka uyguladıkları zor değil, karşı zordur.

Faşist zorla karşı devrimci zor'u uygulamak tarihsel görevimizle yüz yüze kalan proletarya ve emekçiler halk sınıf ve tabakaları arasındaki çelişkilerde bir kuyumcu titizliğiyle zor'dan kaçınıp, barışçı anlayış ve dostluk duygularıyla Sorunlarını çözmeye çalışırlar. Bu doğru anlayış günlük çıkarıcı bir anlayış değil tarihsel, stratejik bir anlayıştır. Tarihi yazmak, geleceği yaratmak ancak böyle

mümkündür. Halk karşı uygulanan zor ancak geçici zaferler sağlayabilir. Bu zor egemenler adına değil, halk adına uygulandığında da sonuç böyle olacaktır, geçici başarı Ancak bu başarının (!) diyeli de en az o kadar fazla olacaktır, egemen sınıfların düzenlerini sürdürmelerine hizmet edecektir.

Halk güçleri birbirine girdiğinde düşman bulunmaz bir fırsat yakalanmış olacaktır, saldıranları daha bir pervasız sürdürecektir. Bundan da öte halk güçlerini birbirini yıpratarak ve birbirlerine güven olmayı yıkarak halkın yüreğinde ve bilincinde onulmaz yaralar açacaktır.

Tarihsel olarak son karar proletaryanın vereceği olması (ya da kendisi-

nin onun adına hareket ettiğini söyleyenlerin) diğer halk sınıf ve tabakaları karşı düşmanca tavır almasını haklı çıkarmaz. Kaldı ki proletaryanın ML ideolojisi ve politikası zaten böyle bir şeyi de yadsır. Bu anlamıyla böyle bir devrimci zaten proletarya adına girmek mümkün değildir.

Konuyla, dost gördüğümüz Devrimci Sol hareket, içindeki sorunlara ve son günlerdeki problemlere gitmek istiyoruz.

Örgüt içi seditlerle ortaya çıkan sorunlar giderek kamuoyunun gözleri önünde cereyan etmeye başladı. Birbirlerine "Dursun Karataş-hizbi" ve "Darbeciler" olarak hitap eden ve kendisini Dev-Sol olarak ifade eden her iki grubun devrimci saflarda oldu-

ğunu düşünüyor ve bize yansıyan bu ki olayda gözlemlediğimiz kadıyla "Darbeciler'e karşı zora başvurma yöntemini doğru bulmuyoruz. Subjektif yargılarla; "onlar devrime zarar veriyor" gerekçesiyle hareket ederek zor kullanmak meşru görüldüğünde açıktır ki, Türkiye'deki bütün sol hareketlerin birbirine saldırmaya meşrulaştırılmış olacaktır. Bu çok vahim bir durumdur.

Kuşkusuz karşı devrimle mücadele sol içi mücadeleden daha kolaydır ancak tarihi yaratmak, özgür geleceği yaratmak istiyorsak aklı selim olmak ve sorunları üzerine dostlukla gitmesini becermek zorundayız. Aksi bir tutumun tarih karşısında savunusunu yapmak mümkün olmayacaktır.

Bedri Yağan ve Gülcan Özgür toprağa verildi

Haber Merkezi- Kartal Esentepe operasyonunda öldürülen Menekşe Meral'in cenazesi dün saat 16.00'de Kartal'da toprağa verildi. Kasap Rize'de, eşi Asiye Kasap ise Beykoz Tokatlıköy mezarlığında toprağa verildi.

Bedri Yağan ve Gülcan Özgür için 9 Mart günü Topkapı-Kocamezarlığında 150 kişilik bir törenle katliamla bir cenaze töreni düzenlendi. Aileleri ve yakınları mezarları karanfilli donatılarla "Yaşamın devrim şerhi", "Kahr olsun faşizm yağmura", "Faşist devleti yıktık", "Kahretsinler", "Faşist devleti yıktık", "Faşist devleti yıktık" sloganları okuyanlar sonra saygı duruşu yaptı. Hemen ardından, katliamla birinci mücadelenin boğulmaması için, sürecini vurgulayan konuşma yapıldı. "Faşist katliamı hesap soracağız" sloganının sonra devrim andı okunarak: "Kahr olsun faşist diktatörlük!", "Ezilenler bizleri yıldırmasın!", "Yargısız infazlara son!" sloganları cenaze töreni sona erdi.

Bahçelievler'de katliam

Haber Merkezi- İstanbul Mart'ta yeni katliam haberleri sarsıldı. Bahçelievler'de Menzür'in cinayeti şebekesi 5 Devrimci Sol savaşçısını katletti. İbrahim Yalçın Arıkan, Avni Turan ve Caci Dincel polisleri yeni bir senaryo gereği öldürüldüler.

Burjuva gazeteleri polisin senaryo olduğunu kanıtlamak özel çaba harcıyorlar. Hürriyet "Tam 174 kez tezlil ol" çağrısı yapıldı" başlığı atıyordu. Örtüldükten sonra, bu operasyonun da yargısız infaz olduğu ortaya çıktı. Halkın Hukuk Bilim Avukatları yaptıkları açıklamada: "Bütün cesetlerde ortak yapılar, cemelede, ölü katliamlarında benzerlik olduğu (farklı saatlerde olmuş olabileceklere) iki ceset arasında öldükten sonra silah saklanması, Recai Dincel'in arkadaşları olduğu ve kurşunların önemli kısmının öldükten sonra alındığı anlaşılıyor" denildi. R. Dincel'e 30, Avni Turan'a 21 kurşun, İbrahim Yalçın Arıkan'a en az 25 kurşun sokulduğu da otobiyografisinde saptanmıştı.

Polis çatışmanın 4,5 saat sürdüğünü söylüyordu ama polis almindığında cesetlerin yanına sadece 1 kalesnikof, 2 tabanca bulunmuştu.

Bütün bu vahşete rağmen İçişleri Bakanı yine polisin yargısız infaz yapmayacağını açıklıyordu.

'Darbeciler' olarak adlandırılan çevrenin iddiaları:

— Küçükarmutlu'da M. Doğan üç dört kişilik bir DK'cı grup tarafından demir çubuklarla evinde dövülür. Falakaya çekilmeye çalışırken bayılır. Saldırganlar ev halkından başka insanlara da ealdırır. Dışardan yardım geldiğini görünce demir çubuklarını atıp kaçarlar. Giderken eve ateş ederler. Saldırganlardan biri (60 yaşındaki bir ev sahibini döven kişi) yakalanır ve olayın yarattığı kızgınlıkla ev halkı tarafından ağır bir şekilde dövülür. Olayı haber alan M. Doğan arkadaşlarını müdahale eder ve ev sahibi ile saldırganın tedavisini yaparlar.

— Saldırganı iyi davranırlar, evine dek bırakırlar ama DK Hizbi ertesi gün M. Doğan'ın evini yeniden basar, ev halkı dayaktan geçirilir. M. Doğan ve kardeşi, babası hastanelik edilir. Ev kundaklanır, eşyalar yakılır. Eve polis gelir ama ev sahipleri olayı gizlerler.

— DK hizbi kendisinden olmayan herkesi baskı, tehdit ve şiddetle sindirmeye çalışıyor.

— Avukat Fethiye Pekşen '27 Mart'ta HEP il örgütü'nde yaptığı açıklamada, "DK hizbi tarafından darbeci olarak adlandırılan müvekkilinin cezaevinde can güvenliği kalmadığını iddia etti. Bu kişilerin kendisini de Küçükarmutlu'daki dayak olayından sonra gözaltına almaya çalıştığını ama 26 Mart'ta HEP il binasına geldiğinde ağzını tutarak kendisini yukan çıkarıp dövdüklerini, çantasını elinden almaya çalıştıklarını iddia etti. (F. Pekşen'in dövmeye iddiasını HEP il başkanlığı yaptığı bir basın açıklamasıyla doğruladı, açıklamada saldırıya müdahale ettiklerini ve Pekşen'i saldırganların elinden aldıklarını söylediler.)

'Dursun Karataş hizbi' denilen çevrenin iddiaları:

— Darbeciler Küçükarmutlu'da yapılmış dedikodu sürecine soktular. Örgütün ve kadroların tartışıp çözeceği darbe ve önderlikle ilgili sorunları halk aktardılar. M. Ağar ve Menzür gibilerinin ağzından duyulan söylemleri halk içerisinde yaydılar.

— Aşırı yalanları yayan darbecilerden birisini uyarmaya giden bir arkadaşımıza sabaha dek işkence yaptılar.

— Çene kemiğini kırdılar. Beş dişi parçalandı. Suratı kızgın demirle dağıldı, suratı tanınmaz hale getirildi. Bütün bunlar bayıldıktan sonra yapıldı.

— Bu arkadaşımızı arayan arkadaşlara "evine gönderdik, çorba içirdik, süt içirdik" diyerek aldattılar. Ki oraya giden arkadaşları sayıca çok güçlü olmalarına, gereken müdahaleyi orada yapabilecek olmalarına rağmen bu söylemler

üzerine oradakileri uyarak bölgeyi terkettiler.

Bu uyarıları dikkate almayıp, üstelik "siz devrimciniz işkenceye alışkınsınız ne olacak ki" diyerek oradaki arkadaşlara tekrar saldırdılar. Bunun üzerine gerekli yanıt verilerek işkencecilerden hesap soruldu.

— Yalan, iftira, uç kağıtçılık... Şimdiye kadar bunlar polis ve kongreli taktikleriydi.

Tüm bu taktiklerde yetinmeyen darbeciler olayı işkence boyutuna vurdular. İşte darbecilerin ahlakı budur!

Ve bu ahıksızlığı halka kadar yayma başarısını ev ve arsa vaadiyle ekonomik çıkar temelinde bir aileyi bu oyunlarına alet ettiler.

— Darbecilerin ev ve arsa vaadi yüzünden bu insanların bir insanlık işkence yapacak kadar gözleri dönmüştür.

Devrimci tutsaklar yaşam alanlarını savunuyorlar

Sağmalcılar ve Nevşehir cezaevlerinde gerçekleştirilen firarların ortaya çıkmasının hemen ardından cezaevlerinde baskının, işkencenin, şiddetin dozu arttı. Sürgünler ve hak gaspları yeniden başladı. Devrimci tutsaklar haklarını yeniden almak ve yaşam alanlarını savunmak için açlık grevine başladılar. irçok cezaevlerinde ise eylemlere destek amacıyla açlık grevleri yapıldı.

SAGMALCILAR: 4 Mart'ta 29 maddeden oluşan taleplerinin cezaevi idaresine karşılanmaması amacıyla açlık grevine başladılar. Tutsaklar dışarıya gönderikleri açıklamalarında: "Nevşehir ve Bayrampaşa'daki özgürlük eylemleri bahane edilerek 19 Şubat 1993'te mağdurlardan beri yoğun hak gaspları, baskılar ve onur kırıcı uygulamalarla karşı karşıyayız. Koğuş kapılarını kilit vurularak günlerce mahkemelere çıkarılmadık, hastane sevklerimiz yapılmış, görüşler yaptırılmadı. Kısaca 12 Eylül koşullarını ve hücre hapsini andırın tarzda dış dünyayla tüm bağlarımız kesildi" diyorlardı. Aynı gün tutuklu yakınları da STP'de başladıkları açlık grevini Ankara'da sürdürüyorlardı. Cezaevindeki açlık grevine TKP-ML/TIKKO, DS, MLSPB, TİKB, DY, TKEP/L, TDP, TKH, TKP/ML HAREKETİ, DKP, KKP, DİRENİŞ HAREKETİ süresiz katıldılar. PKK, TKP/KIVILCIM, HKC döngümlü süresiz olarak katılıyor. Ailelerin aralarında belirlediği temsilci, SHP milletvekilleri Salman Kaya, Celal Kürkoğlu, Adalet Bakanlığında bir müfettiş, birlikte Sağmalcılar Cezaevi'ne gittiler.

Tutsaklarla 2 madde dışında tüm maddelerde anlaşma sağlandı. Bu iki madde bayan ve erkek tutsakların görüşmesi, koğuş kapılarının açılması ve koğuşlar arası ziyaret yapılmasında oluşuyordu. Tutsaklar bu iki maddedeki yasakları sonradan açacaklarını belirterek açlık grevine son verdiler. DS ve TDKP davası tutsakları ise Buca ve Yozgat Cezaevleri'ndeki sorunlar çözümlenene dek açlık grevine devam etme karar aldılar.

BUCA: 9 Şubat'ta tınelin açığa çıkmasında, sonra cezaevi idaresi tutsaklar üzerinde adeta terör estirdi. Buca'da insanca yaşam için gerekli herşey gaspedildi. Tutsaklar

kalış ve joplarla dövüldü. 9 devrimci tutsak Aydın Cezaevi'ne sevk edildi. Birçok eşya gaspedildi. 21 Ekim 1992'de varılan anlaşmayla sağlanan bütün haklar gaspedildi. Buca Cezaevi'nde tutsaklar taleplerini 13 maddede özetlediler ve 9 Şubat'ta açlık grevine başladılar. Tutsak aileleri ve SHP milletvekillerinden oluşan bir heyet 18 Mart'ta Buca Cezaevi'ne gittiler.

Cezaevi idaresi ile tutsaklar arasında ayakbahtı araması ve süresiz havalanırında maddelerinde anlaşma sağlanmadı. 23 Mart'ta 43. gününde açlık grevi adıyla anlaşma sağlanarak bitirildi.

YOZGAT: Nevşehir Cezaevi'nde firardan sonra 25 Şubat'ta koğuşlara operasyon yapıldı. Tutsaklar uykudayken polis nezaretinde saldırı oldu. Birçok tutsak yaralandı. 14 tutsak aynı gün Nevşehir'den Yozgat Cezaevi'ne sürgün edildi. Yaklaşık on gün sonra on kişi daha Yozgat'a getirildi. Şu anda Yozgat cezaevinde TKP/ML, DS, TDKP devralarından 12 tutsak var. Gazetemize 22 Mart'ta bir mektup gönderen TKP/ML davası tutsaklarından Cemal Çakmak: "şimdi, en sıradan insan haklarımızın daha gasp edildiği, her türlü baskı ve tecrit uygulamalarının yapıldığı bir mekanda bulunmaktayız. 26 Şubat 1993'te başladığımız süresiz açlık grevi devam etmektedir" diyor. Tutsak yakınlarıyla Yozgat Cezaevi'ne yarım saat süren bir arama ve sıkı bir sorgudan sonra grev bildiklerini, kendilerine nikah defterlerindeki bilgilerin bile sorulduğuna, syakkabularının arandığına anlattılar. "Görüşte tutuklunun ve ziyaretçinin arkanın birer gardiyan dikiliyor. İnsanları, görüş hakkı küçük düşürücü ifade ve uyarılarla engelleniyor" diyorlardı. Yozgat'ta tıbbi sakıncalardan ötürü da-

Cezaevlerindeki tutsakların açlık grevlerini analar açlık grevine destekledi.

yak kısmen azalmış ama tutuklu yakınlarının anlatımlarına bakılırsa baskıların dışarda geçen bir PKK'lı tutsağa panzuman dahi yapılmıyor. Gazetemiz baskıya girmeden önce Yozgat'ın durumu buydu.

DIYARBAKIR: Tutsaklar gaspedilen haklarını geri almak için 8 Şubat'ta başladıkları döngümlü ve süresiz açlık grevlerini devam ettiriyorlar. 14 maddeden oluşan talepleri arasında itirafçı sanıkların koğuşlarında yapılan işkencelere ve itirafçıların idare tarafından korutulmasına son verilmesi de var.

KAYSERİ: Firarlar sonrası keyfi aramalar yapıldı ve bu aramalar tutsakların deyimiyle tam bir talana döndü. Gece yarısı saat üçte uyarılan tutsaklar, tünel araması bahanesiyle -20 derece soğukta bekletildiler. 9 Mart'ta başlayan açlık grevlerini 16 Mart'ta sona erdirdiler.

GAZİANTEP: TKP/ML-TIKKO davası tutsakları 18 Mart'ta açlık grevine başladı. Diğer gruplar 22 Mart'ta açlık grevine girdiler.

ÇANAKKALE: Çanakale cezaevinde de temel haklar gaspedilmiş durumda. TKP-ML, DS, PKK, Acil ve TDKP davasından tutsakların 5 Mart'ta başladığı açlık grevi

sürüyor. **MALATYA:** Temel haklarını gaspedilen Malatya E tipi cezaevindeki TKP/ML-TIKKO, TKEP, TİKB davasından tutsaklar 4 Mart'tan beri süresiz açlık grevine başladılar. Diğer tutsaklar üç günlük döngümlü olarak açlık grevine girmişti. Açlık grevinin derleyen günlerinde sürgünler başlayınca DS ve TKP-ML Hareketi tutsakları da süresiz AG'ye başladılar.

Kamuoyunda "Çiftlik Davası" olarak bilinen davada TKP-ML/TIKKO üyesi olduğu iddiasıyla yargılanan bir tutsak 9 Mart'taki duruşmasında: "... Eger haklarımız ölümler pahası verilecekse biz ölmeye hazırız. Bir ay içinde haklarımız isde edilmezse açlık grevini ölüme aracıma çevireceğiz" diyor. Açlık grevi sırasında TKP/ML-TIKKO davası tutsaklarının kaldığı 5. koğuşa yandarma ve gardiyanlar tarafından saldırıldı, beş tutsak yaralandı. Saldırı gerekçesi tutsakların durumu ağırlaşan bir tutsak için koğuş kapılarının açılmasını talep etmesiydi.

Gece dörtte gerçekleştirilen saldırıyı protesto etmek için PKK dışındaki diğer gruplar aynı gün yapılan görüşe çıkmadılar.

Pınar Mahallesinde keyfi polis baskıları ve gözaltı!

İSTANBUL Özgür Gelecek- Son zamanlarda baskı ve zulümden payını almakta geri bırakılmayan geçeköndü bölgelerinde, sık sık gerçekleştirilen ve keyfilikten başka bir anlam ifade etmeyen polis baskılarına iktidarın ikâyütlü politikasından başka bir şey değildir.

İşte bunlardan biri; 23 Mart 1993 tarihinde Sarıyer/Pınar Mahallesinde bir ihbarı! değerlendirmeye gelen onlarca polis, yurtsever-demokrat-aydın nitelikli bir çok eve basıcı düzenlemiş ve evleri talan ederek girmişlerdir. Gözaltına alınan bir kişi ertesi gün serbest bırakılmıştır. Mahalle sakinleri polisin böylece baskılarının sıradan bir olay haline geldiğini ve kendilerini sindirmeye yönelik olduğunu belirtti.

DTCF'de faşist saldırılar

ANKARA Özgür Gelecek- A.U-DTCF'de faşist devrimci öğrencilere saldırı.

A.U-DTCF'de sivil faşist çetelerle, devrimci-demokrat öğrenciler arasında çatışma çıktı. İHD'de basına açıklama yapılar: "Geçmişten bugüne DTCF'de polis-idare desteğiyle faşist saldırılar yaşanmakta, bugün yaşanan bu saldırıların zeminini polis, Dekan Rüçhan Anık, Dekan yardımcısı Kenan Gürsoy hazırlamaktadırlar. Saldırıları sonrası bizlere birden fazla soruşturma açılmasına, gözaltına alınıp işkence görmemize rağmen sivil faşist ellerini, kollarını sallayarak hales okulda gezmektedirler. 16 Mart akşamı dersden çıkan bir arkadaşımıza faşist çetelerce yeniden saldırı yapıldı. Arkadaşımızın yüzünde ve vücudunda çürükler oluştu. Bizler bu durumu sessiz kalmayacağız. Bugün (17 Mart) arkadaşımızı döven çete yeniden okula gelerek provakasyon yaratıyor. Bundan sonraki faşist terör ve provakasyonlara sessiz kalmayacağız" dediler.

7 Mart pazar günü 63 aile Ankara'ya geldi. 8 Mart 93 günü İHD'de bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada 19 Şubat'tan yani Nevşehir ve Bayrampaşa firarlarından sonra işerde kalan tutukluların gasp edilen hakları geri verilinceye kadar Ankara'da kalacaklarını söylediler.

9 Mart 93 aileler DKÖ'ler, sendikalar ve basın tek tek dışarıya konuya duyarlı olmalarını istedi. CHP kurultayına giderek söz istedi. gündem dışı bir konuşmayı kabul etmedi. Aileler Baykarı duyuru olmaya çağıldılar.

10 Mart 93 günü aileler öğleden sonra 16.00 ya kadar Adalet Bakanlığında görüşmeye çağırıldı. Ancak akşam üstü görüşebildiler. Ailelerden 5 temsilci Salman Kaya ile birlikte Cezaevleri Genel Müdürü Zeki Güngör'de orada bulunuyordu. Adalet Bakanı ailelere "Benim yanınızda değilim. Meclis buna karşı, tutuklular buna karşı aileler olarak siz de benim yanınızda değilsiniz". "Bana bağlı olan gardiyanlar ve savcılar hakkında şikâyetiniz varsa ben onu hallederim. Ancak dışarıya kangamam onarı. İşleri Bakanlığında bağlı askeriyenin sorunu".

Sürgünler duracak mı? sorusuna "Rahat etmeler diye elimizde bulunan 30 cezaevine gönderiyoruz, göndermeye devam edeceğiz. Bu değişmeyecek" dedi. Ailelerin isteklerini de arada not aldı. Gasp etme sözüne çok şiddetli tepki gösteren Bakan cezaevlerinde üç başlık var, şeklinde kendi çerezliğini koyarken temsilcilerden birinin önüne giderek suratını uzattı. "Gel beni öv, tokalla" berr diyerek gerrin bir ortam yarattı ve firar öncesi kazanılmış hakların tamamını tekrar verileceğini söyledi.

Aileler çocuklarının hakları verilinceye kadar Ankara'dan gitmeyeceğiz ve bize verilen sözlerin takipçi olacağız diyerek oradan ayrıldılar. İHD'ye dönen aileler 11 Mart günü tutsak çocuklarını destek için açlık grevine başladılar. Açlık grevi süresince Ankara SHP milletvekili Salman Kaya'da konuya ilgilendi.

Açlık grevinde olan analar, babalar hemen hergün tek tek bütün sendikalara ve günlük gazetelere giderek sorunun duyulması kamuoyu yaratmak amacıyla bir şeyler yazmalarını söylediklerini istedi.

Tutuklu ve hükümlü ailelerin Ankara günleri

11 Mart'ta Sirt milletvekili Zübeyir Aydar, Adıyaman milletvekili Mahmut Kılınç, Mardin milletvekili Mehdi Aşken, Ankara millet vekili Salman Kaya, Kamu Çalışanları Sendikaları ve Demokratik Kitle Örgütleri'nin de bulunduğu 33 imzalı bir basın açıklaması yaparak cezaevlerindeki baskıları knadıklarını ve ailelerin yanında olduklarını bildirdiler.

Bekledikleri süre içinde hiçbir değişiklik olmayan 16 Mart günü tutsak aileleri SHP'de oturdular. Genel Başkan inönü ile görüşmek isteyen aileler Genel Sekreter yardımcılarını geri çevirdiler. Selvi Çevdet Selvi'yi istiyor dediler. Uzun bir bekleme sonra gelen Çevdet Selvi: "Bakanımız sorunları biliyor ve ilgileniyor. Biz kendisine tekrar ileniz siz burayı terkedin" dedi.

"Çocuklarımız ölüm sinirine gelmiş, onların sorunları çözülmeyen biz burayı terketyeceğimiz" diyen ailelere karşı Selvi "siz burayı terketyemezseniz ben de kendinize sorunla ilgilenmem, polis çağırıp hepinizi atarım" şeklindeki konuşmalarına sinirlenen Çevdet ana onu kna etmeye çalışırken tansiyonu düştü ve lenatik geçirdi. Yarım saat kendine gelemeyen anaya SHP yetkilileri hiç ilgi göstermediler.

Selvi'nin namus sözüne inanan bazı aileler SHP'den çıkmak istedikleri halde aynı fikirde olmayan çoğunluk gece 24.00 kadar kaldılar. Gece yarısı gelen Salman Kaya ailelerden oluştu. rülacak bir heyette ve iki milletvekilyle, cezaevlerini dolacaklarını, mümkün olursa sorunları çözebileceklerini söyledi. Eger cezaevlerinde sistemli bir işkence tespit edilirse Adalet Bakanının "görevinden istifa edeceğim" dediğini de letti.

Bunun üzerine bir kısmı istemediği halde aileler gece 00.30'da SHP'yi boşalttılar.

Aileler kend aralarında üç temsilci belirlediler. Salman Kaya, SHP milletvekili Celal Kürkoğlu, Adalet Bakanlığında bir müfettiş, Pınar Akpınar, İbrahim Saydan, Nuriye Sarı 17 Mart günü Sağmalcılar Cezaevine gittiler. Sağmalcılar daha kolay çözümleneceği bilinyordu. Sonuçta öyle de oldu. Sağmalcılarda talepler tek tek okunup üstünde tartışıldı. Milletvekilleri temsilcilerle görüşüp, Cezaevi yönetimi karıştırdı. Var olan 30 maddeden sadece 2 madde anlaşılamadı.

1. Bayan ve erkeklerin görüşmesi
2. Koğuş kapılarının açılması ve koğuşlar arası ziyaretlerin yapılması.
Cezaevleri müfettiş bu konuda taviz veremeyiz bu önemli bir sorundur. Firarlar buna başlanıyor. Birlikte oturup planlar yapıyorlar dedi.

Tutsaklar bu iki maddenin daha sonra tekrar cezaevi yönetimine tartışılabilirliğini söyleyerek taleplerinin çoğu kabul edildiği için açlık grevini bıraktılar. Sağmalcılar cezaevinde TDKP ve Devrimci Sol tutsakları Buca ve diğer cezaevlerinde de aynı şekilde açlık grevleri sürdürüyorlar. Heyet 18 Mart günü İzmir Buca cezaevine ulaştı. Buca'ya iler girmez üst araması yapıldı. Buca'nın farklı olduğu hemen belli oluyordu. Saat 9.00'da yören milletvekilleri 11.00'de çıktılar. Hep beraber savcının odasına gittiler. Salman Kaya kereki tutsakların tekrar tekrar aranmasına karşı olduğunu bildirdi.

Koğuş temsilcileri Avukat mahalline çağırıldı. Temsilciler ayakbahtı aramasını protesto etmek için çıplak ayakla geldiler. Salman Kaya tutsak temsilcilerden ayakbahtı giymeleri için rica etti. Bayan temsilci sonuna kadar çıplak ayda betonun üzerinde kaldı.

O gün görüş vardı ve bütün tutsaklar ziyaretçilerini çıplak ayakla karşıladılar. Savcı temsilcilerin bulunduğu yere geldi. Beklenik müfettişle oturdular. Firarlardan sonra operasyonlar yapıldı yapılmadığı konuşuldu. Operasyon yapıldığı çok açık ortadaydı. Tutsakların yüzlemlerinde den yaralar halen iyileşmemişti.

Tutsaklar cezaevi savcısına, "firardan sonra kalaslarla dövüldük. Madır, savcı oradaydı, siz de şey yapıyordunuz, herhangi bir müdahalede bulunmadınız" dediler.

Cezaevi savcısı Yağar Aslan: "Ben sizi hastaneye gönderdim, siz beni karğınıza aldınız" diyerek "buçuzluğunu kanıtlaymaya çalıştığı görüldü.

İkinci bir operasyonda PKK temsilcisi savcıya, "bu işkence ne zaman bitecek" dediğinde "Sen olduğun sürece bitmeyecek" diyebiliyor.

Savcı "enirli anında söyleyelim" diyerek gitti. "yorsunuz" diyor. Görünen o ki, Buca savcısı, müdürü, gardiyanları "sinirlediklerinde" her şeyi yapıyorlar.

Buca cezaevi müdürü heyetin yanına bile gelmedi, görüşmelere katılmadı. Daha sonra talepler üzerinde görüşülmeye başlandı.

İdare tutukluların tavını bildiği için özellikle bu konuda diretti. Birkaç madde üzerinde konuşuldu. Yiyecek alınacağı, görüşlerin düzenleneceğini, kitapların ve eşyaların karışılacağı bunları yapanlar hakkında dava açılacağı söylendi. Ancak ayakbahtı araması konusunda anlaşma olmadı. İki bu konu Buca tutsaklarının en çok önem verdiği bir konu cezaevi içerisinde dolaylıca dahi syakkabıları çıkartılıyor topuklar sokuldu araniyor. Böylesi onur kırıcı bir hareket kabul etmeyen tutsaklar müdettlerle arama yapmalarını istiyorlar. bu maddede anlaşamayan tutsaklar açlık grevine devam ediyorlar.

Heyetin izlenimi orada sağlıklı bir idare yok. Sağ düşünceli insanların hakim olduğu bir yönetim. Yönetim Adalet Bakanlığının verdiği emirleri dahi hiçe sayabiliyor.

Buca'ya çözümeden dönen heyet planda Yozgat olduğu halde Yozgat cezaevine gidemedi. İzenimlerini İHD'de bekleyen ailelere anlatan Salman Kaya ailelerin bütün ısrarlarına rağmen "Buca'da anlaşma sağlanmadan Yozgat'a gitmemin benim için bir anlamı yok. Cezaevleride zaten ulaşılmaya yavaşlıyor, tutuklular da geçici olarak ayakbahtı aramasını kabul etmediler. Benim bundan sonra yapacak bir şeyim yok" dedi.

Bayram tatilinin araya girmesi 15 gün içinde 9 gün açlık grevinde bulunan ailelerin 54 kişiden 30 dönesi Ankara'dan ayrılmalarına neden oldu. Aileler 6 kişilik bir temsilci bırakarak 20 mart günü evlerine döndü.

Elazığ'da kontrgerilladan hesap soruldu

DERSİM-ELAZIĞ. Özgür Gelecek 21 şubat 1993 günü İHD başkanı Avukat Metin Can ve Dr. Hasan Kaya Kontrgerilla cinayet şebekesi tarafından bir komplo sonucu kaçırılarak katledilmişlerdir. Cesetlerinin bulunduğu güne kadar Avukat Metin Can'ın eşi Fatma Can, Doktor Hasan Kaya'nın abisi Mehmet Kaya, aile ve yakınları ile DKÖ'ler sendikalar ve devrimci-demokrat deviyarlı insanlar, çeşitli girişimlerde bulunmuş; 100-150 kişiyle açık grevine gitmiş; Elazığ Emniyetine ve polislerle görüşmeler yapılmış, Ankara ve İstanbul'da çeşitli girişimlerde bulunulmuş ancak bir sonuç alınmamıştır. Alınmazda da, çünkü, iki eli kana bulanmış bir düzenli hükümetin tabii ki bu olayda da parmağı vardı ve her şey kendi bilgileri doğrultusunda gerçekleşmişti.

27 şubat 1993 günü Avukat Metin Can ve Doktor Hasan Kaya'nın cesetleri Tunceli'ye 10 km. uzaklıktaki Dinar köpelişü altında, elleri arkadan bağlı, safalanına biter kurşun isikilmiş ve işkence edilmiş bir vaziyette bulunmuş.

Daha sonra cenazeleri kalabalık bir kitle tarafından alınarak Hastaneye kaldırıldı. Bu süreçte Tunceli esnafı kepenk kapatma eylemi

Metin Can ve Hasan Kaya'nın cenazeleri 7000'e yakın öfkeli ve kararlı bir kalabalığın hesap soran sloganları arasında toprağa verildi

yaptı. Tunceli halkından yaklaşık 4.000 kişi hastanenin önünde toplanarak 4 saat kadar bekledi. Bu arada "Kırsıl Polis", "Katiller bulunsun hesap sorulsun", "Katiller burada", "Kürtistan Faşizme mezar olacak", "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Metinler Hasanlar ölmez" gibi sloganlar atıldı.

Daha sonra tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Ardından cenazeler hastaneden alınıp, çarşıya doğru yürünmek istendi, ancak, polis arkadan kitleye saldırınca olaylar meydana geldi. Panzerlere taşla karşılık veren kitle yine sloganlarla meydanı inletiyordu. Halk korkusuzca jop ve panzerlerin üstüne üstüne gidiyordu. Dersim'deki bu deviyarlık ve kararlılık Öncü'nün yıllardır bu bölgede yürüttüğü olduğu mücadeleden bir ürünüdür.

Cenazeleri Elazığ'a getirmek için oluşan konvoy yola çıkarcaya kadar olaylar devam ediyordu. Elazığ'a gelmeden kitle polis tarafından engellendi. 15 kişi gözaltına alındı. Gözaltına alınanlar ikinci gün serbest bırakıldılar. Cenaze

Elazığ'a getirildiğinde yolda yoğun güvenlik önlemleri vardı. Dört yerde arama yapıldı. Cenazeler Elazığ Devlet Hastanesi'ne getirildi, otopsi yapıldı. Yapılan otopsi sonucu, Tunceli Devlet Hastanesinde olduğu gibi yine işkence yapıldığı ve kısa bir süre önce öldürüldükleri tanısı yapıldı ve rapor tutuldu. Hastane morgunda sabaha kadar kalabalık bir kitle nöbet tuttu.

Cenazeleri 28 şubat Pazar günü yaklaşık 6000-7000 kişilik kalabalık bir topluluk hastaneden alarak şehir merkezinde doğru harekete geçti. Kitle hep bir ağızdan slogan sığıyordu. "Kahrolsun kontrgerilla", "katiller bulunsun hesap sorulsun", "Metinler, Hasanlar ölmez", "İktidar namlunun ucundadır", "Kahrolsun Faşizim", "Kürtistan Faşizme mezar olacak", sloganlarıyla şehir merkezine geldi. Daha önceden organizasyonu komitesi (DKÖ'ler) ve şehit ailelerinin önerisiyle cenazelerin camiye götürülmesi talebi üzerine alınan karar uygulandı. Kitle, halkımızın gelenek ve göreneklerine saygılı bir şekilde beklerken, tabutlar camiye alınıp namaz kıldı. Hoca vaaz esnasında "vefat etmişler" demesi üzerine namaza duran ikizlik kişilik kitle için iki kişi kalkıp "Hoca yalan söylüyor, kuran ölüm biçimi nasilsa öyle söylemeyi emreder. Onlar vefat etmediler; işkenceyle öldürüldüler" dedi. Bu sırada Elazığ'a çevre illerden de getirilen, vurucu tim ve çevik kuvvet güçlerinin büyük panik ve heyecan içinde, saldırgan bir vaziyete geyrin giriş ve çıkışlarını kontrol altına almışlardı.

"Elazığ'ı size kaptırmayız" diyen TC güçleri, bu cinayetleriyle Elazığ'a kaybetme noktasına gelmişlerdir. Elazığ tarihinde ilk defa böyle bir gösteriye tanık oluyoruz. Sosyalist-devrimci-demokrat-yurtsever kitle salafını belirleyecek ağız salıyalan hayal kırıklığına uğratmışlardı. Tek vücut olan kitlenin yunusku bir balyoz gibi beyinlerinde patlıyordu.

Eğemenler bu cinayeti işlediklerine bin pişman olmaştı. Neye uğradığını şaşırarak Elazığ Emniyeti cenaze yürüyüşü beyaz çeynme istikametine dönlüşte, tersi istikamette 50-100 kişilik sivil faşist ve sivil polisi bir araya toplanarak "Kahrolsun PKK", "Elazığ-bozkurt yuvası", "Elazığ Komünistlere mezar olacak", "Allahuekber" sloganlarıyla beş-on dakika bekleyip dağılıyorlardı.

Cenaze Beyazçeşmeye vardığında İHD genel başkanı Akın Birdal bir konuşma yapıp, kitlenin dağılmasını istedi.

Orada hazır bulunan arabalara, alabileceği kadar insan binip cenazelerle mezarlığa gidildi. Av. metin Can ve Dr. Hasan Kaya'nın cenazeler kaldırılırken, saygı duruşunda bulunuldu ve kitle dağıldı.

İHD İzmir şubesinin 13 Martta düzenlediği 'İnsan Haklarına Saygı Mitingi'nin 2000'e yakın kişi katıldı.

İzmir'de İnsan Haklarına Saygı miting

İZMİR, Özgür Gelecek - 13 Mart 1993'de İzmir İnsan Hakları Derneği şubesinin öncülüğünde İstanbul, Ankara, Kütahya, Tunceli, Konya şubeleri ve İzmir'deki demokratik kitle örgütlerinin, öğrenci derneklerinin ve sosyalist basının katıldığı "İnsan Haklarına Saygı" miting'i yapıldı.

Miting alanının dört tarafı polisler tarafından kuşatılarak ve insan tek tek aranarak alana sokuldu. 2000-2500 kişinin katıldığı mitingde dört tarafı kuşatması ve buranın yarattığı psikolojik üstünlük, kitle coşkusuyla kırılması gerekirken kırılmadı. Kendi özgüncü güvenmeyen, devlete karşı bağımsız eylem ve gösteri yapma eğiliminden yoksun bazı çevrelerin, demokratik kitle kuruluşlarının örgütlediği mitinglerde kucak dolusu bildiri dağıtarak, gündeme düşmeyen ve kitleyi kucaklamayan sloganlar atması da genel coşku düşük olmasının sebeplerindenidir.

Malatya büromuza baskın ve talan

MALATYA, Özgür Gelecek - Malatya Büromuz 19 mart'ta ona yakın sivil polis tarafından baskıldı. Temsilcumuz Kenan Taşkın çare polisler gözaltına alınmadan gütiler.

İçine dışınış oldukları sırası ve ekonomik krizden dolayı saldırganlaşan egemen güçler, gelinen süreçte ön ufak demokratik taleplere dahi tahammüllerinin kalmadığını yoğunlaşan saldırılarıyla kanıtlanmışlardır.

Sosyalist-devrimci-demokrat basına yönelik saldırılara biçimi b geçen gün boyutlanarak, açık bir hal almıştır.

19 Mart 1993 günü 10'a yakın sivil polise büromuz işgal edildi, ellerinde hiçbir arama izni olmadığı halde ortalık halleşç pamuğu gibi dağıtılmıştır.

Polislere arama izinlerinin olup olmadığı, eğer yoksa aramaların mücadele etmeyeceğimizi belirtince, polisler "Biz siyasi partiler hariç yeri izinsiz olarak arama hakkına sahibiz; burayı zorla da olsa arayacağız" diyerek, ortalığı dağıtmaya, çekmeceleri karıştırmaya başladılar.

Kendilerine "bunu yapmaları için 9-10 kişiyle gelip burayı işgal etmelerine gerek olmadığını" söylediğimizde, polisler "biz zaten işgal ederiz, görevimiz budur" diyerek, kendi nşyetlerini açıkça ortaya koydular.

Toplanılmış dergileri bahane ederek, İfademin alınması için beni gözaltına alacaklarını belirtince; kendilerine beni götürmeye hakları olmadığını, soruşturmayı yapmalarını ve işi yargıya burakmalarını, kbidilerle gelmeyeceğimizi belirterek tavır koyunca beni almaktan geçtiler. Polisin, devrimci basını susturmaya yönelik saldırısını kınıyoruz. Herbir baskı Özgür Gelecek'i susturamayacaktır.

İHD Malatya Şubesi

Olağanüstü Genel Kurulu yapıldı

MALATYA, Özgür Gelecek - Malatya'da açılığında bu yana bir etkinliğini güremediğimiz İHD Malatya şubesinin 14 Mart'ta 1993'te yapılan olağanüstü Genel Kuruluna yönetimi değişti.

Tek listerin sunulduğu, sönmük ve cansız geçen Genel Kurulda si alan konuşmacılar; anti-demokratik uygulamalardan, faili meçhul cinayetlerden, yargısız infazlardan, işkencilerden... vs. bahsederek uygulamaların üzerlerine karahıca gideceklerini belirttiler.

Konuşmaların ardından oylamaya geçildi.

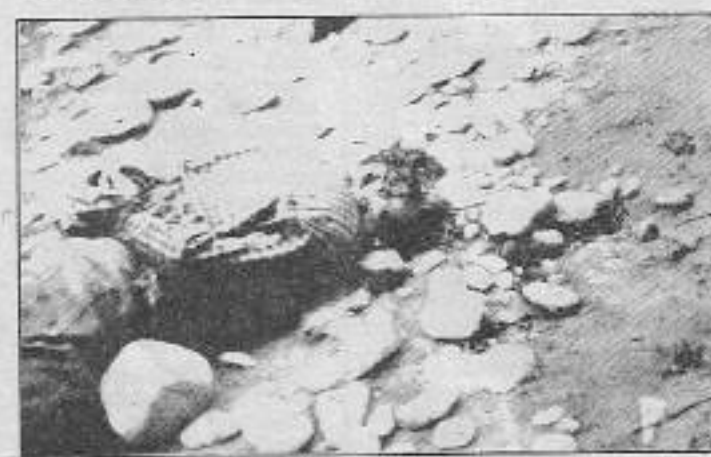
125 üyeden 68'inin katıldığı oylamada 68 üyenin oyunu olarak oluşan yeni yönetim kurulunda yer alan kişiler; Abdullah Nebioğlu (Avukat), Önder Şahiner (Avukat), Yıldız Koluşak (Avukat), Züb ünsal (Ev kadını), Zeynep Karahan (İşçi), Hasan Buran (Gazeteci) Öcal (Esnaf)

İHD'li Ercan Kanar yargılandı

İnsan Hakları Derneği, İstanbul şube başkanı Ercan Kanar bir toplantıda "Devlet sadece terörüstü değil, aynı zamanda ahlaksızdır" dediği için Beyoğlu 2. Ağır Ceza Mahkemesinde yargılanmaya başlandı. Savcı Kanar'ın 10 yıla dek hapsini istiyor, Kanar duruşmada ahlak olarak nitelendiği peyin devletin insanlara zorla muhbirlik teklif ettiğini belirtti.

21 Şubat 1993 günü İHD Elazığ şube başkanı Av. Metin Can (üstte) ve Dr. Hasan Kaya (altta) kontrgerilla tarafından kaçırıldı. 27 Şubat günü de elleri arkadan bağlanmış ve kursuna dölünüş bir şekilde cesetleri Tunceli yakınlarında bulundu. Hükümet olayı 'faili meçhul bir cinayet' diye tanımlarken kaygısı cellatlarını korumaktır.

Cenazeye ilgili Mücadele gazetesinde çıkan bir takım yanlış bilgilere değinme

Mücadele gazetesinde olayla ilgili Elazığ temsilciliğinin yapmış olduğu haberde bir takım yanlış bilgiler söz konusudur. Daha doğrusu yanlış değil de bilimsel yapılmış çarpıtmalardır bunlar. Bunlara değinmeden geçemiyeceğiz.

Birincisi, Açık grevinde asılan dövizlerde "Halkız, haklıyız kazanacağız" gibi bir döviz yoktu.

İkincisi, Açık grevinde DLMK'liar yoktu.

Üçüncüsü, DKÖ'leri tarafından oluşturulan platforma birinci gün TÖDEF'iler katılıp imza koyarken; ikinci gün, tüm listede öğrenciler adına başka bir öğrenci gelmişti. Ancak haber ile ilgili öğrenci grupları içerisinde açık grevinde ve oluşturulan platformda sadece TÖDEF'iler varmış gibi yansıtıldı.

Dördüncüsü, Eylemsiz İHD önderliğinde gelişmesini rağmen arkadaşlar hiçbir rahatsızlık duymadan EHADKAD ve Sağlık-Sen yapıyorlar.

Bu konuda yaptığımız uyarılar dikkate alınıp, düzeltilme yapılmadığı için bunları açıklamak, bu yanlış tutum ve davranışları tıhırlamak gereği duyduk.

Açmaz açamaz deme hiçbir zaman...
Bir nar çıpağı açacaktır elbel,
Böyle kaksın da üstümüze faşist namular
Namerit ellerin en sonunda bir gün kırılacak

Metin'i ve Hasan'i
yüreğimizde ve
mücadelemizde yaşatacağız.

Elazığ
İnsan Hakları Derneği
mensupları ve üyeleri

43 bin işçinin toplu iş görüşmelerinde uyuşmazlık

Tekstil Sendikası'nın Sümerbank'a bağlı 28 işyerinde 19 bin 734 işçi acıma devam ettirilen görüşmeler tıkandı ve grev kararı alındı. Petrol-İş'in 25 işyerinde toplam 4 bin 296 işçi adına yürüttüğü görüşmeler de uyuşmazlıkla noktalandı, arabuluculu raporundan sonra karar verilecek.

Çarşef-İş'in Ege Seramik ve Serel İtirmaklarında, Kristal-İş'in Sığa Çiim'e bağlı 10 işyerinde ve Deri-İş'in Sümerbank'a bağlı 2500 işçinin çalıştığı işyerlerinde sürdürüldüğü görüşmeler de uyuşmazlık aşamasında.

TÜM BEL-SEN'e engelleme

Tüm Bel-Sen 1 Nolu şubesince memurların sendikal haklarını kullanmalarını engelledikleri için Güngören Belediyesi Zabıta Müdürü Hasan Bostan ve zabıta Amin Süleyman Genç hakkında suç duyurusunda bulunuldu. Sendika yetkilileri, Güngören'de belediye oluşturulmadan önce Bakırköy Belediye Meclisi'nde her memura gıyaset yardımı yapılması yönünde karar alındığını, ancak bunun uygulanmaması üzerine, çalışanlardan bir bölümünün 27 Ocak'ta Bakırköy Belediyesi'ne dilekçe verdiklerini hatırlattılar. Sendika engellemecezin sürdürülebilirliğini belirtti.

Kamu emekçileri İstanbul Valiliği'ne yürüdü

İstanbul Kamu Çalışanları Sendikası şubeler platformu 5 Mart 1993'te sendika üye ve yöneticilerine yönelik şiddetli, baskıcı ve katliamlı protesto etmek için Çağışoğlu'nda Hürriyet Gazetesinin önünde basın açıklaması yaptı. Yaklaşık 300-350 civarında kamu emekçisinin katılımıyla saat 12.30'da yapılan basın açıklamasından sonra kamu emekçileri düzenli bir kortej oluşturarak İstanbul Valiliği'ne kadar yürüdüler. Yürüyüş boyunca: "Baskılar Sürgünler Biz Yıldıramaz", "Yaşayan Halkların Kardeşliği", "Bakanlık ve Valilik Genelgesi kaldırılmalı", "Devlet Gödümülü Sendikaya hayır", "Sendika Hakkımız, Grev Sibilimiz" sloganları atıldı. Kamu emekçileri valiliğin önündeki protestodan sonra sessizce dağıldılar.

Güllük'te ırkçı saldırılar

Muğla-Güllük'te bir bahçeden 3 adet portakalı zinsiz koparıp aldıkları için birkaç Kürt işçi (bu bahaneyle) dövüldüler. Yerde Kürt kahvehanesi olarak bilinen ve bir Derişiminin işlettiği kahvehanedeki Kürt kökenli olan bir kaç kişi Güllük'te gençlerin bu gereksiz kavgacı tutumlarına uyarca müdahale etmek istedikleri. Ancak çok kısa bir süre içinde çevreden toplanan Güllüklüler konuşmak yerine kürtlere saldırıya geçtiler. Ve Güllüklerden biri kahvehaneye sığınmak için kaçan birkaç Kürt işçiye av tüfeğiyle ateş etti. Çay yerine gelen Jandarma, kahvede bulunan insanların bazılarını ve birkaç saldırganı karakola götürdü. Saldırganları hemen salıverirken, Kürt işçiler-şantiyecilerin girişimleri ve uzun çabaları sonucu gece yarısı ancak bırakıldılar.

Tütün başfiyatı Ege köylüsünü yine yürüttü

İZMİR, Özgür Gelecek-Ege ekici tütün piyasası 17 şubat'ta Maliye ve Gümrük bakanı Sümer Oral tarafından açıldı. Açılan tütün piyasasıyla koalisyon hükümetinin sömürücü ve halk düşmanı yüzü birkez daha kendini gösteriyordu. Her alanda olduğu gibi tiftinde de emperyalistlerin çıkarlarını zedelemeyen, onların çıkarlarını gözeterek fiyatlar belirleyiyordu. ANAP iktidarı döneminde kaçakçılığı önleme bahanesiyle yabancı sigara üreticilerine tanınan kolaylık koalisyon hükümetince az bulmuş olsa gerek ki tütün baş fiyatını düşürerek tütün üreticisini açığa ve tütün ekemeyeye zorlamaktadır. Böylelikle pazar ve tütünün emperyalistlere peşkeş çekiyorlar.

Emperyalistlerin ülkemizdeki tütün pazarında da kanlı hürsüz çıkarını eksikliği istemeyen komp-rador burjuva yöneticilerin yürüt-tüğü sokacları tekel kararnamesi ile Philips Morris'in Torbalı'da kurduğu sigara fabrikası 1992'de açılmış. Yakın zamanda Camel'in de tretimne başlayacağı söyleniyor. Bu fabrikalarla yerli üretimin rekabet etmesi olası görünmüyor. Bu gerçekler doğrultusunda düşünürse sigara üreten yerli fabrikalarda çalışan milyonlarca emekçi pek yakında işsizlikle karşı karşıya gelecektir.

Bakan Sümer Oral tarafından açıklanan fiyatlar A grad tütün için (iyi tütün) 46.000 TL, B grad için (orta tütün) 26.000 TL, Kapa tütün içinse (kötü tütün) 5.400 TL olarak belirlenmiştir. Açıklanan fiyatları duyan köylüler bakanı yuhlatarak ve Gördes'teki tüccarların dükkan

Tütün baş fiyatının düşüldüğünü protesto eden Ege köylüleri, tüccarların dükkanlarının camlarını kırıyor. Kırız'da bir tütün mitingi düzenlediler.

camlarını kırarak fiyatları protesto ettiler.

"KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ"

Açıklanan fiyatların düşüklüğü ve genel olarak tarım emekçilerinin mevcut düzene karşı varolan hoşnutsuzluğu bölgedeki köylüleri 6 Mart'ta Kırız'da yapılan mitingte bir araya getirdi. Tütün Üreticileri Birliği'nin düzenlediği miting saat 12.30'da başladı. Kırız'a 20 km uzaklıktaki Yeniköy'den traktörlerle hareket edilerek başlayan miting Kırız merkezinde konuşmalarla devam etti. Miting'de bulunan 600-700 kişilik katle atıkları "İşçi Köylü elele Genel Greve",

"İşçi Köylü Birleşin İktidarı Yerleşin", "Maribora ve Virjinya tütününe hayır" Kahrolsun ABD emperyalizmi" gibi sloganlarla seçim meydanlarında "benim köylüm" kandırmasıyla oy isteyenlerin koltuklara oturduktan sonra kendilerini açığa ve sefaletle sürüklediklerini ifade ediyorlardı.

Mitingte bölgenin ikinci geçim kaynağı olan süt taban fiyatlarının düşüldüğü, buna karşın yem fiyatlarının yüksek olduğundan dolayı yaşadıkları sıkıntıları ifade eden pankart ve dövizler de taşındı. Terap komitesi başkanı Mehmet KUTUK yaptığı konuşmada: "3.000 liraya mal ettiğimiz sütü 2.000 TL satıyoruz. Buna karşılık küspemin, yemin, sanamın fiyatı sürekli artı-

yor" derken "özellikle köylüleri söylene Türkiye Sın Endüstrisi Kurumu'nun (SEK) KİT'lerin en kârli kurumlarından olduğu halde özelleştirilmesinin sağma olduğunu" söyledi. Devletin süt üretiminin hayvancılığı, tütüncülüğü değil kalkındırarak tam teşhise yok etmeye çalıştığını" belirterek üretici köylüler olarak taleplerini şöyle sıraladı: "Süt endüstrisi kurumunun üreticilere devri.

Süt fiyatlarının en az 4.000 TL olması.

Tütün pazarının zamanında düzenlenmesi.

B grad tütünün kg fiyatının 10.000 TL artırılması" Küçük: "Hakkı sesimizi ve eylemlerimizi daha da yükseltelim" diyerek konuşmasını tamamladı. Bu arada köylüler bir bidon süt getirip yere dökererek süt fiyatlarının düşüklüğünü protesto ettiler. Mitingte destek için katılan Kamu Sendikaları Platformu temsilcisi Tarım-Sen'den Mihti Perinçek te konuşmasında "İşçi-memur sorunu nasıl ayrılmaz bir parça ise, köylünün yaşadığı sorunlar da genel sorunlarımızın ayrı değildir. Bu soygun ve talan düzenine karşı ortak mücadele verilmelidir. Dün memuru sadakaya ihtiyaç burakanlar bu gün köylüyü açığa itenlerdir. Hakkı eylemlerinde sonuna kadar yayımlaydık. İşçi Köylü elele genel greve" sloganıyla konuşmasını tamamladı. İşçi Partisi Başkanı Doğu Perinçek'te yaptığı konuşmada tüm sorunların çözümünde tütüncülerin ve genel olarak tarım emekçilerinin yanlarında olduklarını belirterek mitingin son konuşmasını yaptı.

METRO GROSSMARKET İŞÇİLERİ ANLATIYOR 'Metro Grosmarket'te patronlar huzur içinde, çünkü yanlarında Tez Koop-İş var'

ANKARA, Özgür Gelecek-Ankara Metro Grosmarket patronları çok rahat ve huzur içindedir. Çünkü işyerlerinde Tanrının bir lütfü olarak Tez Koop-İş sendikası var. Metro Grosmarket işçileri sendikalarıyla yaşadıklarını anlatıyorlar:

İŞ KAZASI VE SENDİKA YUZUNDEN İŞİMDEN OLDUM

Ankara Metro Grosmarket'te Mart 1992 tarihinde çalışmaya başladım. İki ay çalıştıktan sonra bir iş kazasına maruz kaldım. Kaldırıldığım SSK hastanesinde çalışamaz durumda olduğum tespit edildi. Çünkü ayağım kırılmış. İstirahatli olduğum günler içerisinde işyerimden vizite kağıdı almak istediğimde verilmediği gibi yalnızlık ve sahtekarlıkla suçlandım. Ayrıca son on günlük rapor buldığım belgesi de alınarak iş akdinin feshedildiği söylendi.

Sözü edilen işyeri işletme müdürünün talimatına göre hareket eden güvenlik görevlileri tarafından bir daha buraya girmem yasak olduğu söylenerek dışarıya çıkarıldım.

Bu onur kime ve insanlık dışı uygulaması örgütlü bulunduğumuz Tez Koop-İş sendikası Genel Başkanı Ahmet Tamer ve yardımcısı Veysel Cingöz'e bildirdiğimde ya-

zınacak hiçbir geyin olmadığını ve hatta 17 maddeden çıkarıldığım halde dava bile açamayacağımı gayet rahat ve ilgisiz bir şekilde söylediler.

Daha önceden de 24 kişinin işine son verilmesinde kılı bile kırılmayın Tez Koop-İş sendikası genel merkez yönetimi ve işyeri temsilcileri Kadir Ersen ve Müntaz Akıncı tam bir ayum içerisinde işverenle açık bir işbirliği yürüterek çıkartılması gereken işçileri olduğu için işçilerin örgütsüzlüğünden, dağılımından ve dışarıda milyonlarca işsiz aç, perişan insanların olmasından güç alan işverene ve işbirlikçisi sari sendikacılar işçi düşmanlıklarını bu kez de Ankara Metro Grosmarket'te gerçekleştirmiş oldular.

SENDİKAYA RAĞMEN 8 MART'I NASIL KUTLADIK?

San sendika Tez Koop-İş Başkanı Ahmet Tamer, işçisinin önünde set olmaya, 8 Mart'ta da devam etti.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutlamak için bir komisyon kuruldu. Komisyon 8 Mart'la ilgili yazıyı ögle yemeği molasında okumak üzere kaleme aldı. Yazının okunacağı haber alan Tez Koop-İş Başkanı Tamer ve yardımcısı yazıyı Grosmarket'te aldı. Yazıyı

okumak isteyen arkadaşlara bunun gereksiz olduğunu, kadın günü erkek günü ayırımının yapılmasının yanlış olduğu demagogusunu yapıp, gerekirse böyle bir yazının işveren temsilcilerinden birinin okuyabileceğini söyledi. Temsilciler ise, işare ile işbirliği yapan insanlardan oluşuyordu. Bunu kabul etmeyen komisyon üyeleri ise, sendika başkanına yazının işbirlikçilik olduğu vurgulaması ve yazının her durumda okunacağı belirtilmiştir.

Yemek saati geldiğinde ise temsilcilerden birisi bir yazıyı okumak için ayağa kalkınca, işçiler yemekhaneyi terk ederek sendikayı protesto ettiler.

Hemen arkasından komisyon üyeleri kendi yazılarını okuyacaklarını işçilere belirtince, işçiler gen yemekhaneye döndüler. Sendika başkanının ve yardımcısının engellemelerine rağmen, günün anlamına ilişkin okunan yazı oldukça olumlu bulundu. Ve tüm işçiler tarafından alkışlandı. Yazıda, tarihsel gelişme ve kadınların kurtuluşu mücadelesinin, sınıfın kurtuluşu mücadelesi ile birlikte ele alınması gerektiği belirtilmiş ve herkes mücadeleye davet edilmiştir.

Tez Koop-İş sendikası kendi işçisine gözdağı vermek isteyerek, tehdit ediyor, iki yüzü, düzen uşağı olduğu gerçeğini açıkça sergiliyor.

Kültür-Sen Genel başkanı kaçırıldı, ajanlığa zorlandı

ANKARA, Özgür Gelecek-Kamu Çalışanları Sendikalarının engellemek için devlet yeni biçimler anıyor. Kültür-Sen genel başkanı Ankara Emniyet müdürlüğüne bağlı sivil polislerce Denizciler caddesi'nden arabaya çekilerek kaçırıldı. Polisin teklifini reddeden sendikacıya 15 Mart 93 günü saat 19.30'da Bahçelievler-Akdeniz caddesinde

randevu verildi. Polis, bu görüşmenin son derece gizli kalmasını açıkladığı takdirde başına büyük felaketlerin geleceği söyledi.

20 Sendikadan oluşan kamu Çalışanları Platformu konuya ilişkin bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada: "Son günlerde kayıpların, insan hakları ihlallerinin nerelere kadar yaygınlaştığını gözününe seren bu

çirkin davranışa karşı bütün yetkililere sesleniyoruz. 20 sendikadan oluşan kamu çalışanları platformu olarak bu ve benzeri uygulamalar ve doğuracağı sonuçlardan direkt hükümeti sorumlu tutuyoruz. Gelişebilecek olaylar karşısında bütün meşru mücadele biçimlerini geliştireceğimizi kamuoyuna bildiriyoruz" dendi.

Maliye çalışanlarına bayram tatili yok

ADANA, Özgür Gelecek-17 Mart'ta saat 12'de Adana Vergi dairesinin önünde Tüm Maliye-Sen li memurlar basın açıklaması yaptılar. Halktan da katılanların olmasıyla, basın açıklamasına katılanların sayısı 350'yi buldu. Memurlar, 12 Mart tarihli ve 17220 sayılı, Gelirler Genel Müdürü Zekeriyâ Temizel imzalı genelge ile 9 günlük bayram tatillerinin gaspedildiğini söylediler. Bu genelgeyi angarya olarak nitelleyen memurlar "esaret zincirleriyle bağlanmış köle değiliz" dediler ve 9 günlük tatillerini gaspedenlerin şimdiden rezervasyonlarını yaptıklarını emnin olduklarını belirttiler.

Mersin ve Adana belediyelerinde direniş

ADANA, Özgür Gelecek-Mersin Belediye sande 4900, Adana'nın Yüreğir Belediyesi'nde ise 620 işçinin ikramiye ve diğer sosyal haklarının ödenmemesini protesto amacıyla grevdeler.

Mersin Belediyesi'nden toplam 100 milyar alacağı bulunan işçiler eylemlerini sürdürürken cadde ve sokaklarda çöplerin birikmesinin ve toplu ulaşımın aksamasının faturası yine işçilere çıkarılmaya çalışılıyor. Burjuva basın da buna çanak tutuyor. "İşte, cadde ve sokaklar pislik içinde", "Yurttaşlar işe gitmekte zorlanıyor" denilerek, bunun suçlusu uzlaşmaz işçiler olarak gösteriliyor. Grev hakkı, işverenler tarafından ve egemen sınıfları (yani yine kendilerinin) yasalarından yararlanarak sabot edilmiş işçiler anarşist, terörist ilan edilmiştir. 1992 Ocak ayında bu yasa ve Türk-İş kayıplarına göre 600 bin işçi tenkiset ve işsizleşmeye isten almıştır.

8 MART ETKİNLİKLERİNDEN

Sosyalist Kadınlar: 8 Mart'ın dünya emekçi kadınlarının birlik, mücadele ve dayanışma günü olduğunun bilincinde olan sosyalist kadınlar, mücadelenin sokağa taşınması ve özüne uygun kutlanması için 8 Mart günü Sultanahmet'ten Çarşamba'ya kadar izinsiz yürüyüş yaptı. 50-60 kişilik katıldığı yürüyüşte "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" sosyalist kadınlar imzalı bir pankart taşıdı. Ellerinde yakıtları meşalelerle yürüyen emekçi kadınlar "Yaşasın 8 Mart", "Kadın-erkek elele Özgür günlere", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Kurtuluşumuz Sosyalizm" ve Klara Zetkin'in şiarlaştığı "Kadınlar Uyanın, Harekete Geçin, Savaşın" sloganlarıyla eyleme son verdiler.

Eğitim Emekçileri: Eğitim emekçileri 8 Mart günü Eğit-Sen 3 nolu şubede panel, dia gösterisi, Aşya Gülen halk sahnesi ve Özgürlük Türküsü'nün katıldığı bir kutlama yaptılar. Yeni Demokratik Kadın Derneği, Yurtsever Kadınlar Derneği, Marmara Özgür-Der ve Eğit-Sen adına katılan panelistler kadın sorununu çeşitli boyutlarıyla tartıştılar. Hepsini de kadın sorunu içinde yatan sınıf sorunu olduğunu vurguladılar.

8 Mart günü Eğit-Sen 1 nolu şube panel ve dia gösterisi yaptı. Eğit-Sen, İHD- Gerçek dergisi ve yeni Demokratik Kadın Derneğinin katıldığı panelde emekçi kadınların sorunları ve çözüm yolları üzerine tartışıldı. Eğitim emekçilerinden bir grup kadın, "erkeklerin kadın sorununda yeterince duyarlı olmadıklarını, hala bir kadın komisyonunu yaşama geçiremedikleri" noktasında yakındılar. Burada erkeklerin duyarlılığı yanında kendilerinin de soruna yeterince sahip çıkmadıkları ve ısrarlı olmadıkları noktasında aksik davranışları dile getirilerek panel sona erdirildi.

Gölsuyu Çorumlular Derneği: 8 Mart'ta Çorumlular derneğinde şölen yapıldı. İzin alınmadığı için şölen polisçe engellendi. Şölenin engellenmesine kadar 8 Mart'a ilişkin bir konuşma yapıldı. Özen Barış'ın türküsü eşliğinde halay çekilerek, çocukların 8 Mart dünya emekçi kadınlar gününe ilişkin oynadıkları oyun ile ilgili izlendi.

Sarıyer ve Kağıthane emekçileri: Sarıyer ve Kağıthane'de 150'ye yakın kadın ve erkek emekçinin katıldığı şenlikte çocuklu bir şekilde halaylar çekildi, türküler haykırıldı. Her günün Dünya Emekçi Kadınlar Günü olması bilinciyle 8 Mart'a sahip çıktılar. Kısa süre içinde hazırlığı tamamlanan, bazı eksikliklerine rağmen esasta 3,5 saat süren ve kitlenin çoğu içinde kalmasını sağlayan bu etkinlik olumlu geçti.

Feminist Kadınlar: 8 Mart feminist kadın gruplarının da çeşitli etkinliklerle kutlandı. Kadın sorununu sınıf sorunundan ayrı gören bu yanıyla da emekçi kadınların gerçek kurtuluşunun özünü karartan hedef paylaşan feminist kadınlar etkinliklerinde sıkça kadının cinsel sorunlarından ve tecavüzlerden söz ettiler. Tornacıbaşı sokakta Mor Çarı, Kadın Peşası, Tecavüzo Karşı Feminist Grup ve Minerva adlı feminist gruplar 8 Mart'ı kutladılar. Düzenleme komitesinin isteği üzerine güvenlik için gelen polislerin eşliğinde yapılan kutlama pek etki de yaratmadı.

8 Mart'ta emekçi kadın ve erkekler özgür bir gelecek için yürüdü

İSTANBUL, Özgür Gelecek- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün, burjuva kadın örgütüllükleri tarafından kutlanmasına yetkililerce izin verilirken hatta bütün bir hafta boyu iki yüzlerce TV 'de basında olmayan kadın haklarından söz edilirken devrimci-demokrat, yurtsever kadınlarca 8 Mart'ın kutlanmasına şiddet baskı ve yargılamalarla engel olunmaya çalışıldı.

Ama tüm bu engellemelere rağmen 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü olarak çeşitli etkinliklerle kutlandı. Egemenlerin emekçi kadınların etkinliklerine saldırmasının ardında yatan gerçek, emekçilerin düzenlenmiş hesap sorma, bilincinin gelişmesi kadın ve erkeğin el ele omuz omuza mücadeleye katılması anlayışının pekişmesiydi. Zira bu anlayış sönürü düzenini kökten değiştiriyor.

İstanbul Valiliğinin yasakladığı etkinliklerden biri Emekçi Kadınlar

Kurultayı oldu. Bu kurultay çeşitli demokratik kadın örgütlerinin ve diğer bazı demokratik kurum ve kuruluşlarının ortaklaşa yapıldığı bir çalışmaydı. 3 aylık bir süre zarfında özellikle işçi ve emekçi kadınlara giderek onların sorunları tartışılarak kurultaya katma çabası verildi. Bu sadece İstanbul'la sınırlı bir çalışma değildi. Türkiye'nin ve Türkiye Kürdistan'ının çeşitli bölgelerinde bu çalışmanın içerisindeydi. Ayrıca yurtdışından da kurultaya katılan için gelenler vardı.

Kurultayla ilgili geniş bir afişleme yapıldı. Hatta Belediye otobüslerine afişlerin asılması için izin alındı. Bu vesileyle donatımı oldukça geniş oldu. Ama valilik son gün hiçbir gerekçe göstermeden yasakladığını bildirdi.

6 Mart günü çeşitli bölgelerden ve yurt dışından gelen emekçi kadınlar kurultayın yapılacağı salonun önünde toplandılar. Polisün sü-

rekli saldırma tehditlerine rağmen bir süre bekledikten sonra Aksaray'dan valiliğe doğru yürünmeye başlandı. Çemberlitaş'a gelindiğinde polis izinsiz yürüyüş yapıyorsunuz diye joplara saldırdı. Bazı kadınları almaya çalıştı. Yürüme hakkımızı kullanıyoruz kimseyi almazsınız diye direndik. Direnen kadınlardan 19'u joplularla karakola götürüldü. Özgür Gelecek muhabiriyle Antep'den kurultaya katılmak için gelen bir erkek emekçi de gözaltına alındı. Gözaltına alınmalar bu baskı ve yasaklamaların protesto ediyoruz deyiş sloganı ve adres vermediler. Salıncı olayını Hüriyet "kadın haftasında bize özgü kutlama", Milliyet "direnen kadınlardan 16'sı gözaltına alındı", Cumhuriyet "koca dayatından sonra polis dayatı" açıklamasıyla yansıttı.

Bu yasakçı zihniyet kendini 6 ve 2 nolu şubelerdeki Tüm-Bel-Sen emekçilerinin 8 Mart günü düzenledikleri şenlikte de kendini gösterdi. Belediyeye ait binaları kullanma haklarının tüzükte varolmasına rağmen polis Reşat Nuri Tiyatrosu'ndaki etkinliği yasakladı. Bir tarafta Sözen'in yönlendirdiği kutlama çetresi diğer tarafta iktidar partisinin çevik kuvvetleri vardı. Yasaya rağmen belediye emekçileri meşru haklarını kullanarak şenlik yerine geldiler ve salonu tamamen doldurdular ve şenliği yapma kararını hayata uyguladılar. Salonun boşaltılmadığını gören polis yetkilileri bu defa salonun tüm ışıklarını keserek karanlıkta bıraktı.

Şenlik karanlığa rağmen bir süre daha devam etti. Polis sonradan gelenlerin de içeri girmesine engel oldu.

Karanlıkta 15.30'a kadar devam eden şenlik daha sonra "Baskılar bizleri yıldırılmaz" sloganları ve alkışlı protestolarla sona erdirildi.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü tüm dünyada kutlandı. Yurtdışındaki Türkiye'de devrimci de İsviçre'de yürüyüşe eşlik etti.

Ankara'da devrimci kadınlar coplandı, burjuva kadınlar eğlendi

ANKARA, Özgür Gelecek- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü değişik sınıflar çevreler kendine göre yaşad. Anlamlandırdı.

Aralarında Erdal İnönü'nün eşi Sevinç İnönü'nün de bulunduğu SHP'li kadınlar 8 Mart'ı "Bosna-Hersekli Kadınlarla dayanışma günü" olarak ilan ettiler. Sabahın erken saatlerinde SHP Genel Merkezi önünde toplanan kadınlar BM Türkiye temsilciliğine yürüdüler. Bosna-Hersek'teki tecavüz ve katliamları kınayan bildiri ile 76 bin imzalı dilekçeyi BM Türkiye temsilciliğine ilettiler.

Göves parkta toplanan Millet partisi, Yeniden Doğuş Partisi, Demokratik Sol Parti, Mazlum-Der'e üye kadınlar BM binası önüne pankartları ve sloganları ile yürüdüler. Burada Sırp vahşetini kınayan bir bildiri okudular. Eylemcilerin tesettürlü bir kadın çantasından bir tabanca çıkararak BM çalışanlarına doğrulttu. "Bosna-Hersek'te yaşananların hesabını soracağım" dedi. Aynı saatlerde Zafer Çarşısı önünde devrimci demokrat kadın ve erkekler toplandılar. Zafer Çarşısı'ndan Yüksel caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı'na kadar yürümek isteyen kadınlar ve erkekler önce sivil polisler sonra da çevik kuvvet saldırı, kadınlar ve erkekler cadde ortasında tekme tokat dövülerek polis otolarına bindirildi. O anda orada bulunan pek çok izleyici de polisin hücumuna uğradı. 46 kişinin gözaltına alındığı yerde olayı izleyen muhabirlerin filmi toplandı. Makinelere el konuldu, gazeteciler de dayak yedi. Gözaltına alınarak akşam ev aramasına getirildiğinde evde bulunanlar da alınca 8 Mart'ta alınanlar 62 kişiye çıktı. 2 gün emniyette kalarından bir kısmı savcılığa bile çıkarılmadan bırakıldı. Bırakılanların vücudlarında işkence izlen çok belirgin görünüyordu. 6 kişi halen gözaltında bulunuyorlar.

Barbara'nın doğduğu ülke İsviçre'de 8 Mart yürüyüşü

BASEL, Özgür Gelecek- Evet bugün daha güzel bir 8 Mart. Çünkü Barbara Anna Kastler yoldaş kapitalizmin tüm-namelerini elinin tersiyle iterek kendi ülkesi dışındaki bir ülkede sınıf kardeşleriyle birlikte silah elde savaşmaya girişmiş, düşünceleri uğruna şehit düşmüştür. Bu Alplerden Münzurlara çekilen kızıl bir hatırdır. Dağlar daha da güzelleşmiş, dağularımız kine çevirmişti, o arık bizim için ölümsüzdür. Basel'deki ML'ler ve devrimciler 8 Mart mücadelesine sahip çıkarak 8 yürüyüşlerle kutladılar. Yürüyüşte kadın sorununu devrim sorunu olduğu mesajı iletildi. Türkiye devriminin halk savaş yoluyla başarıya ulaşacağı vurgulandı. Basel'de 8 Mart'la ilgili düzenlenen yürüyüş TKP/ML'de başında TDKP, TKP/ML Hareketi ve KAWA olmak üzere 4 örgüt iştirak etti. Yürüyüş TKP/ML 300'e yakın taraftarıyla katıldı. Bu yürüyüşte 20'ni üzerinde İsviçreli de TKP/ML koruyordu. TKP/ML'yle birlikte hareket etti. Yürüyüşte 2500'den fazla TKP/ML ve ATK imzalı Almanca-Türkçe bildiri dağıtıldı. Yürüyüş eksikliklerine rağmen olumlu bir havada sonuçlandı.

Tokat'ta 8 Mart

TOKAT, Özgür Gelecek- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü Tokat'ta coşkuyla kutlandı.

Devrimcilerin ortak bir şekilde hazırlayıp sunduğu programa halkın yoğun ilgisi sonucu birçok kişi programı ayakta izlemek zorunda kaldı.

Program 8 Mart Dünya Emekçi kadınlar günü ile ilgili konuşmalarla başladı. Egelece programında bolca Emekçi'nin Kızılmak ve Grup Yorum'un parçaları söylendi. Programın arasında bir Partizan okuru kürsüye gelerek kadın sorununa genel anlamda baktığı açısını koydu ve kadınının kuruluşunun ancak devrimle olacağını belirtti. Yeni Demokrat Gençlik'ten bir konuşmacı Kadın sorununun aynı zamanda erkeğin de sorunu olduğunu, kadın erkek ilişkisinin nasıl olması gerektiğini içeren bir konuşma yaptı.

Programın ilerleyen saatlerinde köylü kadınları temsilen çıkan devrimci bir ana "okuma yazmanın olmamasının ve konuşmanın kısıt olacağını" söyleyerek köylü kadınların sorunlarına kısaca değindi.

"Bu kadın hakları ellerini sıcak sudan soğuk suya sokmamanı da var mı? Köylü kadınları daha fazla yıpratıyor, diyerek bütün işlevi kendilerinin yapmalarına rağmen erkeklerin keyfini bozmadığından yakındı. Bize hiç hak veren yok ANAP geldi, birşey yapmadı, DYP geldi, birşey yapmadı, SHP geldi hiçbir şey yapmadı. Bizim artık tek umudumuz devrimci çocuklarımızdır. İnşallah devrimci çocuklarımız bir an önce devrimi yapar. Biz çıktık, ezildik, onlar çekmez" diyerek konuşmasını bitirdi.

Mersin'de yer gök inledi

MERSİN, Özgür Gelecek- 8 Mart dünya emekçi kadınlar günü Mersin'de coşkuyla kutlandı. Saat 14.30 civarlarında istasyon meydanında kortejler oluşturarak yer alan DKÖ (Devrimci Kitle Örgütleri)leri ve dergiler platformuyla beraber, PARTİZAN okurları, YDKD (Yeni Demokrat Kadın Derneği) ve DDSB de (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) ordaydı.

Yürüyüş sloganlarla başladı. "Kadın-erkek elele, demokratik düzene" sloganları ile yer gök sarsılıyordu. 3000'e yakın insanın haykırışıydı bu...

DDSB pankartı izin alınmadığı gerekçesiyle ve platform tarafından yürüyüşün daha başında indirildi fakat moral bozuluşuna yol açmadı. Kortejler yanyana bulunan Adliye ve Emniyet binalarının önüne gelince "Devlet Terörüne Son", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları duvarlarda yankılanmaya başladı. PARTİZAN okurları, YDKD ve DDSB kortejleri hep bir ağızdan; işkencecilerin, köhnemiş hükümet köhnemiş savunucularının suratlarına "Parti Şehitleri Ölümsüzdür" haykırışlarıyla kinlerini ve sev dalarını dile getirdiler. Adliye ve Emniyet binaları-

nun önü emekçi kitleye bakan ve kaygısız görünüşüne işkencecilerle dolu. Biraz daha yaklaşmış dikkatlice bakan bir göz, onların kaygısız maskeli suratlarının altındaki ifadeyi görebilirdi: KORKU. Mersin Otel'i geçildikten sonra çevrede toplanan halkın sayısı artmaya başladı. "Halkımız Saffarı" çağrısıyla alkışlı katliamlar gerçekleştirdi. Özellikle çocuklu ve hamile bir kadının eşyile elele kitleye katılımı coşku yarattı. Atatürk Parkının önündeki alana srasıyla giren kortejler yerlerini almaya başladılar. PARTİZAN okurları ve YDKD anonsuyla 95-100 kişilik kitlenin gülr sesi ve tükenecek soluğu alanı sarstı. "Munzur Tokat, Erzincan, Herliyor PARTİZAN" sloganıyla alana girildi.

Alanda devrim şehitleri için saygı duruşu, yunruk dalgaları ve devrim andırları karşılıklı Enternasyonel marşı okundu. Alanda sık sık "Kadınlar Göküzünün Yanıdır", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganları atıldı. Konuşmacılar günün önemini Türkiye ve Kürçe olarak anlattılar. Miting 14.50 civa rında, halaylar ve türkülerden sonra sona erdi.

İzmir'de şenlikler düğün salonunda

İZMİR, Özgür Gelecek- İzmir Kadın Platformu, 13. Mart 93'de Konak belediyesinin kendilerine tahsis ettiği Alsancak Dominik sokakta 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutladı. Çeşitli parti ve demeklerin kadın komisyonlarının hazırladıkları yazı ve resimler sergilendi. Katılımcılar açık kürsüde kadın sorunu ile ilgili düşüncelerini anlatan konuşmalar yaptılar.

Aynı yerde "Haraş meşai kadın bacak satışı" adlı oyun sergilendi. Eğit-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Tüm Maliye-Sen, Tüm Yargı-Sen, Tüm Bel-Sen kadın komisyonlarından oluşan İzmir Kamu Çalışanları Sendikaları Kadın Komisyonları Platformu da Bayraklı düğün salonunda düzenledikleri şenlikte 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü coşku ile kutladı.

ŞUBAT AYINDA BAYRAMPAŞA VE NEVŞEHİR'DE GERÇEKLEŞEN FIRARLAR KOALİSYONU KRİZE SOKARKI FIRARI HALİL ÇAKIROĞLU ÖZGÜRLÜK EYLEMİNİN DEVRİMCİLERE COŞKU VERDİĞİNİ SÖYLÜYOR:

'Hiçbir önlem devrimci yaratıcılığın üstünde değildi'

Bilindiği gibi Şubat ayı içerisinde Nevşehir ve Bayrampaşa cezaevlerinde 2 büyük firar eylemi gerçekleşti. Gerçekleşen bu firar eylemleri egemen sınıfları ve koalisyona iktidarı söka sokarken, onun boyalı basınında da büyük yankılara neden olmuştu. Devrimci-demokrat kamuoyunda ise coşku ve heyecanlı karşılanmıştır.

Bir okurumuz yaşadığı coşkuyu diğer okurlarımızla paylaşmamız için Halil Çakiroğlu ile yaptığı görüşmeyi gazetemize gönderdi.

"Nevşehir cezaevinde büyük bir emekle ve uzun çabalar sonucu kazanan tünelden 18 sayılı tutsak özgürlüğe uzandı. Bayrampaşa'dan bilinmeyen yollardan 7 sayılı tutsak özgürlüğü kucaklandı. Bu iki özgürlük eylemi devrimci kamuoyunda olduğu gibi ben de büyük coşku ve heyecan yarattı. Firarilerden büyüte tanınma, söyleşme, kaçış öncesi ve sonrası duygularını, gelişmeleri öğrenme özlemi içerisindeyken bir firar ile (Halil ÇAKIROĞLU) berser olma imkanını yakaladım. Yakaladığım bu olanağı, devrimci-demokrat kamuoyunun firar öyküsünü öğrenme özlemi içinde olduğuna düşünerek arkadaşla söyleşi talebinde bulundum.

Halil ÇAKIROĞLU ile yaptığım bu söyleşi, devrimci bir yayın organı olarak, kamuoyuna duyuracağımız düşüncesiyle gazetemize Özgür Gelecek'e gönderiyorum."

— Nevşehir ve Bayrampaşa cezaevlerinde gerçekleşen firarlar, egemen sınıfları ve onların iktidarını sarsarken, biz devrimci-demokratlarda büyük bir sevinç yarattı. Bu firar eylemleri sizde ne gibi bir etki yarattı?

— Her şeyden önce şunu belirtmem gerekir ki, egemenlerin gelişen mücadeleyi bastırarak amaçları bu komünistlere, devrimcilere yönelik saldırılarla bizimle uzun süre devam ederken, öldürdükleri zindanlarını parçalayıp, kavganın sıcak ateşine uzanmak, bu firarilerden biri olmak dışında, sadece bir devrimci olarak ben de büyük bir coşku yarattı. Tabii ki, egemenlere bu tokadı indiren devrimcilerden biri olmak, yaklaşık 2,5 yıldır aynı kaldığımız sıcak mücadelenin içinde yeniden yer almak, bu coşkuyla daha da artıyıcı.

— 2,5 yıldan beri özgürlüğümüzden koparılarak, zindanda olduğunuzu söylediniz. Cezaevi öncesindeki, devrimci yaşamınızı anlatır mısınız?

— 1987 yılında, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının öncül müfrezesi TKP/ML'nin saflarında örgütlü faaliyet için girdim. Daha önceki yıllarda çeşitli devrimci örgütlerle belli ilişkilerim olmuş olsa da, siyasi çizgileri ve mücadeleyi ele alış biçimleri, dünya görüşüne ters olduğu için, bu yapılarla örgütlü bir mücadele içerisinde girmedim. Yakalandığım dönem TKP/ML'nin İstanbul Askeri Komitesi içinde yer alıyordum.

— Nasıl yakalandınız?

— Bir kamulaştırma eylemi sonrası, polisle girilen silahlı bir çatışmada yakalandım. Bilindiği gibi partimizin yürüttüğü mücadele esas olarak halka dayanıyor. Ama çeşitli dönemler, özellikle faaliyetin yülkeli ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla, faaliyetin ihtiyaçlarını düşmandan zorla ele geçirme politikasını da savunuyoruz. Böylece bir yülkeli ihtiyaç karşılamak amacıyla, Partimiz, tamamıyla halkımızın emeği olan bir kısım parayla kamulaştırarak faaliyetin ihtiyaçlarını giderme kararı almıştı. Eylem başıyla gerçekleştirilmişti. Ama olay yerinden uzaklaşırken işlediğimiz bazı hatalar sonucu düşmanla karşılaştık. Girdiğimiz çatışmada yaralı yakalandım.

— Yaralı yakalandığınızda gerekli tedavi yapılıp mı, işkenceye maruz kaldınız mı?

— Çatışmada benimle beraber iki arkadaş daha yaralanmıştı. Önce bizi diğerk Gayrettepe'ye götürüp istedikler. Ama daha sonra olay yerine gelen gazetecilerin yaralı halimizi fotoğraflamaları nedeniyle, polis kamuoyunda gelecek tepkiyi düşürerek bizi Haydarpaşa Hastahanesine kaldırdı. Burada bir gece kaldık. Kurşunlardan benim vücudumda kalıntı. Adı bir pansuman ve verilen iki seramiden başka tedavi görmedim. Polis beni almak için sabırsızlanıyordu. Doktorları süzülerek, onlardan gerekli onayı almak istedikler. Doktorlar kararsız kalmışa, karar bana bırakıldı. Polislerle kapışkan, onları kendi ileninde yarılamak için sabırsızlanıyordum. Kabul ettim. Yakalandığım dönem ve daha sonrasında tedavi görmedim. Vücudumdaki kurşun halen çıkarılmıyış gibi.

Gayrettepe'den geçen bir insana "işkenceye maruz kaldınız mı?" diye sormak, bırakalım devrimcileri, geri kitlelere bile çarpıyor artık. Oradan geçen her insan gibi, tabii ki ben de işkenceye maruz kaldım. İşkence biçimleri ve yöntemleri kamuoyuna bilindiği için bunlara girmeyi gereksiz görüyorum.

— 3-4 yıllık sıcak mücadeleden sonra yakalanıp, cezaevine girmeniz sizde ne gibi bir etki yarattı?

— 3-4 yıllık gibi kısa denilebilecek bir devrimci faaliyet sonrası yakalandım. Ama bu süreç içerisinde partimden, yoldaşlarımdan kazandığım çok şeyler olmuştu. Yani yakalandığımda mücadelenin bedelini ödeneceydim. Cezaevine, partimizin kızıl direniş geleneğini yaşatarak girdiğim için mutluydum. Ama tam da çeşitli hatalarımı aşip, partiye devrimci ve halkın daha yararlı bir faaliyet yürütmeye başladığım bir zamanda yakalandığım için üzgüncüm. Ayrıca geride yapılacak bir çok şeyler bırakmam beni daha da üzüyordu. Ama tüm bunlara rağmen daha dar da olsa, yeni bir mücadele alanıydım. Bu açıdan moralim yerindeydi.

— Cezaevi nasıl bir mücadele alanı?

— Bir devrimci için hayatın her alanı mücadele alanıdır. Çünkü devrimci olmak, var olanı, dayanamaz kabul etmemek, değiştirmek için mücadele yürütmektir. Hayatın her alanında olduğu gibi cezaevinde de düşmanla devrimciler arasında açık bir çatışma var. Düşman yakalanan devrimcileri teslim almak, kimlikleştirme ve böylece mücadeleden koparmak istiyor. Bunun için her türlü zulmü reva görüyor. Devrimciler zindanlarla da, zombanın zulmünü korma mücadelesini veriyor. Ayrıca düşmanın zindanlarında da dışardaki mücadeleye karşı olan görevlerimiz bitmiyor. Esir bir devrimci için, dışarda süren mücadeleden kopmak ölümdür. Katabileceğimiz her şeyi mücadeleye katmak için büyük uğraşlar veriyorduk. "Yeni bir mücadele alanı" derken bunları kastediyoum.

— Cezaevine girdiğinizde firar edip, özgürlüğe kavuşabileceğinizi düşünüyor muydunuz?

— Tabii ki düşünüyordum. Bir kavganın devamı için özgürlüğün anlamı büyüktür. Bir an önce sıcak mücadelenin içinde yer almak bizler için en büyük tutkudur. Bu tutka cezaevine girer her devrimci olduğu gibi ben de vardı.

— Bayrampaşa cezaevinde daha önceden de çeşitli firar eylemleri gerçekleşmişti. Birçok firar eylemi de burada kalmıştı. Tüm bunlardan dolayı, kamuoyunda Bayrampaşa cezaevi "yol geçen hanı" olarak ismini duyurmaya başlamıştı. Bu olgu, egemen sınıfları ve cezaevi yönetimini oldukça yıpratmıştı. Kaçışları engellemek için yoğun önlemler alındığı kamuoyuna biliniyordu. Tüm bu yoğun önlemlere rağmen nasıl kaçabileceğinizi düşünüyor muydunuz?

— Bayrampaşa cezaevi için kullanılan "yol geçen hanı" benzetmesi, aslında gerçeğe aykırı düşüyor. Sizin de belirttiğiniz gibi daha önceki süreçlerde Partimizin ve çeşitli devrimci örgütlerin firar girişimleri olmuştu. Her yeni girişim düşmanın yeni önlemler almasını beraberinde getiriyor. Alınan yoğun önlemler nedeniyle, firar olanların neredeyse sıfırlanmıştı. Ama devrimciler, imkansız olanı yenece yeterine sahip olan insanlardı. Kaçış yolunu bulmak öyle kolay olmadı. Zaten kolay olsaydı 2,5 yıl beklemezdik.

— Peki bu 2,5 yıllık süreç içerisinde, firar girişiminin oldu mu? İmkansız dediğiniz önlemler amadunu karmış mıydı?

— Çeşitli tasarılar kundaysak da, teşebbüslere bulunamдық. Çünkü her tasarımda olanaklarımızın sınırlılığı ve alınan önlemler nedeniyle, pratiğe geçirilemiyordu. Ama hiçbir dönem umudumuz kırılmadı. Mucadele dışarda bizi bekliyordu. Aramızdaki düşmanlar şu veya bu şekilde kırma çabası içerisindeydik.

— Merak ediyorum cezaevinden gardiyan efbesisiyle mi kaçtınız?

— Hayır. Bu gerçekleştiğimiz firar sonrası azıcık içerisinde geçen egemenlerin bir oyunudur.

— Firar eylemliniz, aniden gelişen bir eylem miydi, yoksa uzun bir hazırlık dönemini kapsıyor muydu? Nasıl bir hazırlık dönemi yaşadınız?

— Daha önceden belirttiğim gibi firar süreklili düşündüğümüz bir olaydı. Bu açıdan aniden gelişen bir eylem değil, daha önceki birikimimizin bir ürünüydü. Nasıl bir hazırlık sürecini yaşadığımıza girmek istemiyorum.

— Firara ilişkin içerden yardım gördüğünüze dair iddialara dair ne diyorsunuz?

— Cezaevi idaresinden ve gardiyanlardan yardım gördüğümüz iddiası gerçek değildir. O kadar ölemez rağmen, nasıl kaçtığımızı şüphesiz egemenler, azıcıkların gidermek için suçu yatırmaya çalışıyorlar. Cezaevi yönetimine getirilen insanların ve gardiyanların ailelikleri biliniyor. Hiçbiri devrimcilerle yardım etme çabası içine girmez. Onların "ihmalîlik" dedikleri ise, devrimci yaratıcılığın önüne geçememektir. Ne kadar önlemler alınsa da, devrimci yaratıcılık bunları aşmanın yolunu bulur.

— Nevşehir ve Bayrampaşa firar eylemlerinden sonra cezaevleri ile ilgili yeni yasa tasarısı çıkartıldı. Hücre tipi cezaevleri gündemde ve kısa vadede birçok önlem alınması planlanıyor. Bu durum özgürlük mahkumlarının firar eylemlerini nasıl etkiler?

— Hücre tipi cezaevleri firarlarla birlikte gündeme gelmedi. Devrimci tutsakların "uslandırma" çabası içerisindeki egemenler, onları "Avrupa standartlarında" kandırmacasıyla "tabutluklara" koymayı uzun zamandır planlıyordu. Bu yönlü belli girişimlerde de bulundular. Ama her girişimden devrimci tutsakların ve devrimci-demokrat kamuoyunun mücadelesi ile geri tepti. Tamamen meşru firar eylemleri bahane edilerek devrimci tutsakların üzerinde yeni oyunlar oynanmaya çalışılıyor. Esasen bu farzdan öleme girişimi değil, devrimci tutsakları diri diri tabutluklara gömmeye girişimidir.

Kamuoyuna olaya bu yönlü yaklaşmalı. Devrimci tutsaklarla omuz omuza mücadeleye katılıp, egemenlerin bu oyununa ait emel. Bu daha önce başarılı. Bir kez daha başarısızlığımıza inanmıyoruz. Bu tür önlemlerin firarları nasıl etkileyeceğine gelince; yeni firarlar yaratılacaktır. Hiçbir önlem devrimci tutsakların bu tutkusunu alt edemez. Haberarsızlar daha önce de Metris cezaevi için "kuş uçurtmayı" diyorlardı. Ama yoldaşlarımızın olağanüstü yaratıcılığı bu "kuş uçurtmayı" dedikleri yerden, 29 devrimciyi "uçurtmuştu". Hiçbir şey devrimci yaratıcılığın üstünde değildir.

— Firar eylemi süresince başımızdan geçen ilginç bulduğunuz olgular varsa, anlatır mısınız? Mutlaka ilginç olanlarınız olmuştur?

— Tabii ki bu süreçte birçok ilginç olayla karşılaştım. Bunları teker teker anlatmak zaman alır. Ama bunlardan bir tanesini anlatayım. Eylem boyunca geçireceğimiz gün, genel koşullarımız vardı. Bulduğumuz koğuşa cezaevi müdürü, 2 müdür ve serhas gardiyanlar gelmiş. Cezaevi müdürü olan Cabbar Özer kendine güvenen ve akıllı olduğuna inanmış bir insandı. Dönem, dönem olan bir girişimden haberdar olmak için açığımızı yakalamaya çalıştı. O günün benzeri bir girişim oldu. Atığı birkaç zarfın sonra "Ben burda olduğum sürece size firar etmem" diye başlayıp, bu konuda yaratıcılığın an-

latmaya başladı. Kendisine; "kendi yarattığı devrimcilerin yaratıcılığı aynı düzeyde mi. Bizler de kavga tutkusu olduğunca seni tutalım beş parç etmez" dedim. İstediğimden önce "sen ne türlü önlemler alırsan leni engelleyecek bir önlem yaratamazsın. madığım göreceksin" dedim ve bunu yutmuşla kalmıştık.

— Dışarı çıktığımızda herhangi ilginç bir karşılaştınız mı?

— Çıktığımızın 2. günü bir yoldaşla beraber bir polis kontrolüne deak geldik. Uzun zaman böyle bir olayla karşılaşmadığım ve benzeriyle arandığım için önce heyecanlıydım. Yarımadaki yoldaş "hayrola bir durum mu diye sorunca polis "cezaevinde yine firar mı yaptınız" dedi. Bu arada ben kir yazmıştım. Uzun uzun inceledi. Ben "hiçbir şey" diye düşünmeye başladığım bir ortamda fazla delişip, başınıza iş alı deyip kimliğimi tekrar bana uzattı.

— Yeniden cezaevine dönelim. E sunuz şu anda cezaevinde direnişler ve grevleri sürüyor. Sen cezaevindeyken koşulları nasıl?

— Cezaevinde bulunduğum dönem süresince can bedelli mücadelelerle kazanılanların konduğuna ve ilerletilmeye çalışıldığı dönemde Bayrampaşa cezaevindeki sınıflar, diğer cezaevlerine oranla daha güzel koşullara sahipti. Bunun nedeni İstanbul'da bulunan direnişli bir geleneğe sahip olması. Ayrıca İstanbul cezaevlerindeki direnç kamuoyuyla daha etkin kucaklanabiliyor. Etkendir. Tabii bunlardan her şeyi gözlük tutuldu" dediğim anlaşılmasın. Cezaevlerinde bulunan süre içerisinde defalarca hayatımızı korumak ya da yeni haklar kazanmak için uzun süreli açık grevleri ve direnişlerimizi sürdürmekteyiz.

— Çalışan özgürlüğünüzü, yenide ellerinizle aldınız. Yaşam sizden ne t ya da siz yaşamdan ne bekliyorsunuz?

— Halkımız üzerindeki zulmün leşerek arttığı, ulusal ve sosyal mücadelelerinin boyutlandığı, her şeyden önce Partimiz TKP/ML önderliğindeki savaştan gelişen bir dönemde yaşamın rivayetlerden ne beklediği açıktır. Yaşam bizden, komprador patron-a karşı sürdürdüğümüz savaşı geliştirme için kararlılık ellerimizi parçalamamıza. Yaşamın bizden beklediği bu istemleri görmek için firar ettim. 2,5 yıldır aynı silahlı kavrayıp, Partimiz TKP/ML göstericiliğine, bu istemleri yerine getirmem. Yaşamdan beklediğim budur. Dışardan selamlamak istiyorum ve onları fiirarlar beklediğimi, bunu yaratıcılığın olduğunu söylemek istiyorum.

Uzun süreli ve oldukça engellenen bir yoldan ilerleyen her toplumsal ilerleyiş gibi devrim mücadelesi de bu yol boyunca, mücadelenin biçimi ve niteliğine göre taraflar üzerinde çeşitli etkiler icra eder. Bu etkilerin maddi kayıpları (kadro yitimi, örgütsel yenilgiler, teçhizat yetersizliği, zaman kaybı vb.) bir yana, yarattığı manevi etkiler oldukça önemlidir. Rahatlıkla söylebiliriz ki; bütün bu etkiler hem mücadelenin o anki sürecini etkiler, hem de yeni süreçlere yansır.

Mücadelenin manevi etkileri oldukça önemlidir. Hatta öyle dönemler olur ki bu olgu zaman zaman ön plana geçip her şeyden önemli bir hal alır. Bu etki stratejik olarak savaşın sonucunu tayin etmez, ama taktik planda savaşın sonucuna önemli etkide bulunur. Yani mücadelenin ortaya çıkardığı olumsuz etkileri ideolojik, moral, psikolojik vb. noktada lehimize çevirdiğimiz de ya da bizi en aşağı düzeyde etkileyebildiğinde çok az mevzi kayıplarıyla sonucu lehimize çevirebiliriz. Ters durumda da stratejik olarak sonucu lehimize çeviririz, ancak daha fazla mevzi kaybıyla karşı karşıya kalırız. Somutlayacak olursak; ülkede devrim ile karşı-devrimin savaşı halen kıyasıya devam etmektedir. Ve bu savaşın sonunda haklıların kazanacağından zerre kadar kuşku duyulmamalıdır. Yine biliyoruz ki haklılar bugüne kadar birçok muharebeye kayıptır. 12 mart ve 12 eylülde olduğu gibi zaman zaman çok ağır kayıplar alındı. Ancak faşist-faşist güçler bile savaşı değil, sadece belli muharebeleri kazandıklarını farkındadırlar. Yani kavga sürüyor. Süreğiden bu kavga da düşman taktik olarak bizden kat kat güçlü ve devlet olarak örgütlü olmanın avantajını kullanıyor. Bu avantaj, doğal olarak düşmana tek tek muharebeleri kazandırıyor. Aslında savaşın bütünlüğünü düşündüğümüzde düşmanı açısından bile bunlar önemli kazanımlar değil, onun için önemli olan bu başarıların yarattığı etkilerdir. Bu noktada düşman için başından gelen taktik avantajını ve gücünü bu tür kısmi başarıları şahsında genelleştirerek stratejik olarak güçlü ve yenilmez olduğu imajını oluşturma çabası içinde. Bizce bunun hemen her dönem başvurulan basit bir kandırmaca olduğu açıktır. Buna rağmen düşmanın bunu ısrarla kullanması bunun kitleler üzerindeki etkiyi lehine arttıracaklarını bilmesinden geliyor. Gündümüzde kırılması gereken en olumsuz etkilerden birinin bu olduğunu söylesek abartmış olmayız. Çünkü bırakalım genel de kitlelerin etkilenmesini, zaman zaman (özellikle ağır yenilgi dönemlerinde) devrimci örgütleri bile bu etki sarabilmekte, düşmana esir düşenler bir muharebenin değil, tüm olarak savaşın kaybedildiği sanmaktadırlar. Esir düşmeme şansına sahip olanlar ise, aynı mantıkla savaşın tümüyle kaybedil-

diğini sanarak "elveda proletarya", "elveda silahlar" diyebiliyorlar.

Devrimci saflarda ortaya çıkan bu tür çözümler ve geri çekilmeler maddi kayıpların etkisinde olsa da, yukarıda bahsettiğimiz kaypak bir zeminde düşmanın sağladığı ve öne çıkardığı psikolojik üstünlüğüne dolaysız bir şekilde bağlıdır. Unutulmamalı ki, bu psikolojik üstünlük kaypak bir zeminde yükselmektedir ve bu kısmi başarıların, tek tek muharebelerin egemenler tarafından savaşın nihai süreci olarak abartılıp gösterilmesine dayanmaktadır. Bu halyle bu etki doğru politikalar ve pratik taktiklerle daraltılabilir ve hatta kitleler nezdinde bu kaypak zemin kaldırıldığında tamamiyle etkisizleştirilebilir. Ancak başta bu kitlelere siyasal ve ideolojik bilinci taşıma görevinde olan öncü kesimce anlaşılmasını ve bilince çıkarılmasını zorunlu kılmaktadır. Yani kitlelerin taleplerine cevap vermeyenlerin düşmanın geçici başarıları karşısında yönünü şaşırılmaları gerekiyor.

Faşist diktatörlük, özellikle son iki yıldır kitlelere ve öncülere karşı çok yönlü bir imha saldırısına girişmiştir. Devrimci kitlelere yönelik katliamların yanı sıra, devrimcilere yönelik saldırılarda birçok örgüt önemli kayıplar verdi. Bu saldırıların daha çok kitle hareketlerinde meydana gelen görece yeme düşüklüğünün olduğu dönemde olması dikkat çekicidir. Yani düşmanın son beş yıllık dönemde özellikle 12 eylül sonrası yavaş yavaş dirilmeye başlayan ve alt düzeyde taleplerle esasta barışçıl mücadele biçiminde gelişen kitle hareketlerine karşı etkin önlemler almaya çalıştı. Yeni gelişen harekete karşı da savaş psikolojisini dayattı. Geniş tutuklamalar ve işkenceler zincirinden sonra özellikle kitlelere önderlik eden öncülere yönelerek, bunları uzun süreli olarak bu mücadelenin aktif sürecinin dışına itmeye çalıştı. Bunda da düşmanın önemli ölçüde başarılı olduğu söylenebilir. Kitlelerin esasla kendiliğinden gelme mücadelesine yeterli derecede müdahale edilemediğinden önderlikli kalan kitleler göreceli olarak kabuğuna çekildi. Bu yetersizlik estirilen devlet terörüyle birleşince, savaşta moral üstünlüğü düşman lehine bürünmüş bir havaya girdi. Kitle hareketlerindeki düşüşle birlikte düşmanın saldırıları giderek pervasızlaştı. Bu durumdan yararlanan düşman saldırılarını daha çok yeraltı örgütlenmelerine yöneltmiş ve devrimcilere "terörist" yaltasını asarak beşer onar katletmeye başlamıştır. Bu dönem belki de hiçbir zaman olmadığı kadar kendi deyimleriyle "milli mutabakat" sağlayarak bu saldırıları kitlelerin gözünde "meşru" kılmaya çalışmıştır. İhbarcılığın "fazilet" olduğu propagandası hergün gazeteler ve televizyonlar tarafından halkımıza pompalanmıştır. Egemen sınıfların huzur ve güven ortamının hak arasında huzursuzluk ve güvensizlik ortamı oluşturmaktan geçtiğine

İdeolojik sağlamlık; kavgayı sebatla sürdürmenin teminatıdır

inanılan faşizm, örgütlerin içine ajan sokmaktan çok ajan şüphesi sokmaya çalışmış, halkın komşusundan şüphelenmesi için elinden geleni yapmış, herkesin birbirini ihbar ettiği bir toplumsal ilişkiler süreci oluşturmaya çalışmıştır. Bu noktada hedeflerine ulaşabildikleri söylenemez ancak ciddi adımlar atıldıkları gözönüne alınırsa, karşı önlem ve propagandanın devrim cephesi açısından önemli tartışma götürmez bir zorunluluktur.

Proletaryanın verdiği mücadele ile kendi kaderini tayin hakkı uğruna verilen mücadele bugün aynı mevzide yer alıyor. Cezaevlerindeki mücadele, gençlerin mücadelesi, emekçi kadınların örgütlü bir şekilde sahneye çıkma çabaları, köylülüğün ve esnafın hak arayışları, memurların grevli-toplusözleşmeli sendikası mücadelesi yine bu mevzide bulunmaktadır. Zemin sınıf mücadelesinin değişik biçimleri için son derece elverişlidir. Devrim cephesini kuşatan şartlar proletarya partisinin daha hızlı ve cesaretle atılmasını emreder. Şimdi kitlelerde birlik ve şevk ögesi daha güçlüdür. Egemenler devrim kurumlarının yaratılma çabalarını, sağda solda ortaya çıkan ye-

ni mücadeleleri, önemlisi de dağlardan gelen sesleri her zamankinden daha dikkatli izliyorlar. Haklarını alamamanın ve ekonomik sıkıntının mengenesinde gidererek daha çok sıkışmanın kaçınılmaz sonucu dağlar ve sokaklardır. Son firarlar ve bir gecede İstanbul, Bursa, Adana başta olmak üzere büyük kentleri bombalarla uyandıran gerçek göstermiştir ki, egemenlerin duyduğu korku ve bu korkudan beslenen taktikler, gerçek kudretin kim de olduğunu gösteriyor. Yalanların, güç gösterilerinin, tehditlerin çürük özünü, pratiğin açığa çıkarıcı gücünden çıkarmak mümkün mü? Bunu söylerken şu gerçeği gözden kaçırmamalıyız: Türkiye devrimi, tarihini, kendi tecrübesini, ülkenin geo-politik konumunu ve mevcut güç ilişkilerini iyi kavramışsa hasmını, diğer devrimlerin aldığından daha çok ciddiye almak durumundadır. Osmanlı kabadayılığının ve palavrasının çürük özünü pamak basarken, gerçekten kudretli olanın bayrağını dalgalandırırken bu gerçeği unutmamak gerek.

Yukarıya aktardığımız gelişmelerin devrim cephesi üzerindeki etkilerini ikiye ayırmak durumundayız. Bu ayrımlar kırlar ve şehirler olarak yüzeysel bir şekilde yapılabilir. Herkesin kabul edebileceği gibi savaş esas olarak kırlarda odaklaşmıştır. Buna karşılık faşizmin, baskı ve zoru, katliamları yine kırlarda yoğunlaşmış durumda. Kontr-gerilla eylemleri bu gerçeği gün ışığına çıkarmıştır. Ancak faşizmin tüm baskı, zoru ve yığınağına karşılık kırlardaki devrimci alternatifleri geliştirerek şöyle dursun, her geçen gün daha da ilerlemektedir. Yazının başındaki tespitlerimizi haklı çıkarıncasına tek tek ve yine taktik başarılarına rağmen düşman bunu psikolojik üstünlüğe çevirememekte, devrimci mücadele bu dezavantajları kendi lehine çevirebilmiştir. Kırlardaki halk şehirlere oranla daha geri bilinç düzeyinde olduğu halde savaşın bizzat içinde olmakla taraf belirlemekte ve açığı kışa sürede gidermekte ve siyasal bilincinde daha hızlı sıçramalar yaşamaktadır.

Şehirlerde ise düşman çok daha az çabayla çok daha az muharebe kazanarak bunun üzerinde psikolojik üstünlük sağlamayı becerebiliyor. Burada bir çelişkinin olduğu söylenebilir. Ancak bunun yanı sıra "orada silahlı mücadele var, bundan dolayıdır" demekle verilmaz. Diğer taraftan bu yanıt silahlı mücadeleye önem verir gibi görünse de aslında mücadelenin diyalektiğini kavramayan bir anlayıştır. Yani böyle bir yanıt şehirlere barışçıl mücadeleyi kafan biçme hatasına götürür. Yine de böyle bir yanıt bir sıkıntıya işaret etmektedir. Bu sıkıntı silahlı mücadelenin şehirlerde olması gerektiği noktada olmalıdır. Şehirlere barışçıl mücadele önerilmeyeceğine göre, radi-

Pois kurşunlarına karşı taşla sopayla savaşmaya bilen bir halk nihai hesaplaşmada zafere çıkmaya bilecektir.

1 Mayıs İşçi Sınıfının Birlik Dayanışma ve Mücadele Gününde, 1990'da İstanbul'da Şişhane-Tarlabası yoluyla Taksim Meydanı'na çıkmak isteyen devrimcileri polis beldirerek engelledi. Ancak 'göstericiler' 1 Mayıs alanına çıkmakta ısrarlıydılar. Bu nedenle polise çatışma çıktı.

kal mücadelenin buralarda hangi temelde ve nasıl ifadelendirileceği sorunudur. Bu sorun boyutlu bir tartışmayı gerektirmekle birlikte aynı zamanda konumuzu dağıtacağından bir belirlemede bulunup geçiyoruz; o da bu sorunda proletarya partisinin çizgisi berraktır. Sorun bu çizginin pratiğe geçirmesinde yatmaktadır. Radikal mücadeleyi savunan küçük burjuva akımlar açısından ise çizgi sorununda yatmaktadır. Bu sorun hemen hergün yanlışlığını ispatlamaktadır.

Bu olgulardan hareketle söyleyebiliriz ki, kırlarda faşizmin her türlü taktik üstünlük ve muharebe başarılarına rağmen, mücadelenin niteliği ve biçimi değişmeksizin kesintisizliğinin ideolojik yönünü sağlam bir temele bağlayabiliyor. Oysa şehirlerde hem kitle hareketinin gerisinde kalıyor, hem de düşman saldırıları karşısında kesintiye uğrayıp vazgeçmeye kadar dönüşebiliyor. Bu noktada kitleler hem ciddi taktik önderlik sorununu hem de süreklilik noktasında önderliklere güvensizlik sorununu yaşıyorlar.

Bu durum örgütlerin kendi iç bunalımını da körüklemekle kalmıyor, örgütlerin bir bütün olarak politik güvensizliğe düşmesine yol açabiliyor. Devrimci yayın organlarını düzenli takip eden herkes bu olguyu gözlemleyebilir. Sorun sadece düşmanın psikolojik üstünlüğünü kırma sorunu değildir. Başta da belirttiğimiz gibi bu uzun bir savaştır ve binlerce muharebeden geçmek gerekecektir. Bunların kimi kazanılacak, kimi kaybedilecektir. Önemli olan kendimizi ve devrimci kitleleri bu bilinçle donatıp düşmanın ideolojik saldırılarını boşa çıkartabilmek ve yeni muharebelere daha kararlı ve deneyimli olarak girebilmektir. Yoksa karşı-devrimin canıyane baskı ve faşist terörü ile hergün karşı karşıya bulunan ve bu faşist terörden

daha çok nasibini alan kitlelere "Teröre karşı birleşin" diyen egemen sınıfların demagogilerine kanmak celladin "seni öldüreceğim ama bu sadece senin iyiliğin için" demesinden farksızdır. Sermayenin emek üzerindeki aleti olan devlet, bir avuç zorbanın elinde olduğu milyonlarca kitleyi baskı ve tahakküm altına alan siyasal bir makine olarak kaldığı ve bu temel karakterini sürdürdüğü sürece devrimci sınıf savaşının şiddeti esas olan yönünde, temel değişikliğin olması mümkün değildir. Durum böyle ken, siyasal iktidarın zor yoluyla ele geçirilmesi mücadelesinin bu esas yönünde değişiklik olabileceğini öne sürmek, bu temel değişikliği "zor olmadan da olur" biçimine dönüştürmek, pratikte bu mücadele biçimini reddetmek burjuvazinin değer menine su taşıyarak, devrimi yok saymakla eş anlamlıdır. Bunu söylemekle radikal mücadele dışındaki mücadele biçimlerinden yararlanamayacağımız anlamı çıkarılmamalıdır. Vurgu yapmak istediğimiz nokta, diğer tüm mücadele biçimlerinin esas mücadele biçimi ekseninde toparlanmasıdır. Hiç kuşkusuz proletarya kendi önderliğinde kurulacak olan Demokratik Halk Diktatörlüğünü kurma mücadelesinde nispeten uzun süreli bu savaşta hiçbir koşulda, bu mücadele çekini esas almayacaktır. Bizim ki, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde süreç başından sonuna kadar "silahlı devrimle, silahlı karşı-devrim"ın şiddet yoluyla hesaplaşmasıdır. Bir bütün olarak silahlı mücadele ile bu mücadelenin bir noktadan veya birkaç noktadan deskteklenmesi aynı şeyler değildir.

Toplumsal bir devrim ereğiyle çıktığı bu yolda, proletaryaya zafer yolunu açabilecek, bu uzun yolda onu, gidebileceği

yerde ulaştırabilecek olan da bu anlayıştır. Bunun için de asgari ve azami programını gururla uygulamaya koyabilecek olan da bu anlayıştır. Bu mücadele, stratejik öneme sahip silahlı devrimci mücadelenin siyasal hedefler doğrultusunda yürütülmesinden başka bir şey değildir. Unutulmaması gereken bir nokta da silahlı mücadelenin siyasal mücadelenin bir biçimi olduğudur. Ve aynı zamanda devrimin siyasal görevlerini yerine getirmede kullanacağımız esas biçimdir. Silahlı mücadeleyi siyasal mücadele karşıtı olarak göstermek, silahlı mücadeleyi "salt askeri bakış açısı" olarak göstermek hep revizyonistlerin başvurduğu yöntemler olmuştur. Bu konu da komünist önder İbrahim KAYPAKKAYA'nın komünistler için bağlayıcılığı tartışılmayan sözlerini aktararak geçiyoruz: "salt askeri görüş açısı savaşmak için savaşmak tutumuna sahip olanların görüşüdür. Biz devrimin siyasal görevlerini yerine getirmek için savaşmak istiyoruz. Kırsal bölgelerde parti önderliğinde halk ordusunu yaratmak, mahalli ve merkezi otoriteyi adım adım parçalayarak halkın iktidarı gerçekleştirmek için silahlı mücadeleyi savunuyoruz." Her ne biçimde yürütülse yürütülsün, hangi sınıf ve tabakalar önderliğinde olursa olsun, savaş siyasetin silahlarla yürütülmesinden başka bir şey değildir. Bu gerçeği sadece proletarya değil, tüm emekçi yığınlara götüreceğiz olanlar, direngen, tamamiyle yöntemli ve bilimsel çalışmalarla sözde değil, pratikte MLMZD silahıyla donanmış kadrolar olacaktır. En geniş halk kitlelerine ulaşmak, büyük ölçüde dağıtık, tek ayak üzerinde ağır aksak yürüyen bir çalışma biçimi; derlenip toparlanmış bir makinenin dişleri gibi düzenli çalışan ve iki ayağı üzerinde sağlam basabilen bir çalışma biçimine dönüştürmek, küçük derecelerin son derece karmaşık ve çetin engelleri aşması, büyük bir kanalda birleşerek engellenmesi imkansız, muazzam bir irak haline gelmesi. Önemli ölçüde kendiliğinden (özellikle şehirlerde) gelişen mücadeleyi, proletaryanın Marksist-Leninist partisi önderliğinde toparlamak ve bunu kolektif bir güce dönüştürmek, devrimci Marksistlerin önünde bir görev olarak hala durmaktadır.

Hakim sınıflara ve onların yemini uçaklarına el aman dedirten, dehşetten dehşete düşüren, onları korkutan, korku ve panik içinde hareket ettirmeye iten, kırsal bölgelerden başlayarak ve giderek

yaygınlaşan silahlı mücadelenin kedisidir. Ülkede kaynayan kazanın kapı daha fazla kapalı tutulmuyor. Kapı bastırıldıktan daha güçlü patlamalar meydana gelmektedir. Bizim sözünü ettiğimiz gelecekteki kasırganın uğultularının şiddet duyulmaya başlamasıdır. İktidar hakim sınıfları ve onların etendilleri reformist, sağ pasifist ve parlamentaryacılar ve bütün silahlı mücadele dışı manlarını aynı noktada, aynı zeminde birleştiren şey de budur.

İnatla zaferi yakalamak için kendin her alanda silahlandırmak zorundayız. Ülkede ve dünyada hızlı değişimler gelmektedir ki, Marksizm-Leninizm, MLMZD'ye Zedung Düşüncesinde ısrar her zamankinden daha da önemlidir. MLMZD silahıyla donanmış ve bunu ısrarla hayata geçirenler hergün paha biçilmez zaferler kazanmaktadır. Bugün Proletarya Komünist Partisi tüm dünya halkları için umut veriyor ve geleceğin toplum şimdiden yaratılıyorsa, uluslararası proletaryanın Türkiye toprağındaki temsilcileri olarak bizler de bu yaratılacağı tüm ezilenlere müdelemek durumundayız. Küçük burjuva ve burjuva milliyetçi hareketlerin arkasına silahları veda ettiği, ve "yeni düzen" içerisinde kendilerine yer bulmaya çalıştığı bir ortamda MLMZD'nin ısrar etmenin önemi daha iyi anlaşılmalıdır. Ülkemizde de egemenlerin ulus hareketi masa başı pazarlıklarıyla bulmaya çalıştığı bir ortamda M-L çizgi ısrarı ve inatçı olmanın önemi kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Feodal-faşist güçler ulusal hareketin "işini bitirdikten sonra esas olarak proletarya hareketi yöneleceklerini açık olarak ifade etmektedirler. Buna karşı proletarya partisi daha atılgan bir döneme girileceği açıklamaktadır. İdeolojik sarsıntılara sapsmalarla uğramadan çizgide inatçı davranmak olumludur. Ancak bu çizgi hayata geçirilmesi de o kadar elzemdir. Devrimci kitlelerin üzerine serpilme çalığı olan ölü toprağın alınması için bireyin kendi üzerine düşeni mutlaka ama mutlaka yerine getirmesi gerekiyor. "Herşey yapılmalıdır, ben de yardımcı mayaya çalışırım" mantığı siyasal arena kaçınılmaz teorisi olmuştur hep. Kırsal devrim ve son dönemlerde şehir diyalektikliğinin doğru bir tarz da alınacağına umutlarıyla daha canlı daha atak davranılması gerektiğini haydaymıştır.

1950'li yıllardan sonra başlayan, 80'li yıllarda ancak gerçekliği herkes tarafından görülebilen Sovyetler Birliği ve Doğu Avrupa ülkelerinde yaşanan dönüşümlerin, Dünya Devrimci Hareketini derinden etkilediği bir gerçektir. Bu etki yenilgiden ders çıkarılması bilenseler için olumlu olduğu ölçüde, varlığı ve gelişimin ilkelerden ziyade ülkelere bağlanmış çözümler için travmatik çok derecesinde bir sonuç doğurdu.

Sovyetler Birliği'ndeki geri dönüşten sonra başını ABD'nin çektiği emperyalist kamp "yeni dünya düzeni" adı altında bir kavram ortaya attı. Öyleki bu kavram neredeyse sloganlaştı. Burjuva politikacısından, bürokrat sendika ağasına kadar herkes bu kavramı konuşmalarında kendince haklılığının payandası yapmaya çalıştı. Geçmişteki başarısızlıklarının nedenini sosyalizme bağlamışlardı. Bugün sosyalizm olmadığının göre "yeni dünya düzeni", içinde sorunların çözülmemesi için bir neden yoktu! Ama görüldü ki sorunlar çözülmedi, çözülmesi de mümkün değildi. Giderek daha da derinleşti "Ulusalaraşı entegreasyon", "serbest piyasa ekonomisinin zafarı", "Globalleşme", "özelleştirme", "kıtırasallaşma", "sözleşmeler" havada kaldı. Çünkü kapitalizm aynı kapitalizmi ve o var oldukça sömürü ve zulüm düzeni kaçınılmazdı.

Bu nesnel duruma karşı sömürünün, zulmün olmadığı bir dünya özlemi ve gerçekliği bağına kadar olduğu gibi bundan sonra da genel geçerliliğini artan ölçüde korumaya devam ediyor. Başta yeni ismi "Bağımsız Devletler Topluluğu" olan Sovyetler Birliği'nde olmak üzere Doğu Bloku ülkelerinde ve dünyanın bir dizi sömürge-yarı sömürgelelerinde yükselen sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelelerinde bu durum somut ifadesini bulmaktadır. Kısaça bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm ezilenlerin umudu ve geleceğin maddi gücü olmaya devam ediyor.

Sınıf mücadelesinin ta başlangıcından beri var olan ve onu içten içe kemirmeye, burjuvazinin dömen suyuna bağlamaya çalışan revizyonist ve refor-

Bilinç

Mahmüt Dedeoğlu

İşçi sınıfının sendikal mücadelesinde kavramlar-anlayışlar ve gerçekler

mist düşünceler yeni kılıflar içinde boy vermeye başladılar. Ve bugün sosyalizme, uluslararası emperyalist kampın ellerindeki medyalar aracılığıyla yaptığı saldırıya adı geçen anlayışlar da köken olarak eski ama "yeni" buluşlarla saldırıyorlar.

İşçi sınıfı mücadelesi ve sendikal harekette ortaya çıkan bu "yeni" anlayışlar, "çağdaş sendikal anlayış ve kalite çemberleri" adı altında revizyonist ve reformist düşüncelerini ilalayıp "sınıf ve kitle sendikacılığı" kavramıyla da örtüştürerek piyasaya sürmektedirler. Kötü kaynağını sınıftan değil yeni dünya düzeninden alan bu "çağdaş"lar; "çegimiz değişti", "teknoloji gelişti", "ideolojiler öldü", "sınıf temenni değişti", "kapitalizm kendini yeniledi" vb. diyerek sınıf mücadelesini inkar edip "toplumsal mutabakat" adı altında kapitalizmle barış içinde bir arada yaşamın mümkün olduğu anlayışıyla işçi sınıfı içinde sınıf ıbirliğinin ve sınıf uzlaşmazlığının bayraktarlığını yapıyorlar.

Adı geçen anlayışların demagojik propagandalarından ötürü, söyendiği gibi gerek dünyada gerek ülkemizde sendikal hareket ve sendikalar bir takım kılıkları giymişlerdir. Sendikaların giderek işçi sınıfından kopmaları, kan kaybetmeleri süreci bu gelişmelerden kopuk değildir. Burjuva ideolojileri ve sendika bürokratları bunun nedenini sendikaların ve işçi sınıfı hareketinin sınıf mücadelesini ekonomik mücadelemde dümdüz, ideolojik ve politik boyutlara kaydırılmasına bağlıyorlar. **Ne büyük yalan ve çarpıtma!**

İşçi sınıfı hareketi ve sendikaların bir takımına süreci içinde oldukları doğru. Ancak bunun nedeni ne işçi sınıfıdır ne de iddia edildiği gibi mücadelesinin ideolojik ve politik yönünün öne çıkarılmasındandır. Zaten eksik kalan da bu yöndür. Dünya sendikal hareketi tarihine bakıldığında zaman süreci yön veren anlayışların reformist, oportünist ve sınıf düşmanı anlayışlar olduğu görülmektedir. İşçi sınıfının sendikal hareketini ve mücadelesini bu olumsuzluklardan arındırmanın ve ivme kazandırmanın yolu revizyonist, reformist anlayışların mahkum edilmesindedir. Dolayısıyla çağın emperyalizm ve proleter devrimler çağı olduğu, sınıflar var oldukça ideolojilerin halen belirleyici olduğu, kapitalizmin insanlık ve sınıf düşmanı toplumsal bir sistem olmaya devam ettiği, işçi sınıfının niteliğinde temelinde bir değişiklik olmadığı, toplumsal mutabakat yerine sınıf mücadelesinin artan ölçüde geçerliliğini koruduğu vb. gerçeklerin altı kalın çizgilerle çizilmeli ve bilinçle kavrılmalıdır.

Bu gerçeğin ışığında şunu bir kez daha vurgulamalıyız ki sınıf mücadelesini geliştirecek, sendikaların içinde bulunduğu tikanıklığı açacak olan sınıf sendikacılığı ve bunun çıkarılması yeni biçimi olan çağdaş sendikacılık, kalite çemberleri ve bu anlayışları örtüştüren "sınıf ve kitle sendikacılığı" değil **DEVİMLİ SİNİF SENDİKACILIĞI**DIR.

Sınıfı bilinçli işçilerin birleşik görevli devrimci sınıf sendikal anlayışını ve bunun pratik örgütlü araç ve mücadelesini işçi sınıfının bulunduğu bütün alanlarda oto kemoje büründürmek olmalıdır.

Türkiye'den özelleştirme manzaraları Aktaş'ın küpü dolarken, halkın kesesi boşaldı

Haber Merkezi- Düzen içine girdiği banalını atılabilmek amacıyla özelleştirmelere hız verdi. 3096 sayılı yasa, zarar eden kamu iktisadi teşekkülleri'nin özelleştirilmesini öngörüyordu. Enerji sektörü de bu uygulamadan nasibini aldı. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı bu yacaya dayanarak; "kaçak elektrik kullanımının artması, kaçakları denetlemede TEK'in etindeki araç-gerecin azlığından dolayı denetlemede yetersiz kalması gibi gerekçelerle 31 Ağustos 1990'da İstanbul ile Anadolu yakası, Kuzey Karadeniz, İzmit il sınıarı, Güneyde Marmara Denizi Sahilleri ve Büyük Ada ile Heybeli ada bölgelerinde elektrik dağıtım ve ticaret hizmetlerini AKTAŞ Elektrik AŞ'ye devretti.

AKTAŞ TEK'le yaptığı sözleşmede "TEK'ten ayrı bir uygulama yapılamaz" hükümüne imza etmesine rağmen AKTAŞ daha fazla kar hirsıyla halkın sırtına yük olacak yeni uygulamalar dayandı. Abonelerin kendi malları olan elektrik saygılarından kira aldı; önceki abonelerin borcunu tahsis etmeden yeni aboneye elektrik bağlamadı; fazla olan elektrik borçlarını taksitle bağlamadı ya da taksitle borç alırken aylık % 7 faiz uyguladı; bağlantı gücü 7 kw'ın altında olan abonelerden reaktif enerji bedeli

aldı; tatil günleri ve mesai saatleri dışında (gece yarısı) borçlu abonelerin elektrikerinin keşi ya da bir binada borçlu bir abonemin olması halinde o binadaki tüm abonelerin elektrikerini kesti; (en yakınları yöntem olarak) abonelere haksız yere yüksek fatura çıkarılması gibi uygulamaları ile haramcılık yaptı.

AKTAŞ sayesinde köyü dündüğü TEK'e bile kazık attı. Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu'na hazırlanan bir rapora göre AKTAŞ'ın "ödemediğimiz tek kurusu yok, bütün mülhan devrettik" dediği TEK'e trilyonu aşkın borcu olduğu ve devretmediği malların 100 milyar lıra değeri olduğu açığa çıktı.

Anadolu yakası muhtarları ve EMO AKTAŞ'a karşı bir imza kampanyası başlattılar. Talepler arasında haksız tahsil edilen paraların iadesi yanında, özelleştirilen bölgelerin yeniden TEK'e devri de var.

Asıl vurguncuya yeniden ricat etmenin halk açısından pek fazla yarar sağlamayacağı ortada. Çünkü İstanbul'da 900 bine yakın abone AKTAŞ'ın yasalarla desteklenen vurgunundan kurtulmak için imza kampanyaları, gösterilerle tepkilerini dilettiriyorlar, ama devletin özelleştirmelerden vazgeçmeye niyeti yok.

'Adil Düzen'in kağıthane'deki icraatları

İSTANBUL. Özgür Gelecek-Refah Partili Belediyeler İstanbul'da yatırım ve hizmet üretmek değil işçi kıyımı ve yolsuzluk yaparak çok kısa zamanda meşhur oldular. Bağcılar, Güngören, Bahçelievler Belediyelerinden atılan 1500 işçi sabırlı, kararlı bir mücadelem sonandı işlerine geri dönmeyi başardılar. Böylece onların yerine yandırlarını almaya hazırlanan Refah Partisi'nin planları da bozuldu. Ama 11 Ocak'ta Kağıthane Belediyesinden atılan 340 işçi hala işlerine dönmeyiler.

Kağıthane Belediye işçileri direniş süreci içinde belediyenin icraatlarına ilişkin bir "Yolsuzluk ve usulsüzlük dosyası" hazırladılar. **İSTE GERÇEKLER**

Yolsuzluk dosyasında işçiler Refahlı Belediyenin "Geçici işçilerin sözleşmelerini yenilemedik, bunun nedeni ekonomiktir" yolu açıklanmasına yanıt olarak "şu anki söylüyorlar: "Atılmamızdan sonra 29'u memur olmak üzere 63 kişi alındı. Ayrıca MGV İyesi insanlar zabeta yspıldı. İşçi statüsünde alınanlar sonradan memurlaştırıldı. Atılanlardan 50 kişi mahkeme kararıyla rağmen işe geri alınmadı. Belediyeye işçi statüsü verdiği insanları kamuoyuna "teknik eleman"

Kağıthane Belediyesi'nin atılan 304 işçi 11 Ocak'tan beri direnişte işçiler Kağıthane Belediyesi'nin gerçek yüzünü ortaya sermek için belgelere dayalı bir yolsuzluk dosyası hazırladılar

olarak gösteriyor.

Belediye, TANSA mağazalarını zarar ettiği ve halk istediği için kapatıldığını söylüyor. Oysa halk mağazaların kapanmasını istemedi. TAN - SA'lar daha önce doğrudan fabrikalardan mal alırken, (bütün işçileri atılıp kapatılmasından iki ay önce) sahibi RP İyesi olan KAANLAR MARKET'ten mal almaya başlandı. Bu durumu basına yansıtmamızdan sonra zarar ettiği öne sürülen TAN-SA'lar yeniden açılmış ve KAANLAR MARKET'ten mal alışverişine devam edilmiştir. TAN-SA'lar için Belediye Başkan'ın yeğeni ait dükkan dan alışveriş yapılmıştır.

"Refahlı Belediye aylık iki milyar geliri olduğu için işçi çıkarttığını söylüyor ama 1992 yılında 60 milyar 933 milyon, 1993'te ise tahmini olarak 155 milyar geliri olacaktır. Bu aylık 5 milyar gelir demektir.

"Belediye'de 1992 mayısından beri özelleştirme işlemleri var. Temizlik işleri için taşeronla yapılan

anlaşmada bütün araçların yedek parça ve yakıt ihtiyaçlarının taşeronca karşılanması kararlaştırılmıştır ama araçların 2 ay boyunca yakıt ve 1 yıllık yedek parçası, tamir ve bakımları belediye tarafından karşılanmıştır. Taşeronlara milyarlar aktılarak Kağıthane Belediyesi arpalığı çevrilmiştir. Aynı belediye 22 adet çöp kamyonunu da çürümüşye terketti."

"Büyükşehir Belediyesinin red kararına rağmen Dan adamları kooperatifi ne 5 yerine 12 kat çıkma izni verilmiştir. Tapulu şahıs arzilerine belediye adına "avan proje" ile kat karşılığı inşaatlarda yaptırılmıştır.

Taşeronlardan bağış adı altında 26 adet araç alınmıştır. Bu araçlar makam otosu olacağı beşiyor.

Kağıthane Belediye işçileri Nisan ayı boyunca yapacakları eylemlerle seslerini yükseltme niyetindedir. Diz boyu yolsuzluğa batan Adil Düzençi Kağıthane Belediyesinin yakasını öyle kolay kolay bırakmayacağı beşiyorlar.

Tarım-Sen'den örgütlenme çalışmaları

Tarım işkoluna bağlı kamu çalışanları, 20 Mayıs 1991 tarihinde kurdukları Tarım-Sen'in örgütlenme çalışmalarını ülke genelinde sürdürüyorlar.

Şube ve temsilcilik sayısı her geçen gün artan Tarım-Sen, hakların örgütlü mücadele ile kazanılacağı ilkesinden yola çıkarak bugün; G. Antep, Tokat, Kırşehir, Uşak, Muğla, Çanakkale, Trabzon, Manişa, Sinop, Kırklareli, Ş. Urfa, İzmir, Konya, Samsun, Sivas, Kayseri, Bursa, Muş, Ordu, Tunceli, Ankara ve İstanbul illerinde tabandan gelen üyelerin katılım ve iradeleri doğrultusunda şube ve il temsilciliklerini oluşturmuş durumda.

Bu illere paralel olarak, Balıkesir, Bolu, Kocaeli, Denizli, Aydın, Giresun, Adana, Mersin, Çorum, Amasya, Zonguldak, Sirt, Bitlis, Diyarbakır, Niğde, Van, Hatay,

Malatya, Eskişehir, Burdur illerindeyse şube ve temsilcilik çalışmaları son aşamaya gelmiş durumda. Tarım-Sen'in bugünkü üye sayısı 6000

10-11 Nisan tarihlerinde sendikamızın 3. başkanlar kurulu Ankara'da toplanıyor. Başkanlar kurulu daha önce Ankara ve 5 Aralık'ta Kırşehir'de toplanmıştı. 3. başkanlar kurulunda, genel merkez yönetim kurulunca hazırlanıp illere gönderilen toplu sözleşme taslak çalışması üzerine görüşmeler yapılacaktır.

Ayrıca Haziran ayı içinde yapılacak Tüzük Kurultayı da ilgili çalışmalar bu toplantıda değerlendirilerek, sendikamızın örgütlenme durumu ele alınacak. Sendikamızın genel kurulu 4 Nisan 1993 tarihinde İstanbul'da Merter'de bulunan DISK genel merkezinde yapılacaktır.

Sağlık Teknisyenlerine polis saldırdı

LİMME Projesi çerçevesinde verilen kursları başarı ile bitiren sağlık teknisyeni atanmış olan bir grup teknisyen, 5 Mart'ta daha önce kendilerine verilmiş olan iş sözleşmesi gerçekleştirilmesini kınamak ve Sağlık Bakanlığı'ndan haklarını verilmesi için Sağlık Bakanlığı ve Personel Daire Başkanlığı binası önünde eylem yaptılar. Eylem anında polisin saldırısı ile karşılanan teknikerlerden bazıları yaralandığı görüldü. Yaklaşık 50 kadar teknikerde gözaltına alınarak bir süre sonra serbest bırakıldılar.

İşçi sınıfı sorunlarının kaynağında uzlaşmacı sarı sendikal anlayış yatar

Ülkemizde sınıf mücadelesi ve sendikal hareket bir akanlık içinde. Sınıfın başına çöçelenmiş revizyonist, reformist ve sarı sendika ağaları sınıfın gelişen mücadelesine burjuvazi için zararsız hale getirmek uğruna sınıfa büyük tahribatlar vermektedirler. Çünkü onların sarı oldukları ve savındukları anlayış ilhamını "yeni dünya düzeni" kavramından almaktadır.

İşçi sınıfının karşısına bugüne kadar Türk-İş ve diğer sendikaların şahsında uygulanan gelen klasik sarı reformist işçi düşmanı sendikacılığın yanı sıra, yeni DİSK şahsında ve eliyle uzlaşmacılığın, teslimiyetin ve sınıf işbirliğinin çok somut ve resmîleşmiş şekli olan bir sendikacılık ürünü çıkarılmaktadır. ÇAĞDAŞ SENDİKACILIK, "Bilimsel teknolojik devrim çağı", "yeni dünya düzeni", "toplumsal mutabakat" kavramları altında çağın değişimi ve yeni bir biçim aldığı, her şeyin bu değişime göre şekil alması gerektiği, sendikaların da bu çağa uygun yapı değişikliklerine giderek "çağdaş" birer sendikal yapılar haline almalarını öne sürmektedirler.

Ülkemizde egemen olan bu sendikal anlayışlar sınıf mücadelesini ve sendikal hareketi büyük sorunlarla karşı karşıya bırakmışlardır.

Bugün sendikalar ve sendikal hareket işçi sınıfına güven vermiyorsa, işçilerin ve emekçilerin hak alma mücadelesi başarısızlıkla sonuçlanıyorsa;

İşsizleştirme, taşeronlaştırma ve özelleştirme işçi sınıfı örgütlülüğünü sınıfta ciddi bir engel olarak duruyorsa;

TİS süreçleri sönük geçip, mücadele dönemlerinde gerekli birlik ve dayanışma sağlanıyorsa;

Kazandıran haklar, geliştirilmesi bir yana korunamıyorsa, dağılıklık kaosu içinde ise;

Sendikalar ve işçi sınıfı bir örgütlülük eğitimsizlik ve dağılıklık kaosu içinde ise;

Baskılara, zulme, sömürüye ve haksızlığa karşı işçi sınıfı sessiz kalıyorsa;

Sendikal mücadele ekonomik, politik ve ideolojik bütünlüğünden soyutlanıp sırf üç kuruşu beş kuruşu yapma mücadelesi derekesine indirgeniyorsa;

Toplu işten atmalara, iş güvenliği ve işçi sağlığına karşı saldırılara tavır alınmıyorsa;

Yüz binlerin katıldığı madenci yürüyüşü ve çeşitli iş kollarındaki grev ve TİS dönemlerinde mücadele yalnızlığa mahkûm ediliyorsa;

İşçiler işini kabetsenmek için grev oylamasında "hayır" diyecek kadar güvensiz bir ortama sürükleniyorsa;

Kamu emekçilerinin verdikleri grevli toplu sözleşmeli sendikal hak ve özgürlükler mücadelesine sınıf olarak destek verilmemiyorsa;

Sokak infazlarına, insan hakları ihlallerine, gözaltında kaybolmalara, Kürdistan'daki kirli savaşta işçi sınıfı kayıtsız kalıyorsa;

12 Eylül faşist darbesine karşı sessiz kalıp, sonrasında yürürlüğe konan tüm anti-demokratik, baskıcı yasa ve karamnelere boyun eğiliyorsa;

Buna neden olan; düzenle bütünlüğün, bugün de koalisyon hükümetinin üçüncü ortağı durumuna gelmiş işçi sınıfının sendikal örgütlenmelerinin başına çöçelenmiş sarı bürokrat ve reformist egemen sendikal anlayıştır.

SINIF MÜCADELESİNDE BAŞARININ TEMİNATI DEVRİMCİ SINIF SENDİKACILIĞI GÜZERGAHIDIR

Mevcut egemen sendikacılık statükoyu bile koruyamayacak duru-

Başkanlığını Kemal Nebioğlu'nun yaptığı DİSK'in "Çağdaş Sendikacılık tezi işçi sınıfını düzene teslimde TÜRK-İŞ ve HAK-İŞ federasyonlarından farklı olduklarının göstergesi olarak sunuluyor. Oysa sınıflar arası uzlaşma ve "Yeni Dünya Düzeniyle uyum üzere kuruluş teslimiyetçi bir çizgiyi temsil ediyor, "Çağdaş Sendikacılık" tezi.

ma gelmiştir. İşçi sınıfının yükselen mücadele potansiyelinin etkisiyle zaman zaman işçileri hatırlatıyor işçi çıkarılardan bahsetmek zorunda kalan egemen sendikal anlayış dinamiklerini esas olarak yitirmiştir. Çözümü bunlardan beklemek ve bu yönde hayaller yaymak etmek demektir. Çözüm: Devrimci demokratik sendikal anlayışın yön verdiği sınıf sendikacılığıdır.

Egemen sendikal anlayış sendikaları işçi sınıfının burjuvaziye karşı yitimsiz mücadele örgütleri olarak doğduğu gerçeğini yadsır. O sendikaları sadece TİS Yapan ve ekonomik mücadele ile uğraşan örgütler olarak görür. Tabii ki ekonomik mücadele işçi sınıfının mücadele biçimlerinden biri olarak önemli bir konuma sahiptir. Ekonomik mücadeleyi önemsemek ekonomizm değildir. Mücadeleyle ekonomik mücadeleyle sınırlamak ekonomizmin aynı zamanda reformizmdir. Sınıf sendikacılığı işçi sınıfının ekonomik, politik ve ideolojik mücadelesini birbirinden ayırmaz. İşçi sınıfının, "kendisi için sınıf olma" gerçeğini esas alır. Sınıf mücadelesinde kapitalizmin sonuçlarıyla mücadele ederken, aynı zamanda kapitalizmin ve sömürün ortadan kaldırılmasının nihai kurtuluş olacağını benimser ve savunur.

Sınıf sendikacılığı; kapitalizm koşullarında sendikaları işçi sınıfı için gerekli hatta zorunlu örgütler, burjuvaziye karşı direniş, örgütlenme ve birlik merkezleri, işçilerin sınıfsal eğitime başladıkları kapitalist sömürü ve baskıya karşı faal olarak mücadele ettikleri ve bilinçlerini geliştirdikleri bir okul olarak görür. Bu nedenle sendikalar işçi sınıfının örgütlenme merkezleri olmalı, görevleri işçi sınıfının tam kurtuluşu için mücadele olmalı ve diğer yandan her türlü devrimci ha-

reketi desteklemelidirler. Sendikalar, işçi sınıfını kapitalist sömürüye karşı örgütlemek için sadece meşru bir örgüt olarak kalmayıp; aynı zamanda zorunlu bir örgüt olarak kabul edilmelidirler.

Sınıf sendikacılığı, sendikaların işçi sınıfının siyasi partiler karşısında "tarafsızlığı" reformcu ve oportünist bir tez olarak redd eder. Sendikaların ideoloji ve siyasetin dışında kalmaması gerektiğini, her örgütün ve sosyal hareketin temsil ettiği sınıfa tekabül eden siyasi ve ideolojik görüşlere sahip olmasının kaçınılmaz olduğunu benimser.

Sendikal mücadeleyle çalışma koşullarında yapılan iyileştirmeleri kendi başlarına bir araç olarak değil, ücretli köleliğin bütünüyle ortadan kaldırılması için genel sınıf kavgasının güdülendirmede ve daha başarılı yürütmeye yalnız başına bir araçtır. Bu tek doğru bakış açısından sendikal hareket kurtarıcı sınıf mücadelesinin ilerlemesinde yardımcı olduğu için son derece değerlidir.

Sınıf sendikacılığı, kitleleri temel gücü ve dayanağı olarak görür. Kitlelerle birlikte ve onların başında bir mücadele perspektifi çizer. Tabii ki söz ve karar sahibi olmasını lafta değil somut olarak uygular. Sendikal demokrasiyi ve demokratik merkeziyetçiliği, eleştiri-özelleştirme mekânizmasını savunur. Her türlü tasfiyeciliğe karşı amansız mücadele eder.

DEVRİMCİ DEMOKRATİK SENDİKAL ANLAYIŞ VE BİRLİK

Devrimci-demokratik sendikal anlayış, emperyalizme, feodalizme, sövenizme ve her türden gerici karşı mücadeleyi yükselen; nerede kime yapırsa yapılırsa her türlü baskı zulüm ve işkenceye,

ulus ve ulusal azınlıklara yönelik şoven baskı ve asimilasyona tavır alan ve ülkemizdeki Kürt ulusu başta olmak üzere, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını (UKKTH) savunan, emperyalist gerici savaşlara karşı mücadele eden, gelişen sınıfsal ve ulusal mücadeleyi destekleyen, son yıllarda giderek küllenmeye başlayan uluslararası işçi dayanışması noktasında işçi sınıfının mirasını taşıyan sahip çıkan ve geliştirilmesi için çaba harcayan sendikacı ve sendikal kadroların mücadelesi ile yükselen bir faaliyet olarak açık ilkel bir perspektife sahiptir.

Bugün sendikal hareketteki mücadele ve örgütlenmeye yönelik tikanıklığın aşılması ve sendikaların olgunlaşması işçi sınıfını en geniş sınıf bilinci temelinde eğiterek politize edilmesini hedefleyen bir sürecin adımları ortaya çıkan devrimci-demokratik sendikal anlayış aynı zamanda Devrimci-Demokratik Sendikal Birlik (DDSB) olarak ifadesini bulmaktadır. DDSB sadece ekonomik demokratik mücadeleyle yetinmeyip siyasal hedeflere sahip, sınıf mücadelesinin gelişmesinde de üzerine düşen görevi yapacak devrimci bir mücadele odasıdır.

Bu konumuyla DDSB yıllardır bürokrasi geleneği ve parmak işaretiyle yönetilmiş ve bu biçimine yeniden iyileştirilmiş olan milyonlarca işçinin içinde çalışma ve işçilerdeki bu alışkanlığı kırarak kendi örgütlülükleri temelinde birleştirme, edileme, her şeyi sendikalardan bakılabilecek yığın olmaksızın çıkarıp örgütlü bir güç haline getirme, Türk-İŞ, DİSK ve diğer tüm bürokratik kurumlara rağmen harekete geçirme ve giderek kangren olmuş egemen sendikal anlayışın işçiler üzerindeki etkisini kırma ve bunu ortadan kaldırma anlayış ve kararlılığına sahiptir.

Yoğun mücadele sürecinin içinde yer alan DDSB sendikalarında devrimci anlayışlara etkin bir konuma gelmesi için yoğun propaganda ajitasyon ve pratik faaliyetlere girişmeli, başta sendika şube kongreleri olmak üzere tüm kongrelere hazırlanarak doğru bir perspektifle hareket etmelidir. Bu süreçte mevcut bürokrat reformist sendikal yönetimlere alternatif "Devrimci Demokrat İşçiler Sendikası Yönetimine" şiarını ve anlayışını savunarak hayata geçirmelidir.

Bu anlayışla kimi şubelerde devrimci-demokrat işçiler yönetimlere gelmiş, kimlerinde potansiyel alternatif güçler olarak seslerini duyurmuş ve varlıklarını hissettirmişlerdir. İş yerlerinde başlayarak şubelere oradan da merkez yönetimlerine yönelik bu anlayış her mevzide Yeni Demokratik Muhalefeler yaratmış ve yaratma çabasına girmiş, bundan sonra da bu mevzileri yaratmaya devam edecektir. Bütün bu çalışmalarıyla devrimci-demokrat sendikal anlayış ve birlik işçi sınıfı, duyarlı sendikacılar arasında ve demokratik kavgayında yankısını yaratmıştır.

Egemen sendikal anlayışın etkilerini kırma ve sınıf mücadelesine ivme kazandırmak için işyerlerinde ve hayatın her alanında devrimci-demokrat ve duyarlı işçilerin; devrimci-demokratik sendikal anlayışa destek ve omuz vererek onu egemen sendikal anlayış karşısında birlik olarak maddi bir güç haline getirmeleri acil bir görev olarak önlerinde durmaktadır.

İnsan hakları ihlallerine karşı sesimizi yükseltelim

Bugün işkencenin, gözaltı ve kayıpların, sokakların toprak mazarların ortaya çıkması insan hakları ihlallerinin en vahşi uygulandığı bir dönemdeyiz. Bu ihlalleri çeşitli amaçlarda birçok hükümetin de katıldığı bilinmektedir. Bugün tüm bilgileri işkenceye uygun dayanıklılık ve işkenceye bizzat katılma sırasında kullandığı, işkenceyi resmî müesseselerle sonuçlarının gizlenmesi, adı raporlarda görsekeri çarpı yalan yanlış rapor düzenlemesi içinde olmaktadır.

Arjantin, Şil, Uruguay, Yunanistan'da, Nazi Almanyası'nda kurulların yapma hakkını yok etmiş, böylece bu tür uygulamalar için hükümetler bilmişlerdir. Bu işkence hükümetleri bir kısmı teğhir edilmeye cezalandırılmışlardır. Ülkemizde devletin insan hakları ihlallerine yapma hakkını yok etmeye yönelik uygulamalarına katılan insanlık dışı işkenceci hükümetler meslekleri değiştirilmelidir. Teğhir edilerek bu hükümetlere tedavi amacıyla gönderilmesi yönünde uyarı bulunmalıdır. Bu konuda özellikle meslek gruplarına, sendikalara ve demokrasinin diğer önemli görevleri olmaktadır. Bu nedenle sağlık çalışanları da bu alanda uyulması gereken evrensel kuralın hatırlanması zorunluluk olarak görülmüştür ve Dünya Tıp Birliği'nin (WMA) "Sihahi Çama Zamanındaki Kurallar" yönetmeliğine uymaya çağırıyoruz.

Sihahi çağırma zamanındaki kurallar (WMA, 1986, 1987, 1988)

1- Savaş zamanındaki tıbbi kurallar, WMA'nın hazırladığı Uluslararası Tıbbi Etik Yasaası'nda belirtilen, savaş zamanındaki kurallarıdır. Hükümetin birinci zorunlu mesleki görevidir; mesleki görev yerine getirirken hükümet en önceki kuralı kendisi vidadır.

2- Tıp mesleğinin birinci görevidir; korumak ve yaşamı kurtarmaktır. Bu nedenle hükümet için a) Gıda, ilaç, tıbbi ekipman ve diğer tıbbi malzemelerin teminini sağlamak zorunludur; b) Hastaların korunmasını sağlamak zorunludur; c) Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

3- Savaş zamanındaki insan hakları kuralları, savaş zamanındaki kuralları yönetir; özgürlüğünden yoksun bırakılmış herkes, özellikle savaş esirleri ve sivil esirler, işgal edilmiş ülkelerin halkı üzerinde de geçerlidir; uygulanması kesinlikle yasaktır.

4- İvedi durumlarda hükümet her man gerekli bakımı eksikletmez ve diğer millet, din, siyasal eğitim ya da başka benzer hiçbir düşünce maksadını vermezdir. Böyle bir yardım gerekli ve uygulanabilir.

5- Savaşta sivil halkın korunması için gerekli olan tıbbi malzemelerin teminini sağlamak zorunludur.

6- Hastaların korunmasını sağlamak için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

7- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

8- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

9- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

10- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

11- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

12- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

13- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

14- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

15- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

16- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

17- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

18- Hastaların yaşamını sürdürmek için gerekli olan ilaçları temin etmek için çalışmalıdır.

(Tüm Sağlık-Sen bülteni sayfa)

Kafanın özgür olması gerekiyor. Bu olmadan, hiç bir otorite ile paylaşamaz, yaratıcılıkta derinleşemeyiz. Çatışma iyidir. Büyük gök gürültülerinden, anaför ve uğultu tufanlarından sonra gök kuşağının sürpriz ışıklarıyla, rengarenk gülmüşüğüni biliyoruz. Öğün, hafif mavis, yani insana derinleşme zevki veren, bir zirve gölü gibi güzelleştirmiş biliyoruz. Hiçlikte İkinci çatışma vardır. Çatışma, aydınlanmanın anahtarıdır. Özgür ve aydın kafaları doğurur. Ve büyük ve daha güzel çatışmaların mimarları haline gelir bu kafalar. Büyük fikirler, sıradan küçük şeylere, ayrıntılara gizlenir. Önemli olan onları görebilmektir.

Yazar sandalyeyi anlatıyor. Strahiyi, yemekleri, elbiseleri, eşyadaki küçük ayrıntıları, insanın görünür davranışlarındaki ayrıntıları, insanla insan, insanla eşya arasındaki ilişkileri ayrıntılarıyla anlatıyor. Ayrıntı hastası ya da avcı haline gelmiştir yazar. İçine gömüldüğü ayrıntıların aleminin özüne, geleceğe gebe çatışma öğelerini göremiyor, görmek istemiyor yazar. Çiçeğin güzel olduğunu söylüyor. Dönüşürücü öğelerden, köklere yürüten sülardan, kudretli gün ışığından söz etmiyor. Maddeci kafalardan korkuyor yazar. Köklerin sarıdığını söylüyor yazar, ama depresyondan özetmiyor. Yüzeyselliğin ve görselliğin zirvesinde koala (ağaç ayısı gibi uyuyor) gibi uyuyor yazar.

Sürdürülebilirlikte, gelibolu'da savaşlar İkinci Mermişin ve Memo'nun akli sızma kör direnişi karşısında, acayip telef oldular. Yarı yarıya boğalmış dev gemilerle, susamış sarıgılı, kol-bacak döndürülen mamlekelerine. Yarıyı karlı, yarıyı terliydiler ceplerindeki süla mektuplarının. Garip şeyler oldu. Çantaların, şerhlerin kasabalarına heykelleri dikildi. Gelibolu saldırmış, milli bayram (Anzac Day) ilan edildi. Kore savaşına katıldılar sonra. Bunu, Vietnam, Körfez, Kamboçya ve Somali izledi. Gazı dernektir, şehit mezarlıkları türüdü ülkenin dört bir yanında. törenlerde, göğüsleri madalyonlu, dimdik yürüten ve zaman zaman da bağışın kafilere tanık oldu kaldırımlar. Derinleşme durumu uğramıştı ulusal kişilik. Bu kişilik eraziyonuna, başka ulusların bağımsızlığına karşı savaşmadan kaynaklanan bu ulusal onur, karsaklar ve gurur kaybına, seyirli kalmıştı yazar. Topların ve uçakların karanlığı arkalayıp dövdüğü dönemlerde, Ecce! gibi, mişil mişil uyumuştu yazar. Görkemli cermenler sarıyordu zangir zangir. O ise, okalıpus ağasının budağında, dallardaki meyvelerin ve yaprakların titreyişlerini, renklerini seyretmekle, ilginç hülyalar kurmakla meşguldü. Dünyanın rahatsızlığı çatışmalarından, mevcuttaki gelecekte habersizdi.

Arsadan zaman geçmiş, dipte köşede kalan maz-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sanatsal yaratıcılığın ilk şartı: Düşünceyi boyutlarından kurtarmak

lum ulular ayağa kalkmıştı. ama yazarın ülkesinde, milyonlar hala, dünyanın öbür ucuunda oturan kraliçenin cesurğunun güzel koktuğuna inanıyordu. Kraliçenin saayında dalgalanan bayrağın, kendi ülkesinde de dalgalanmasını istiyordu. bayrak değişmeli, kraliçe, duvarlardan, marşlardan ve parselardan, halka sürekli bakmalıydı. Kraliçenin tayın ettiği genel vali, seçimle gelen başbakanları görevden alabilirdi. Köprülerin altından bu kadar su geçmesine rağmen, yazar, şair ve ressam kuşkuyla. Düşündükçe geçiyor, geçirdikçe, "gerçekten güzel mi kokuyor?" diye mırıldanıyordu. Çatışmadan korkan sanatçının kriziydi bu. Kriz çatışmayla çözülür. Çatışmaya kulaklarını tıkayan ise, kriz tarafından 'çözülür'

Özgürece düşün. Krali kızdırmaktan korkmayan, dünyanın her tarafında özgürece düşünebilir. İyi, deri ve kaliteli yaşamın temel şartıdır bu. Yeryüzünde herkesin özgürlüğü vardır. Onu kullanmak için bedel ödemek gerektir. tatlı bir serüvendir bedel ödemek ve resmen sanattır. Bu sanatın bağrından çıkar iyi sanatçılar. Mitolojiyi emziren, gerçek hayatı Tutuşup sayır sayır yanan ve kendi küllünden yeniden doğan mitolojik kuşların ayak izlerini toprakta ya da dövmüş kızın demirde görebiliriz.

Saklı ağarmış ve kafasının içinde haylice akı olan bir yığın insan, kaliteli miraz dergilerinin kapandığını, çizginin, küfür ve pornoyla öpüşerek hayata tesallüt olduğunu; insanların kitap okumadığını; dergilerin, gülmüş gibi parlayan kaliteli kağıtlarından, bacak, meme ve olve taşıdığını; parannın ku-

durduğunu; tan yerinin borsa ya da it leşi gibi koktuğunu söylüyor. Avustralya yerlilerinin devleri, akşam görüşünde, koyu tavşan kanı gibi parlar. Ve bunlar bazan, kamp kurdukları yerleri kevketmeden önce ateşe verirler. Bunların inancına göre ateş, çirkin, gereksizleşen, kuru sarmallar halinde yeşil kalepçeleşen her şeyi yokeder. Toprakta ateşin soğuyuşu isinp çaldayabilecek tohumlar vardır. Ateş bunları çatlatır, canlandırır, göğün mavi iyiliğine doğru fırlatır.

İnsanın incelmış duygusu, büyüdü enginliği, yaratma ve keşfetme zevki, yani susuz, gücünü aslından alır. Ayaklarının duygularına kışar derinlikleri. Özü ve ateşi sever. Duraksız yollarda ilerlemeye bayılır. Gördüğü güzel düşlerin tümünü gerçekleştirme çabır. İnadi bin kat artar baskı karşısında. Hıvını, nüktesini, mizahını ve felsefesini, incelik ve derinlikle taşıdıkları baskı karşısında. Estetiğin gin kuyusu haline gelmesine, harikalaşmasına yol açar, çoğu zaman baskı, Kahramanlığın ve destanın arıdır baskı.

Gerçeği daha iyi görür, özgürece düşünür. Dev bir çınardır O. En güzel masallar, onun gövdesine yuvalanmıştır. Şafağın ilk ışığı ona yönelir. tüm yücürmleri üzerine çeker. İkinci onu sarar karanlık. Ufuk aydınlığına ya da yıldız alacasına düşer sureti. Sureti yok edemez karanlık. Aydınlığın ve yaşamın değeri olmazdı, karanlık ve ölüm olmasaydı.

Serüveni, nisan güneği gibi altına yerleşir. Yürü büyük bir ruhla, uçurumlara küçülür. Yedi kat yeraltına ancak böyle sürebilirsin ölüm korkusunu. Şu kocakarı, dünyanın en büyük masalcısıdır. Cesur, arsız ve büyük düşündü. İncir çekirdeğinde gizlenen dev güzellikleri özgürlüklerine kavuşturdu. Volkanik güllerin kıyısında yasadı. Demirin alazanan çığlığında seyretti dört mevsimi. "Yeryüzünde en iyi kavradığım şey, kendi cehaletimin gücüdür! Bu kavrayışın beslediği sorumluluklarla yendim tüm güçlükleri!" diye bağırır. O, o kocakarıdan öğren yenmeyi. Seni kovalacak. "Yürü yenilgilerden geç!" diye bağırarak belki de sana.

Kaç yıl yaşayacaksın? Doksan yıldan fazla yaşayamazsın. Mezarının ya da kemiklerinin 'insanlığın' başına bela olmasını istiyorsan, Süneceye kadar 'insanlığın' başına belayı bertan ol. İnsanlık büyük belalarla ilerledi. Güçlü, güzel ve tehlikeli sanatın ösünde bela vardır. Şeytan cevabiri gibi esiptir. Göçün, göçlütün ve akın unutamadığı bir şeydir o.

Kalabalıklarla dinle, onlarla birlikte yürü ve onlarla mutlaka kıyasla çatış. "Kıyemtin sanattır!" demek, düşünceyi boyutlarından kurtarmak istiyorsan tabii...

Bir çağdaş masaleci: Fikri Sağlar

Sanatçı Kültür Bakanı Fikri Sağlar'ı dayımayanız yoktur. Hani şu büyük dişleri olan adam canım!

Sağlar her sabah evinden yüklüce bir vaatler torbasıyla çıkıyor. Kültür ve sanat dünyamız her gün onun etrafına saçtığı "vaatlerle" ihya oluyor. Beynimiz tek başına bir ordu gibi... Her konuda projeleri var. Yap-ACAK, ed-ECEK'leri var.

"Pamukkale'yi otel kodmanlarının pisliklerinden kurtaracak", "Sanatçıların bilimum sorunlarını çözecek", "Kitaptan KVD'yi kaldırarak", "Sinemadan sansürü kaldırarak", "Mazur Kurulu'nun defterini düreceğim", "Nazım'ı yeniden TC vatandaşlığı yapacak", "Tabuları yıkacak"...

Sağlar'a haksızlık etmeyelim. Elbette verdiği şeyler de var: Zarif ve kültürlü eşini koluna takıp sanatçılara babolar veriyor, nerede ödül töreni varsa ödülü bizzat o veriyor, kitap okudukları için insanlara başına olmadık işler gelen bir ülkede, kitabı tepvik için (kitap okuyan maymun posterli) ilanlar veriyor...

Fikri Sağlar bir zamanlar devletle başı derde giren ama yaşlandıkkça(!) TC'nin saygın yurttaşlarına dönmüş kimi küçük burjuva sanatçılarımızın yüreklerine su serpiyor: "Bunca kalabalık ve vandallığın ortasında, bu kibar ve çağdaş adamı", bulavermek kuşkusuz onları rahatlatıyor.

Tatlısu aydınlarımızı nedense Fikri Sağlar'ın "İNANMA İHTİYAÇLARI"na karşılıkla görevlendirilen bir papaz olduğunu göremiyorlar-görmek istemiyorlar. Sağlar devlete rağmen yoktur, devlet için vardır. Çünkü devlet sopanın yanında havusu da her zaman hazır tutar, celladın yanında papazı tuttuğu gibi... Bu basit bir işbölümdür sadece.

Sağlar "kitapları artık yasaklamayacağız" der, ardından kitap fuarlarında kitaplar tutuklanırlar, romanları, şifreler yargılanırlar. Ama Sağlar sadece devletin çok afişe olan saldırılarını teessüfle karşılar, diğerlerini görmez bile... Sağlar pislikleri orten kar gibidir. Sanatçı hamisi prensimizin illüzyonları ilk sabah güneğinde eniecektir.

Evrensel Nazım'a TC'nin vatandaşlık hakkı vermesi için imza kampanyası

Kültür Sanat Servisi-Nazım Hikmet'in kızkardeşi Saniye Yalırım'ın Nazım'a vatandaşlık hakkı verilmesi için idare mahkemesine açtığı dava 27 Eylül 1991'de sonuçlanmış ve mahkeme: "Vatandaşlık şahsa bağlı haklardan olduğundan ve bu konuda doğacak uyumsuzluklarda dava açma hakkı münhasıran esas hak sahiplerine ait bulunduğundan, davacının dava konusu işlemle menfaat ilişkisinin bulunmadığı sonucuna varılmıştır" gerekçesiyle Yalırım'ın istemini reddetmişti. Saniye Yalırım bunun üzerine karara itiraz ederek Danıştay'a başvurmuştu. Danıştay Mart ayı içerisinde Ankara 2. İdare Mahkemesinin verdiği kararı onayladı.

Yargı yolunun tıkanması, Nazım Hikmet Kültür ve Sanat Vakfı'nın öncülüğünde bir imza kampanyası açılmasına neden oldu. DİSK, PEN yazarlar Derneği, SHP, ABT, Mülkiyeliler Birliği, ANKARA Edebiyatçılar Derneği gibi birçok kuruluş imza kampanyasına aktif destek verdiler. 32.Gün programı aracılığıyla M. Ali Bıranç da Nazım'a vatandaşlık haklarının verilmesi mücadelesine destek verdi. Ünlü yazar Yaşar Kemal ise, halkın gözünde zaten saygın olan Nazım için kampanyaları düzenlemesine karşı çıktı.

Kültür alanındaki tabuları, yasakları yıkmaya ant içmiş yiğit Kültür Bakanımız (!) Fikri Sağlar da kampanyanın destekçilerinden. Sağlar, imza metinlerini Bakanlar Kuruluna götürüp, olumlu bir karar çıkartılmak

Nazım Hikmet vatan hainliğine devam ediyor hâlâ...

için adeta çırpınıyor. Sağlar, Nazım'ın Moskova'daki evini müze yapma düşüleriyle dopdolu!

Küçük burjuva aydınlarımız, sanatçılarımız SHP ile elele verip Bakanlar kurulundan bir AF KARARI çıkarttıracağına benziyorlar. Böylece Nazım'ın naşatı da devlet'in yüce himayesinde Türkiye'ye getirilip Anadolu'da bir çınar ağacının gölgesine gömülebilecek.

Tarihsel haksızlık ortadan

kalkınca (!) herkes rahatlayıp bir "of" çekecek

Oysa Nazım Hikmet Faşist Diktatörlüğün vatan haini ilan ettiği, vatandaşlıktan çıkardığı ne ilk insandı, ne de sonucusu olacak. Devlet hayatta kalmak için devrimci sanatçıları, bilim adamlarını her zaman boğmaya, yokermeye, çalışacaktır.

"Nazım Hikmet'e vatandaşlık hakkı" verilmesi için yapılan kampanyaların temel yanışı da

burada ortaya çıkıyor: Türk dilinin en büyük ustası, evrensel önemde bir sanatçı için Kültür düşmanı, soykırımcı bir devletten af dileniyor. Nazım'ın devletten alacağı übara ihtiyacı yoktur. Aydınlarımız Nazım'ı devletten değil, halkımızdan sormalıdır. Çünkü Nazım Hikmet Türkiye halkının gözünde hala çok saygın. Şiirleri kavgalar alanında, zindanlarda, dağlarda hala devrimci bir çığlıkla okunuyor.

Bu kampanya Nazım'ın sanatsal değerine bir katkı sağlamıyor. Devrimci mücadele açısından siyasi bir kazanımı da olmayacak. Ortan Nazım'ın cezaevinde olduğu dönemde Şair Orhan Veli Kanık ve arkadaşlarının "NAZIM A ÖZGÜRLÜK" kampanyasına katıldığı günlere de benzemiyor. O zaman kampanyanın Nazım'ın hapislerinden çıkarılması ve T.C'nin tevbir edilmesi anlamında pratik yararları vardı. Ama bu günlerde süren kampanya başıyaya ulaşsın tatlı su aydınlarımızın işlerini rahatlatmaktan başka işe yararıyacaktır. Tabii, bir de T.C'nin "çağdaş demokrasisi" propagandalarıyla kafaları iyice utilemesine...

Beyler Nazım Hikmet 1962'de yazdığı itirafını geri alamayacaktır

"YAZIN ÖC SÜTUN ÖSTÜNE KAPKARA HAYKIRAN PUNTOLARLA NAZIM HİKMET VATAN HAINLIĞINE DEVAM EDİYOR HALA."

Sandalcı son yolculuğuna karanfillerle uğurlandı

Yazarlığının ötesinde yılmaz bir insan hakları savunucusu olarak tanınan, Emil Galip Sandalcı'yı devrimciler yalnız bırakmadılar.

Kültür Sanat Servisi-Gazeteci-Yazar ve İnsan hakları savunucusu Emil Galip Sandalcı geçirdiği astım krizi sonucu 71 yaşında yaşamını yitirdi.

Emil Galip için Tünel'deki İHD binasında toplanan yüzerce insan bir dakikalık saygı duruşunda bulundu. Burada İHD Genel Başkanı Akın Birdal kısa bir konuşma yaptı. Şair Ataol Behramoğlu da onu Babıali'den sürenlerin şimdi arından ağlamaya hakları olmadığını söyledi. Çoğunluğu İHD'liler ve devrimci çevrelerden 500'ü aşkın insandan oluşan topluluk Taksim'e yürümek isteyen polis engelledi. Topluluk ısrarlı olınca ikiser üçerli gruplar halinde yürümelerine izin verildi.

Emil Galip Sandalcının cenazesi Teşvikiye Camii'nden alkışlar ve karanfillerle çıkarıldı ve pangaltında polis dağıtana dek yesiden yürüdü kalabalıkla.

Zincirlikuyu mezarlığında yeni-den toplanan kalabalık cenaze toprağa verildikten sonra dağıldı.

EMİL GALİP SANDALCI

1922 yılında İstanbul'da doğdu. 1948'de İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesini bitirdi. ABD'de masier yaptı.

Gazeteciliğe 1956 yılında Terüman'da başladı. Birçok gazetede çalıştı. Bugün burjuva basınında söz sahibi olan bir çok gazetecinin yetiştiği VATAN gazetesindeki çalışma döneminde DP iktidarını eleştiren yazılarıyla tanındı. 12 Eylül öncesinde devrimci-demokrat çevrelerin okuduğu DEMOKRAT gazetesinde de çalıştı. Sandalcı son on yıldır köşe yazarlığı yapmıyordu.

71 yaşında ölen Emil Galip Sandalcı birçok kuşakla yolları buluşan bir yazardı. Siyasal nedenlerle

12 Mart döneminde 1972'de iki kez, 12 Eylül'de de 1981 ve 1983'te de iki kez olmak üzere 4 kez tutuklandı. Sandalcı, sosyal demokrat yazarlar arasında en öne çıkan insanlardandı. 1984'de Aydınlar Dilekçesi yayınladı. İnsan Hakları Derneği'nin kurucusu ve 1990 yılları arasında İstanbul Başkanlığı yaptı. Bunun yanı sıra Türk-Yunan Dostluk Derneği, Kiyeye İnsan Hakları Vakfı, Halkın Yurttaşlar Derneği'nin kuruluşunda yer aldı. TYS yönetim kurulunda çalıştı.

Devrimci çevreler için Emil Galip Sandalcı tutarlı bir bünyeydi.

Gazeteci-yazar kimliği ötesinde yılmaz bir insan hakları savaşçısı olarak tanındı. Bu yolda devrimciler onu son yolculuğunda yalnız bırakmadılar.

ARTIK SADECE RENKLİ KAĞIT VERECEKLER!

Burjuva gazetelerin ansiklopedi savaşında ateşkes

Aylardır ilanlarıyla sokakları, reklamlarıyla ekranları kirlileterek karan karan bir ansiklopedi savaşına tutuşan bilgi tüccarları illas çantaları çalmaya başlayınca acılarına ateşkes ilan ettiler! Böylece haklarımız da kaçırıldığı ansiklopediler için yeni bir süper çans bekleme derdinden kurtulmuş olduk!

Hürriyet, Milliyet ve Sabah gazeteleri 1 Mart - 1 Eylül 1993 tarihleri arasında yeni bir promosyon kampanyasına girmeyecekleri konusunda anlaşmaya vardılar. Anlaşmaya göre artık Mega-Süper kupon verilmeyecek. Altı aylık barış dönemi boyunca üç gazete televizyona reklam da vermeyecekler. Nasıl versinler ki? Üç gazetenin sadece Ocak ayı reklam harcamaları toplamı 185 milyar li-

raya geçiyor.

Ansiklopedi kampanyalarından bu gazetelerin beklentileri öncelikle tirajlarını artırmak ve bunun getireceği güçle reklam pastasının paylarını büyütme. Böylece karlarına kar katacaklardır. Ama artan reklam gelirleri bile onları kurtaramadı!

Bu noktaya nasıl geldiklerini Hürriyet gazetesinin eski solcu genel yayın yönetmeni Ertuğrul Özkök Nokta Dergisi'ne şöyle açıklıyor:

"Hiç bir müesse sürekli zarar etmeye karşı duramaz. O nedenle her üç gazete bir araya geldi ve akıllı getirdiği bir protokol ortaya çıkardı".

Özgür Gündem gazetesinin kapandığı. Cumhuriyet gazetesinin

batması için çarpındığı bir ortamda üç gazetenin promosyon kampanyalarını tatil etmesinin rakiplerine acılarından kaynaklanmadığı ortada. E.Özkök Nokta'ya: "Rakiplerimizin batmaması için birşey yapamam. Herhangi bir gazetenin kapanması beni üzer fakat bu uykularımı da kaçırmaz" derken sermayenin acıması olmadığını da itiraf ediyor.

"Özal'ın 2,5 gazetesi" yeni bir savaş için baltalarını şimdiden bilemeye başladılar bile. Halkımız sığın özülmesin(!) Sabah gazetesi SATEL'ini izlemek için uzakdoğuya üç milyon televizyon siparişi verdi. Sadece biraz sabırlı olun, yurda Eylül ayına ne kaldı ki? Biliyoruz ki kapitalizmin kar harşı illas korkularını çabuk yener.

Ankara Film Festivali bitti, sıra İstanbul Film Festivali'nde

5. Ankara uluslararası film festivali 5-14 Mart tarihleri arasında yapıldı. İlk üç yılında "Ankara Film Şenliği" adıyla düzenlenen festival iki yıldır uluslararası konumunda sürüyor. İstanbul Film Festivali kadar kapsamlı olmasa da Türk sineması ve kısa filmle ağırlık vermek gibi ayırtıcı özelliklere sahip olan festival Mahmut Tali Öngören'in belirleyici katkılarıyla sürüyor. Festival Amerikan kültür emperyalizminin saldırısına uğrayan Ankara'lı sinemaseverlere kısa da olsa nefes akıyor.

Festival zaman olarak çok sıkıştırılmış yapısıyla hedef kütlesine ulaşmakta bu yıl da yetersiz kaldı. Organizasyonu bozuklukları ile sık sık sıkıştıran festivalde bu yıl Fransız yönetmen Jean-Luc Godard (6 film) ve İtalyan yönetmen Francesco Rosi (11 film) için özel bölümler ayrılmıştı. Özellikle Francesco Rosi Toplu Gösterisi ilgiyle izlendi. Mussolini dönemi Faşist İtalya'ya aydınca bir bakış sunan "İsa E-boli'de Durdu" filmi çok beğenildi. Dünya Sineması bölümünde pek fazla yeni film olmaması festivalin eksiklerinden di.

Holdinglelerin ve Kültür Bakanlığının ve belediyenin katkılarıyla düzenlenen festivalin uzun metrajlı ulusal film yarışmasında en iyi film ödülünü İrfan Tözüm'ün yönettiği "Cazibe Hanım'ın Günüz Düşleri" kazandı. Bu film Yardımcı Kadın Oyuncu, En İyi Senaryo, En İyi Özgün Müzik, En İyi Sanat Yönetmeni ve En İyi Işık dallarında da ödül aldı. En İyi Kadın oyuncu ödülünü (Daş Gezgileri) Meral Oğuz, En İyi Erkek oyuncu ödülü'nü ise İlyas Salman (Fikrimin İnce Güllü) aldılar. Türk sinemasında bu yıl genel oylam olarak da içerik olarak da toplumsal temalardan uzak, bireyin iç dünyasını esas alan, cinsellik üzerine araştırmalarla uğrayan (!) filmler ağırlıktaydı.

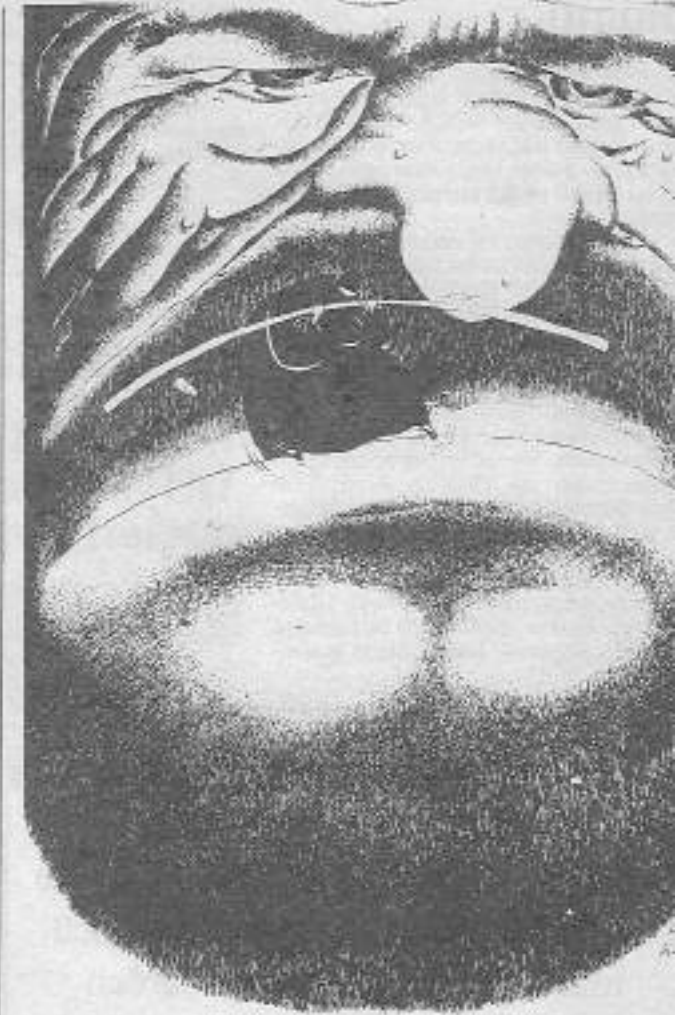
İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı tarafından 3-18 Nisan tarihleri arasında düzenlenecek olan 12. Uluslararası İstanbul Film Festivali'nde bu yıl yaklaşık 150 filmin gösterilmesi bekleniyor. Festivalin Ankara Film Festivali'nin acemiliklerini ve mitavaziliğini aşan bir görünümü var: 12 yılın deneyimleri, kendi içinde oturmuş bölümleri, Türk Sinemasının varolduğu şehirde düzenlen-

miş olması, bol paralı sponsor destekçileri (Holdingleler, uluslararası tekeller) ile hayli iddialı olmasına şaşmamak gerekiyor.

Bu yıl "Ustalara Saygı" bölümünde İtalyan yönetmen Federico Fellini (4 film), Fransız Yeni Dalgaya Akımların yönetmenlerinden Eric Rohmer (4 film), İranch yönetmen Behram Bayzai (3 film) ve Norveçli yöneten Anja Brein'in (3 film) filmleri sunuluyor. Program dışı olarak Doğu Bloku yönetmen Rainer Werner Fassbinder'in ansısına özel bir bölüm de yer alıyor. Festivalde Fassbinder'in 7 filmi posterine girecek.

Festivalde oldukça yeni tarihli filmleri de izlemek mümkün. Bürokratik diktatörlüklerin yıkıldığı sonrası Doğu Bloku ülkeleri sinemalarını merak edenler, Macar yönetmen Istvan Szabo'nun "Tati Emma", "Sevgili Böbe", Rus yönetmen Pavel Lounguine'nin "İnsan Değişir" gibi filmlerini izleyebilirler.

Festival'in ulusal yarışma bölümünde ise 11 Türk filmi yarışacak. Amerikan filmlerinden bakan okurlarımız eğer paraları ve zamanları yeterse 15 günlük bir sinema maratonuna çıkabilirler.

Düzenin örtmeye çalıştığı birçok gerçeği garip bir simge ile anlatır karikatürler hemen herşeye muhalifler. Ayhan Kırız da kadın sorununu erkeklerin iki dudak arasında yorumlamış... Biz de Karikatürk '92 kitabında aktaralım.

Karikatürk '92

Karikatürçüler Derneği karikatürün yalnızca mizah dergilerinin günlük gazete sütunlarında kalmamasını pek doğru bulmuş ve geçirdiği gibi bu yıl da gazete ve dergilerde yayınlanmış karikatürler albümde toplamış. Son yıllardaki karikatür albümü patlamasına bir katkı olarak katkıda bulunmaya başlamış. Birkaç yayınevinin karikatür ağırlıklı kitaplarının dışında, Karikatürçüler Derneği'nin son iki yıl içerisinde yayınladığı bu iki albüm de alanında önemli bir boşluğu dolduruyor.

Dernek geçen yıl KARİKATÜRK '91 adlı albüm kitabını yayınlamıştı. Bu yıl ise KARİKATÜRK '92 albümünü yayınladı. Kitaplığınlan karikatürler Yerebatan sardıcının çıkışında sergileniyor. Albümde 92 yıl içinde dernek üyesi karikatüristlerinin günlük o dergi ve gazetelerde de yayımlanan çizimleri sergileniyor. 1992'nin de sokulan konularını insan hakları ihlalleri, Somali çıkartması, çirkeçilik, savaş, kadın sorunu, ulusal sorun, çevre kirliliği, çarpık kermine oluşturdular.

Değerli okurlarımız, bulunduğunuz bölgelerde çıkan kültür ve sanat dergilerini, tanıtılmasını istediğiniz kitapları bize gönderin. İzlediğiniz kültürel etkinlikleri bize yazın.

Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yarıncılık, Oğul Sokak, No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL

Enver Hoca, AEP'nin lideriydi.

11 Nisan 1985 Enver Hoca'nın ölümü

1930'da kazandığı bir devlet bur-suyla Paris'e hukuk eğitimi görmek üzere giden Enver HOCA, Marksist dü-ğünceleri ilk kez burada tanıştı. Ancak, yürüttüğü siyasi faaliyetlerden ötürü bursu kesildi ve öğrenimini tamamlaya-madı.

Faşist Mussolini ordularının işgali altındaki Arnavutlukta 1941 yılında ku-rulan Arnavutluk Komünist Partisi'nin (AKP) ilk geçici Merkez Komitesine se-çilen Enver Hoca, 1943'te Parti Genel Sekreterliğine ve yine o dönemde ku-rulan Milli Kurtuluş Cephesi Genelkurmay Siyasi Komiserliği'ne getirildi. Üstlendiği bu görevleri başarıyla yerine getiren Enver Hoca, ülkesinin faşist işgalden kurtarılması ve 1946'da Arnavutluk Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşuna önder-lik etti.

Enver HOCA'nın başından beri iyi ilişkiler içerisinde olduğu Yugoslavya'da Tito revizyonizminin filizlenmeye baş-lamasıyla birlikte, ilişkileri de bozulmaya başladı. E. Hoca, Tito ile Stalin arasın-

Kavganın Güncesi

da cereyan eden siyasi çatışmalarda Stalin'in başını çektiği Marksist-Leninist saflarda yerini alarak, Tito revizyonisti-nin yönetimindeki Yugoslavya ile olan ilişkilerini kesti.

Stalin'in ölümüne kadar olan süreç boyunca uyum içinde geçen Arnavut-luk-SSCB ilişkileri; başını Kruşçev'in çektiği revizyonist klğin iktidarı ele ge-çirmesinden sonra bozulmaya başladı. Kruşçev'in, SBKP'nin 1961 yılında yapı-lan 22. Kongresinde Marksizm-Leninizm'e açıkça saldırıya geçmesiyle bera-ber, ÖKP ile E. Hoca, Rusya ile olan ilişkilerini sona erdirdiler.

Bundan sonraki süreçte Çin Komün-ist Partisi ve Mao ile daha yakın ilişki-ler geliştiren E. HOCA, Mao'nun 1965-66'da Çin'de başlattığı Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin kendisinde bıraktığı derin izlere paralel politikaları, Arnavut-luk Halk Cumhuriyeti'nde uygulamaya çalışıyordu.

Ancak Mao'nun 1976'da ölmesin-den sonra Çin devrimi ve Mao Zedung Düşüncesi'ne cepheden savaş açıp sal-dırısı geçti.

MZD şahsında Marksizm-Leni-nizm'e yönelttiği saldırılarla revizyonizm-kayan Enver HOCA çizgisi, onun 11 Nisan 1985'teki ölümünden sonra da sürdürüldü. Ve Enver HOCA revizyonist çizgisiyle başlayan çözümün geri dö-nüş sürecinde katıldığı yol, bugün çok daha açık görülmektedir.

14 Nisan 1992'de TKP/ML parti güçleri birleşti

Aynıların aynı yerde, ayrıların ayrı yerde oluşu, diyalektik materyalizmin olmazsa-olmazlarından biridir.

Aynılar, bazı özel olumsuz zaafia-

rın olumsuz nesnel koşullarla birleşme-si sonucu, belli bir süre örgütsel ayrılığı yaşasalar da; nihayetinde, aynı amaç için aynı çatı altında toplanmaları kaçınılmazdır.

Komünistlerin birliği, proletaryanın birliğinin temelidir. Komünistler için bu bir ikedir. Ki aynı ülkedeki komünistle-rin birinci görevi, komünistlerin birliğini sağlamaktır. Bunu sağlayamayan komünistler, ne proletaryanın ve emekçi halkların birliğini sağlayabilir, ne de üst-lendiği devrim misyonunu yerine getire-bilir.

TKP/ML'nin 1987 sonbaharındaki bölünmesi ve beş yıla yakın bir süre örgütsel ayrılık yaşaması, elbette, Türkiye devrimi ve emekçi halklar için önemli bir kayıp olmuştur.

TKP/ML parti güçlerinin, istenme-yen bunca yıllık ayrılığa rağmen, aynı ideolojik-siyasi havayı soluması, aynı amaç ve hedefler için verdikleri müca-delayı aralıksız sürdürmeleri; ideolojik birliğin, bazı siyasi taktik politikalara fe-da edilemeyeceğini gösterdi.

Gücünü esas olarak yürüttüğü mü-cadelenin haklılığından, MLMZD bilimi ışığında belirlediği ideolojik-siyasi hattı-nın doğruluğundan ve proletaryanın ideolojisinden alan TKP/ML; gerçekleştirdiği örgütsel birlikle bu gücünü pekiş-tirmiştir.

İbrahim KAYPAKKAYA'nın ML görüşlerine, Türk egemen sınıflarıyla girişimleri çetin mücadeleyle yaşam bul-duran TKP/ML'nin komünist güçleri; nihayet 14 Nisan 1992'de bu 'tahsisiz' ayrılığa son vererek, örgütsel birliklerini sağlayıp proletaryanın öz örgütü TKP/ML'yi yeniden güçlendirmenin hakkı gururunu bugün de yaşıyorlar.

Türk, Kürt ve çeşitli azınlık milliyet-lerden Türkiye proletaryasının öncü kurmay TKP/ML; enternasyonal proletaryaya, Türkiye proletaryasına ve emekçi halklara karşı taşıdığı tarihsel sorumluluğunun bilincinde hareket ederek gerçekleştirdiği örgütsel birliğin, uluslararası ölçekte çözülme, dağılma ve mevzileri terkedişin devrimci-komünist safları da görelî de olsa ot-kilediği bu özgün tarihsel aşamada ger-çekleşmesi; öte yandan, bu birliğin TKP/ML'nin kuruluş dönemi olan Nisan ayına tekabül etmesi, ona, çok daha derin bir anlam ve önem yüklemektedir.

11 Nisan 1871'de Paris'te "Kadınlar Birliği" Kuruldu

Büyük bir toprak sahibinin kızı olan Yelizaveta Dmitriyeva TOMANOVSKI, 1870'e kadar Rusya'da yaşadıkdan sonra, sırasıyla, İngiltere, İsviçre ve Fransa'da yaşadı. K. Marks'la kişisel dostluğu da olan Yelizaveta Dmitriyeva TOMANOVSKI "Paris Komünü" nün ku-ruluşunda, Paris'in savunulması ve ya-raklılara yardım amacıyla Kadınlar Bir-liği'ni kurdu.

Uluslararası İşçi Derneği (Enternasyonal) e bağlı olarak kurulan Kadın-lar Birliği'nin örgütlediği çok sayıda ka-dın müzrelesi, Komün saflarında kah-ramanca dövüştü. Bu kadınlar, Paris'in savunulmasındaki önemi binaları ateş-şe vermek amacıyla gaz bidonları taşı-dıkları için "petrolcüler" diye anılıyorlar-dı.

"Petrolcüler", Komün'ün yenilmesi sırasında, yenik yaşamaktansa yığıtçe vuruşup ölümü göğüslemeyi yeğlemiş-lerdi.

Barikattaki son kadın nefes, idam mangasına gülen genç kız. Komün'ün onlara kısa bir süre de olsa verdiği özgürlük için ölüyor.

Katledilişinin 20. yılında,
Enternasyonal proletarya'nın, Türkiye
ve Türkiye Kürdistan kolunun öncü
müzrelesi, çeşitli milliyetlerden
emekçi halkımızın komünist önderi,
İbrahim KAYPAKKAYA'yı

ANMA GECESİNE KATIL!

FILM (TİKKO Gerillaları ve
Başkan Gonzalo'nun
Konuşması)
KORO
TİYATRO (Asmen)
FOLKLOR
Can CİHAN
Partizan OZANLAR

Volkan YAĞAN (BURHANİ)
Nizamettin ARIÇ
Ali ASKER
ARAM
Nihat BEHRAM
Enternasyonal Müzik
Grupları (Peru, Güney
Afrika, Yunanistan)

Tarih: 8 Mayıs 1993 Cumartesi Saat: 16.00

Yer: Sporthalle-KÖLN

İbrahimî Anma Gecesi-Tertip Komitesi

UMUT YAYIMCILIK KİTAPLARI

Oğul Sokak No. 16/2
Sultanahmet İSTANBUL
TEL: 516 25 38 FAKS: 518 23 23

Muzaffer
Oruçoğlu

KAHRAMANLIK
KILAMLARI

ÇIKIYOR

Serdar Can

3000
YILIN
DESTANI

ÇIKIYOR

Serdar Can

NENEMİN
MASALLARI

2. Baskı
ÇIKIYOR

Muzaffer
Oruçoğlu
TOHUM

3. Baskı
ÇIKTI
FİYATL:
50.000TL

68 kuşağının çağa
vuran steşi, ML
teorinin, özverinin ve
cesaretin şaifası, ger-
çek kahramanlar ve
gerçek olaylarla
dokunan bir devrin

ROMANI

TÜM
KİTAPÇILARDA

İNTER YAYINLARI

Ankara Cad. No: 31/51 Çengelçözü-İst. Tel: 519 16 16

LENİN

SEÇME ESERLER
Cilt: 1

Birinci Rus Devrimi'nin
Ön Koşulları (1894-1899)

(540 Sayfa 75.000 TL.)

ÇIKTI

Ederini Ali Yavuz Çengelçözü 666467 Nolu Posta Çek Hesabına yatırıp havale
makbuzunu fotokopisini adresimize göndererek kitabı edinebilirsiniz.

SSCB Ekonomi Enstitüsü
Bilimler Akademisi

POLİTİK
EKONOMİ
Ders Kitabı
CİLT: II

Çıkıyor

Kadınlar uyanın, harekete geçin, savaşın

Kadın sorununun devasa boyutlarda yaşandığı bir düzende yaşıyoruz. Burjuvazi, feodal değer yargılarıyla bezenmiş, kan can hümmet bu düzen önümüze koskaca bir kadın sorunu kaymaktadır. Bu sorundur ki kadın ve erkek birliktedir. Kadınlara mücadele eden alıkoymakta onu ev, çocuk, mutfak, iş, yatak cehennemine mahkum etmektedir. Öncelikle bu sorunların bilincinde olmalıyız. Bilincinde olmanın da ötesinde tüm yüreğimizde duyumsamalıyız ki, çözümü için ısrarla çalışmalıyız. Yeterince duyumsanmayan bir sorunun çözümü içinde ciddi şekilde yaklaşılmalıyızdır. Ve ne yazık ki bu gün çok geniş bir kesim için bütün yeterince derinden duyumsanmadığı açık, bir olgudur. Kendine sosyalist diyen bazı insanlar bile bu noktada zaaf davranmaktadır. Teoride bu sorunu kabul edip, eşit ilişkilerden yana olsa da pratikte yaşama geçirme noktasında eksik davranabiliyor. Ve yaşam açısından ise aslofan pratiktir. Halk deyimiyle "aynesi işi kişinin lafa bakılmaz."

Demek ki sorunun varlığını kabul etmek yetmiyor. Önemli olan çözümü noktasında samimiyetle çaba göstermektir. Ve bu çabalarımız gözle görülür sonuçlar vermeli yaşayan bir alguya dönüşmelidir. "Dostlar alışverişte görsün" misali gösterilen çabalar kadın ve erkeğin çektiği acıların kukulaşmasından öte bir anlam taşımacaktır. İnsanın kendini ve çevresini aldattır konumunda olması acı ve özünü verici bir durumdur. Buradaki sözümüz bu konuda zaaf davranan sosyalist dostlarımızdır. Bizler öncelikle çuvaldızı kendimize batırmalıyız. Öncelikle kendimizi tutarlı olmalıyız ki, diğer insanlara bu konuda örnek olabilelim. Ayrıca şuna da inanıyoruz ki devrimci sosyalistlerle de komünist bir kitleye sahip olan bir bu konuda zaaf davranmaz. Eğer davranıyorsa suç sosyalistlikte ya da komünistlikte değil bu ideolojiji yeterince özümseyememesindedir. Kendine devrimci sosyalist ya da komünist diyen bir kadın ve erkeğin eşitliğine yürekten inanır ve buna yaşama geçirme çabası verir. Yüzyılların içselleştirdiği kadın ve erkek kimliğine yadsır, yeni insan kimliğini benimser.

Bugün emekçi kadınların çoğunluğu uyanan dev bir potansiyel konumundadırlar. Bu devin uyanıp mücadeleye omuz vermesi devrimin çabuklaşacaktır. Uyanmak, değişip dönüşmekte ancak mücadeleye katılmakta mümkün olur. Bu nedenle büyük bir özveri ve kararlılıkla emekçi kadınları mücadeleye çekmeliyiz. Bunun için net bir siyasal perspektife sahip olmak, her türlü yol ve yöntemle bunu yaşama geçirmeye çalışmalıyız. Bunun için de her şeyden önce kadın ve erkeğin eşit ilişkilerde iki insan olması gerektiği bilince çıkarılmalı, kadınların içinde bulunduğu korumadan dolayı politik yaşama çekmede onlara öncelik tanımalı ve delerini aç-

Devletin 8 Mart'a iki zıt tutumu

"Kadın Günü'nün kullanılması serbest ve hatta övgüyle karşılanırken, "Emekçi Kadınlar Günü'nün kullanılması değişik bir sempatiyle (!) karşılandı."

Sizlerle "Özgür Gelecek"te birlikte olmanın onurunu çoğuşunu ve mutluluğu yaşıyoruz. Özgür Gelecek yarını bugünden yaratma çabasına omuz verenlerin gazetesidir. Bu yaratma gücüne sorumluluklarımız oranında katılalım ki, Özgür Gelecek sömürücülere karşı savaşım verilerle adım adım inşa edilebilsin.

Dikkat edelim, sömürücüler her olaya sınıfsal yaklaşıyorlar. Bizler, eğer bu zulüm düzeni değiştirebilirsek bunun bilincinde cimalı ve her soruna en az onlar kadar sınıfsal yaklaşmalıyız.

Sınıfsal yaklaşımın en canlı kanıtı 1993 8 Martında bir kez daha derinden yaşadık. Sömürücüler emekçi kadınların mücadelesine tüm kinleriyle saldırdılar. Ve emekçi kadınların hazırladığı hiç bir etkinliğe izin vermediler. Çünkü emekçi kadınlar, Komünist önder kadınlardan Clara Zetkin'in*

"Kadınlar uyanın, harekete geçin savaşın!" sloganıyla yola çıkmışlardı. Ve bu savaşta elbetteki emekçi erkeklere karşı değildi. Zira bu sömürücülerin oldukça fazla işlerine gelmektedir. Bu savaş kadını ve erkeği birlikte ezen, sömüren, horlayan ve insanı, ulusal ve cinsel olarak kimliğini yansıtan sömürücü düzene karşıdır.

İşte bu yüzden, çarkuak bir şekilde sanıyorlar 8 Martın özünü boşaltmaya.

8 Mart Dünya kadınlar günüdür diyerek burjuvaziye mal etmeye çalışıyorlar. Oysa güneş balçıkla sivanmaz, Zira 8 Mart dönüde emekçi kadınlar günüdür bugün de böyledir, yarın da öyle olacaktır. 1 Mayıs'ta olduğu gibi 8 Mart'ta da bu gerçeği değiştirmeye güçleri yetmeyecektir. Ne 1 Mayıs bahar bayramıdır ne de 8 Mart dünya kadınlar günüdür. Her ikisinde insanlığı altıncağa götürecektir mihenk taşlarıdır. Ve her ikisinde emekten yana kadın ve erkeğin birlik, mücadele ve dayanışma günüdür. Bunu her şeye rağmen yaşatacağız!

malıyız. Politik yaşama giden yol ise ancak örgütlü olmanın bilince çıkarmadan geçer.

Biz diyoruz ki kadın sorunu aynı zamanda erkeğin de sorunudur. Bunu en yakıcı bir şekilde kadınlar duyumsasa da, soruna en çok onlar sahip çalsalarda, emekçi erkeklerde sorunu kavrayıp çözümü için mücadele vermelidir. Bu nedenle "sen kadın değilsinki anlayamazsın" tesbitlen doğru değil. Bu kadın sorununu salt kadınlara bırakan tepkici ve anti-bilimsel bir tesbittir. Bizlerin kadın ve erkeğin kimliğimizden önce insan kimliğimiz vardır ve bu ortak bir kimliktir. Bu ne-

denle birbirimizi anlayıp yardımcı olabili, birlikte mücadele edebiliriz. Bu anlayıştan yola çıkarak Özgür Gelecek'in kadın sayfasında ara sıra erkek dostlarımızın da yazılarını duygu, düşünce, öneri ve eleştirilerini de görmek isteriz. Bu bizleri bütünleştiren aynı idealler uğruna aynı potada eriten bir güç olacaktır. Kadın sorunu konusunda güncel, tarihsel, teorik ve pratik haber-yorumlarıyla katkıda bulunmak isteyenlere sayfamızın açık olduğunu, dahası kataloklarımızı beklemediğimiz buradan bir kez daha belirtmek isteriz.

Erkek egemen ideolojinin —ki

bu varolan burjuva-feodal değer yargılarının bir yansımasıdır— olumsuz etkileri kadınlarda haklı bir tepkiye neden olmaktadır. Ama sınıf bilinci olmayanlar için bu tepkinin boyutu aşmakta ve kadınlarımızda feminist anlayışlar olarak yansımaktadır. Bu tür anlayışlara kaymamalı ve kayanlara karşıda mücadele etmeliyiz. Çünkü kurtuluşumuz erkekler düşman olmaktan geçmiyor, aksine dost olmaktan, yakın olmaktan birlikte değişip dönüşmekten geçiyor. Bu tür durumlarda Che'nin dediği gibi "Hışın olmalıyız sevgimizi hiç esirgemeden" anlayışını yaşama geçirmeliyiz.

Yanlışlıklara karşı elbette kesin ve ıslahçı olmalıyız. Ama bu sevgimizi esirgememize neden ol, memnû. Çünkü karışımızdaki insan emekçidir. O da bu düzen tarafından ezilmekte, sömürülmektedir. Ve en önemlisi de kaderimiz ve kurtuluşumuz ortaktır. Kadınlarmız feminizme kaymama noktasında çaba gösterirken erkeklerimiz de kesinlikle erkek egemen ideolojinin etkisinde sınırlama çabası vermeli ve yaşamın her alanında kadınıla eşit ilişki içine girmeye çalışmalıdır. Kadınların hak arama ve eşit ilişki isteme taleplerini "sen feministlik yapıyorsun!" diyerek itici bir konuma düşürmemelidir.

Sonuç olarak diyoruz ki, kadınlar, ödünge kimliği atma ve politik yaşama atılma noktasında kararlı

ATIK, 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ ŞENLİK DÜZENLEME KOMİTESİ'NE

Dostlar Emekçiler açısından ulusal razi özel günlerden birisi olan 8 Mart'ta böyle bir şenlik düzenlenmez oldukça övgüye değerdir.

Bizler kadın ve erkek komünistler olarak, emekçi kadınlarla mücadele ve dayanışma günümüz olan 8 Mart'ta tüm dünya emekçileriyle ortak hareket etme mutluluğunu yaşıyoruz.

Türkiyede sadece ve sadece burjuva kadınlarının 8 Mart özünü boşaltan etkinlikleri için verip destekleyen kopra patron ağı iktidarı emekçi kadınların devrimci-demokrat, komünist kadınların 8 Mart'ın yaşama özünü sahiplenmelerine kulmuşçasına saldırıyor. Tüm kinlerini yassaklıyor.

Daha bugün (8 Mart) bu yasalaman protesto eden yüzlerce kadına polis vahşice saldırıya kalktı. Bu saldırıya karşı içinde demegimiz, Yeni Demokratik Kadın Demegü üyelerinin dergimiz Partizan muhabirleri bulduğunda insanlara şu an neredede bulunduğunu tam öğrenmiş değiliz. Bizleri hiçbir sakı yasaklama ve baskı korkutma 8 Mart'ın özünü sahiplenmez engellemeyecektir.

Dostlar, 8 Mart dünya emekçi kadınlar günüdür dediği yigit komünist, işçiyele can demegimiz, Barbara Anna KILICER'den söz etmemek mümkün değildir.

Siz yurtdışındaki yoldaşlarımız Türkiye devimi için çabaların onurlu bir kazanımı olarak sunduğu Barbara yoldaş, "yazımın olduğu" yaygırları emperyalist ülkelerin kokuşmuş ortamında kızıl bir karşı olarak haklı, güzel ve öz geleceği mücadeleye bir azim kararlılıkla anternasyonel dayanışmanın en yöce örneğini verdi.

O'nun mücadelesi hepimiz için örnek. Ondan başlanın sizin yüzlerce Barbara tarafından doldurulacağı olan inancın vurgularken şenliğinizin baş geçmesi dileğimizi de ileliyoruz. Kahrolsun Emperyalist Faşizm, Şovenizm ve Her Tür Gençlik!

Yaşamın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!

Yaşamın Proletarya Enternasyonalizmi!

Tüm çoğumuzla hepimiz kucaklıyoruz.

Yeni Demokratik Kadın Demegü Partizan

- %38'i okuma-yazma bilmiyor.
- 20-24 yaş arası kadınların % 17.14'ü herhangi bir okuldun mezun değil.
- 55-59 yaş arası kadınların % 77.42'si herhangi bir okuldun mezun değil.
- Doğum yapan her 100.000 kadından 210'u doğum anında ölüyor.
- Anemi hastalığı: 5 yaşından üstündeki kadınların % 28'inde Gebelikte ise % 74'ünde görülüyor.
- Gebe kadınların % 57'si hiçbir sağlık hizmeti alamıyor.
- Doğurganlık yaşını tamamlamış (45-49 yaş) kadınların çocuk ortalaması 5,3.
- % 44'ü istediğinden fazla ço-

TÜRKİYE'DE KADININ DURUMU

çuk yapmak zorunda kalmış. — 1990 yılı içinde 492 kadın intihar etmiş. Bunların: 163'ü sağlık nedeniyle, 177'si aile geçimsizliği nedeniyle, 72'si duygusal nedenlerle, 10'u öğrenim başarısızlığı nedeniyle, 15'i bilinmeyen nedenlerle. — Kadınların 6.5 milyon'u aktif tarım ve serbest işkolunda çalışıyorlar.

- Aktif olarak çalışma yaşamına katılan kadınların % 51'i tarımda çalışıyor.
- Eşit işe eşit ücret verilmiyor.
- İş yasasının 3. maddesi patronlara "hamile kadınları işten çıkartma" hakkı veriyor.
- Aktif olarak çalışma yaşamına katılan kadınların % 51'i tarımda çalışıyor.
- Tüm tarım çalışanlarının yarısını oluşturan (12-50 yaş arası) kadınların tamamına yakını herhangi bir ücret almıyor.
- Sanayide çalışan kadınların % 97'si gıda, dokuma, giyim gibi imalat işkolunda çalışıyor.
- Aynı eğitimi aldıktan halde; Erkeklerin % 5-7'si Kadınların % 0.6'sı yönetici konumunda.

"Ben Sosyalizm için yaşıyorum!"

Bir genç kız düşünün! Bir işçi ailesinin çocuğu olarak dünya yavaş yavaş gelmiş ve Avrupa'nın cennetlerinden birinde yaşıyor. Emperyalist burjuvalar kendilerine karşı zorla bağladıkları yarı-sömürge ve sömürge ülkelerden elde ettikleri somut karlarından bir kısmını kullanarak ezilenleri satın alıp susturuyor; kendi gerçekliğine ve diğer ezilenlerin gerçekliğine karşı kör, sağır ve dilsiz burjuvalar.

Herşey olağan ve yaşam toz pembe!

Onbeş yaşında bir genç kız düşünün! Sistem her aşından onu da kuşatmış, herşeyi toz pembe görmesi için şartlar fazlasıyla mevcut. Fakat o sadece gösterileri değil, aynı zamanda görünmeyen alandaki gerçekleri de gören bir çaba içerisinde. Sömürüyü, yabancılığı, herşeyin metalaşmasını; kadınların ince ama vahşi bir yolla ikinci sınıf komünizmde tutulduğunu; diğer bazı ülkelerin ilkesi tarafından sömürüldüğünü; yoksul sınıfların zengin sınıfların yaşam standartlarını gördüğünü ya da fark ediyor. Burda önda her dürtüst insanında olması gerektiği gibi "sisteme karşı çıkış" duyguları doğuruyor. Aynı duyguları duyan ve sistemi eleştiren insanlarla ve onların örgütlenmelerine ilgi gösteriyor. Otonom bir örgütlenme olan Republik Bunker'e yakınlık duyuyor, bildiri vb. dağıtımlarına katılıyor. Bir gece lokalleri polis tarafından basılıp kapatıldığında sistemi eleştirenlerin o çok övülen demokraside ne anlamı geldiğini, ne tür devlet istediğini anlıyor. Bu emperyalistlerin ona ilk uyarısıdır. Yüreği haksızlığa, sahtekarlığa karşı daha bir isyana boğuluyor. Baskılara karşı gizli ve açık kampanya örgütlenmelerine katılıp tepkisini dilelendiriyor.

Onbeş yaşındaki genç kızın sunacak insan sevgisi ve haklılıklarına karşı tepkileri dolu yüreği, baskılara karşısında daha bir kabarıyor, ateşler basıyor. "Yoluma devam etmeli ve daha bir kararlı olmalıyım" diye düşünüyor.

17 yaşında bir genç kız düşünün: Paylaşımın, dostluğun, dayanışmanın en olağan boyutunu ifade eden bir yaşam biçimi içinde, dostlarıyla birlikte kendisini de üreten komün yaşamını sürdürüyor. Oyle zilpelelerin gönlü eğlendirmeye ve daha çok da cinselliği aşık veriş düzeyine indirilerek komün yaşamını değil bu. Oyle olmadıkları için de devletin saldırısına maruz kalmaktan kurtuluyor. "Para cenneti" ve "demokrasinin beşiği" İsviçre'nin unlu başkanı Zurich'te bir gece komününü başlıyor. Polis komün yaşamına saldırıyor, Egemen zorbalara onun "ilk uyarı" karşısındaki başeğmezliğini üç haftalık bir tutaklılık süreciyle karşıyorlar. Ve 17 yaşındaki genç kız bu süreçten de

daha mançlı ve kararlı bir şekilde çıkıyor. Zora zorla karşı konulacağı gerçeği beyinde daha bir perçinleniyor.

Beyni, yüreği emperyalizme, haklara sunulan kan ve baskılara karşı çıkmanın mutluluğunu yaşarken, aynı ikili daha aktif olmak için can atıyorlar. 17 yaşının güzelliği ABD işgaline karşı direnen Vietkong, Almanya'da sisteme "radikal" çıkışlar gösteren RAF oluyor. ABD'ye tokat üstüne tokat atan (on yıllar süren "Vietnam sendromu" yaratan) Vietkongların gerilla savası onu derinden etkiliyor. RAF'ın Vietkong'u desteklemek için Almanya'nın Heidelberg kentinde ABD askeri üstünü bombalaması coşkusu arttırıyor. "Zora zorla karşı konulacağı" ve "emperyalizmin en zayıf halkasından yenilgiye uğratılacağı" onun için anahtar teşkil ediyor.

Vietkong'u destekliyor, sol radikal gruplardan tutuklu olanlarla dayanışma içine giriyor. Teması "hiç kimseye baskı olmasın" ve mücadelelere davet olan müzik parçaları dinliyor...

POP adlı dergiye "Ben Sosyalizm için yaşıyorum" diye yazıyor.

Genç kızın mekânı yoksul sınıflardır. Yoksullarla iç içe ve geçimini sağlamak için çalışırken görüyor. Onu. Temizlik, servis ve yardımcı işlerde çalışıyor. Yüreği sömürge karşı kitle dolu olarak, kapitalist sömürünün ne olduğunu bilerek çalışıyor ve sömürüyor kendisini! "Kendimi sömürmemek için çalışmıyorum" diye aylıklığa (ve bu tutumlarıyla birleşimin üzerinden geçinenele) çok kızıyor. "Zatların birliği" ilkesini bilinçle yaşıyor.

İsviçreli gruplar içerisinde en önemli ilişki KGI (Komite Gegen Isolation-İzolasyona Karşı Komite) ile olan ilişkisidir. KGI'yi MK bir grup olarak görüyor. Aynı zamanda Marien grubu ile de yakın ilişkisini sürdürmektedir. Buradaki en önemli çalışmaları bu hareket içindeki feminist düşünce ve hareketleri ML düşüncelerle değiştirip dönüştürmek, kadın hareketini sınıf temelindeki anlayışla yürütmek oluyor. Nispetim bugün bu hareket sorunu Proleter Devrimci Hareketin bütünselliği içinde ele almaktadır.

1980'de Askeri faşist darbenin Avrupa'ya sığınmaya zorlandığı Türkiye devrimcileri tanışma olanına sahip oluyor. Türkiye'de askeri faşist diktatörler acımasızca kan dökerken ve cezaevlerine atıklarına yaşamı zehir etmek için saldırırken Avrupa'daki devrimciler de o koşullarda karşı çıkışlarını sürdürüyorlar.

Yüreği dünya devrim ateşiyle yanan ve beyin "en zayıf halka" düşüncesinde net olan kumal tenli

Barbara Anna Kistler, konuştuğu bir gecede "Kadın Erkek Eşit Yeni Demokratik Devrim" şiarını haykırıyordu.

genç kadın "Tutukluların Dayanışma Komitesi"nde yer alır. Anti-emperyalist gruplarla dayanışma içinde faaliyet yürütürken gazeteci olarak Peru'ya gider. PKP vekilleriyle röportaj yapar. Nikaragua'da Sandinistlerin iktidara gelmesi üzerine Avrupa'dan giden "gönüllüler" in organize işinde görev alır.

Çok yönlü faaliyet içinde olan genç devrimci kadının yaşamına yön verecek ilk adım belki de, 1 Mayıs mitinginde TKP/ML kortijnde Stalin posterinin taşınmasının ilgisini çekmesidir. Dünyada "Sovyetler Birliği" ve diğer Doğu Avrupa ülkelerinin gerçeğe dönüşlerini artık gizleyemedikleri bir süreç yaşanmaktadır. Marksist-Leninist değerler hoyratça çiğnenmektedir. Bilimum burjuvalar koro halinde sosyalizme ve onun bir dönem simgesi olmuş Stalin'e saldırılmaktadır.

lar.

Sonraki süreçte Marksist-Leninist eserleri okuyor, Vietnam'ı, Çin'i, Nikaragua'yı... Stalin'i, Mao'yu... inceliyor.

TKP/ML'ilerle tanışması şimdi onun için yaşamın anlamını ifade etmektedir. Anlayış birliği onun için herşeyin temelidir. Sonra tanışmak, güvenmek, aradığı yoldaşlık ilişkilerini bulmak onu sonsuz derecede mutlu eder. ML-MZD anlayışına sahip olarak ve enternasyonal dayanışmanın en yalın örneklerinden birisini yaratarak Türkiye devrim mücadelesine doğrudan katılmaya yönelir. Özgürlüğe kanat çırpan ve bu uçurluğu Türkiye'de bir coşku havası yaratan Metris firarilerinin onurlu bir gelecek kavgası pratiginde yeniden yerlerini almaları sürecine aktif olarak katılır. Sonra İstanbul'a yer-

leşir. Bu süreçte daha çok çeviri yapma işiyle uğraşsa da sadece beninle sınırlı kalmak istemez, kalması istemez. Düşmanın, bir kaç gün önce TKP/ML tarafından cezalandırılan polislerinin intikamını almak amacıyla saldırıldığı bir süreçte İsmail ORAL'la birlikte kaldığı ev 19 Mayıs 1991'de basılır. Evde yalnızdır ve başka erasında karşı davranışa girme şansını yakalayamaz. Evde silahlar ve dokümanlar ele geçer. Aynı zamanda bir başka eve baskın düzenleyen resmi terör güçleri İsmail ORAL ve Hatice DİLEK'i kurşana dikerler. Silah olmayan evde, silahsız "militanlar saatiyece silahla çatışmaya girmiş ve bu çatışmada ölü ele geçmişlerdir" Özgür Cihan ise sağ ele geçmiştir.

O günlerde ve ertesi işkence güdelerinde Türk egemen sınıfların daha bir iyi tanıması, yoldaşlarına ve davasına bağlılığı daha da arttırıyor. O İbrahim KAYPAKKAYA gibi bir ödemeye sahip olmanın onuru ve deneyimiyle yoldaşlarına, ilkelere bağlılığı çok güzel bir örneği vererek polis ve savcılıkta ifade vermeyi reddeder. İşkenceleri protesto ederek açık grevi eylemiyle direnişini güçlendirir. 15 günlük işkence yaşam sonrası "zorunlu mücadele alanı" cezaevinde üzerine düşeni yerine getirir. Türk devletiyle, İsviçre devletinin işbirliği ve halk düşmanlığı konusundaki sınıf dayanışmasını daha somut yaşadığı bu süreçte; cezaevinin devrimin okulu, mahkemeyi devrimin kürsüsü şeklinde kullanmayı başarıyor.

16 Eylül 1991 günü ilk mahkemesi burjuva basın için "ne olduğu, nasıl davranış göstereceği, pişmanlık sözleri sarfedeceği" beklentisiyle bir çov günü olarak görülür ve aşırı ilgi gösterilir. Ertesi gün ise bir dışında hiçbirinden çığ çıkmaz. Bir gün önce mahkeme koridorlarını dolduran, peşpeşe flaş patlatan, metrelere kaset kaydı yapan onlar değilmiş sansürsüzdür.

Bu süreçten de bir komüniste yararlı şekilde çıkan enternasyonalist genç kadına yoldaşları "Tanya" adını takarlar. Barbara Anna'yı anı.

Tanya ismi Türkiye'de için sadece "çocuk boynuna benzeyen boyun" a ilmek geçirilip asılan biri değil, o en olumsuz koşullarda insanın yüce ruhuna bürünüp, "güçlü" düşmanın karşısında özgür gelecek mücadelesinin haklılığını haykırarak, kararlı, militan bir Partizan kızdır da.

Sovyetler Birliği'nde vatandan ve sosyalizmi Hitler faşizmine karşı savunan Tanya ile, Enternasyonalizmin en somut örneği olarak sosyalizmi Türkiye topraklarında kurma ve komünist dünya toplumu yaratma savaşındaki Tanya arasında-

"Emperyalist zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandırıldığı ülkelerin ML karakterlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum. "Komünizm ölü" çöğüklerinin abidiği şu süreçte bu görev bir kat daha artmıştır."

"Sonuç olarak emperyalizme, faşizme ve tüm dünyaencilığına karşı mücadelede halkların devrim davasına yardımcı olabildiysem bundan ancak gurur duyurum."

"Beni ancak enternasyonal proletarya yarğılar, siz değil!"

"İsmail kararı bir komünist olarak tanıdığı ve hakim sınıflar öyle güzel insanlardan büyük bir korku duymakta onları öldürerek kendilerini kurtaracağına umut etmektedirler. Fakat devrimciler öldürülse de devrimin gidiği durdurulamaz."

Sınırsız ve zulumsuz bir toplum için mücadele veren devrimciler bu mücadelenin

Barbara Anna Kistler'den

sıvınlığı içinde çalılışıyor, şehitlerimizin bıraktığı mirası geliştiriyorlar."

"Çeşitli ülkelerdeki emperyalistler ve generaller bu dayanışmayı yıkmalı ve böylece komünizm davasını yerlebir etmek amacıyla emekçiler arasında milliyetçi duyguları ve özellikle metropollerde güvenizmi yaratmaya çalışıyorlar."

"İbrahim Kaypakkaya'nın yazılarını okuduğumda çok etkilendim. Bugün komünist önderin kısa yaşam sürecinde neler yaratabildiğine büyük bir hayranlık ve saygı ile baktım. Bu komünist önderin kanı ile köklerini suladığı proleter partisi ilgimi daha da çaktı. TKP/ML'nin herşeyden önce bilimsel olarak doğru olduğunu anladım ve

çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını gerçek kurtuluşa götürecektir tek proleter parti diye güvendim. O, her ML parti gibi nesnel gerçeklere dayanan, tarihsel ve toplumsal gelişimin durdurulmaz akışının yatağı olma özelliğini taşıyor. Yükselttiği kırmızı bayrağı lekesizdir."

"MLMZD ve proleter enternasyonalizmini savunan bir devrimci olarak, dünyadaki proletarya ve ezilen halkların mücadelesine hizmet ederken, emperyalizmin zincirin en ince halkasından koparılması gerçeğine uygun olarak, mücadelenin boyutlandırıldığı ülkelerin ML hareketlerine destek vermeyi enternasyonal bir görev olarak görüyorum."

"İsviçre'deki devrimci durgunluktan dolayı enternasyonal dayanışma pek gelişmemiş. İsviçre halkının duyarsızlığı beni üzüyor ve "halkım" için bazen utanıyorum. Buradaki halkın Avrupa'daki proletaryaya karşı haklı güvensizliğine burada kalarak biraz güven tutabilirim."

"Bence Türkiye'deki halk savaşına omuz vermek enternasyonal proletaryaya hizmet etmek demektir."

"Kapitalist ülkelerde de kadınlar cins baskısı altında ezilmektedir. Kadınlar modern kitle olarak yaşamaktadır. Kapitalist toplumdaki özgür gönüllüler ancak bir sahtekarlıktır. Kadınların özgürlüğü burjuvazinin çözdüğü bir özgürlüktür."

"Uzun yıllar Avrupa toplumunda yaşayanlar oradaki yozlaşmadan oldukça fazla etkilenmektedirler. Bu nedenle birinci görev ülkeye dönüp devrim katılmaktır ikincisi ise oradaki yozlaşmaya karşı tüm güçleriyle direnme, ilka devrim ve enternasyonal mücadelenin yaran için gerekli olan özveri ve disiplin mutlakla gösterilmelidir. Kayda değer hiçbir şey yapmadan ben mücadele ediyor muyum deyip vicdan rahatlatılmamalıdır. Kendisine devrimciyim diyen herkesi Türkiye'deki Demokratik Halk Devrimi mücadelesine katılmaya çağırıyorum."

ki bağ sınıf kardeşliği ve insanlığın kurtuluşu ülküsüdür.

Yedi aylık tutsaklıktan sonra Barbara Türkiye sınıf mücadelesinin, merkezi halkası olan gerilla savaşında yer almak ister. Bu isteği Barbara'nın olduğu kadar çeşitli milliyetlerde Türkiye proletaryası ve emekçi halkları için de bir onurdur. Böyle bir enternasyonalist devrimciyle omuz omuza olmak, birlikte savaşmak ifade edilemeyecek bir ayrıcalıktır. Fakat bazı hukuksal sorunlar Barbara'nın yurtdışına çıkmasını zorunlu kılmaktadır.

Bir genç kadın düşünün: Yukarıda anlatılanları yaşamış ve zorunlu ayrılıkta yüzyüzdür. Bu onun için acıların en büyüğüdür. O Türkiye'nin toprağının değil, özgürlük kavgasının aşığıdır. Ve bu aşkına giden yolun Türkiye devriminden geçtiğini bilmektedir. Türkiye'ye ve TKP/ML'ye varışını ancak böyle kavrayabiliriz. Türkiye'de emekçilerin kendi kavgasına yeterince sahip çıkmadığı, ihanetin, kavga kaçınılığının yoğunlaştığı bu süreçte Barbara Türkiye devrimine daha bir dört elle sarılır. Bir an daha geçirmeden hemen gerillaya katılmak istemesine rağmen buna ancak birkaç ay sonra kavuşur. Yurtdışı dönüşi aşkına kavuşmak özlemi daha bir yoğunlaşmıştır. Gerillaya katılış sürecinin her uzayışında tepkisi ve ısrarı daha bir artar. Ve nihayet sevgiliye kavuşma coşkusuyla gerillaya katılır. Onun varlığı gerilla ve köytliler için o kadar değerli ve anlamlıdır ki, onunla tanışmış olmak bir ayrıcalıksa, onunla omuz omuza savaşıyor olmak ayrıcalığın karesidir. Enternasyonal proletaryanın işçi kızı Barbara (Kisem), çeşitli milliyetlerden halkımızın savaş nefesleri TIKKO gerillaları için enternasyonalizmin en somut ve canlı örneğidir de.

Sosyalizmin en zor sürecini yaşadığı bu koşullarda ML/MZD bilimine sarılıp doğruca inat ve mücadelede ısrar ne kadar onurlu bir davranışsa ve tarih bunu ayrıcalıklı olarak teslim edecekse, aynı tarih Barbara'nın tutumundaki ayrıcalığı da teslim edecektir.

Türkiye sınıf mücadelesinin ve dünya komünizminin savaşçısı Barbara, parti ve devrim şehitleri arasında 'Persim'de şehit düştüğünde olanın bir miras ve tarihsel bir onur bırakıyordu geriye.

Özü gereği enternasyonalist bir komünist olan Barbara'mızın mezarı alıncağ yürüyüşündeki emekçi halkımız için kendisine yaradığı bir anı ve değerler hazinesi olarak tarihteki yerini alacak ve eğitici işlevini görecekler.

Evet bir kadın düşünün, genç kızlığında yüreğine düşmüş kavgamın ateşi ve inancın haklılığıyla mücadeleye atılmış, emperyalist burjuva olanaklardan etkilenmemiş ve tüm insanlık için özgür bir dünya yaratma ereğinde, hiçbir baskıdan yıldılmıya kapılmamış, Türkiye devrim savaşında silah elde toprağa düşmüş, canınıza can, kanınıza kan olmuş!... Bu ölümün yücelerden yüce olduğunu kim inkar edebilir?

Devrim ateşini körükleyen Barbara yoldaşın yerini doldurmak için, kadın ya da erkek olarak, dünya komünizmi ve kardeşlik toplumu uğruna atan yüreklere kendi yüreğini katmak göreviyle yüzyuze olduğumuzu unutmamalıyız!

Şimdi soruyoruz; senin de bu genç kadının yerini dolduranlardan birisi olman gerekmez mi?

Not: Barbara Anna KISTLER (Kisem) ile ilgili bir özel sayı çıkaracağımızdan O'nu tanıyan, birlikte yaşamış herkesten anılarını yazmalarını, varsa mektup ve fotoğraflarını 7 Nisan 1993'e kadar bize yollamalarını önemle istiyoruz.

İsviçre emperyalizmine karşı mücadelede çelikleşen Alp dağlarının başoğmaz kızı Barbara Anna Kistler, her türlü rahatı elinin tersiyle bir kenara bırakarak programla berimsediği proletarya partisinin sallarında taşımın en koyu işlediği Türkiye'de mücadeleye atıldı. Hasanpaşa katliamında yoldaşları İsmail Oral ve Hatice Ötelek katledilirken O, dışına esir düşü. İşkenceden geçirdiğinde tek bir sır vermedi. TC'nin mahkemelerinde, "BENİ ANCAK ENTERNASYONAL PROLETARYA YARGILAR, SİZ DEĞİLTİ" diyerek meydan okudu.

Belçika İşçi Partisi üyesi Jan Fermon gazetemizi ziyaret etti

Çalışmalarında uluslararası dayanışmaya önemli yer veren ve M-L, MZD anlayışında olan kesimlerle tanışmak, ortak platformlar ve birlikler oluşturmak amacı güden Belçika İşçi Partisi'nden bir üye geçenlerde ülkemize de gelmiştir. Aynı zamanda Brüksel'de avukatlık yapan Belçika İşçi Partisi üyesi Jan FERMON ülkemize, bir grup avukata açılan davada avukatlarla dayanışma sağlamak için gelmeden önce dergimize de haber yollanmış gelince görüşmek istediğini belirtmişti.

Gazetemizin savunduğu ML-MZD çizgisini kendine yakın/paralel gördüklerini söyleyen Jan FERMON'la görüşmemizde Türkiye'ye ve çeşitli politik örgütleri tanıma çabası içinde olduk. Daha sonra nedenini öğreneceğimize bu ilgi, Belçika İşçi Partisi'nin bütün komünist örgütlerle birlik oluşturmak mozaikinden kaynaklanıyordu. Özellikle TKP/ML'yi tanıma da yoğunlaşmanın nedenini de böyle açıklıyordu. TKP/ML'nin kuruluşundan bugüne kadar politik hatı, örgütsel problemleri üzerinde önemli duran Jan FERMON kendi partilerini ve çalışmalarını da şu ana başlıklar altında özetliyordu.

- 1968-69'larda parti değil legal bir örgüttür. Adı Amado.

- 1979'da kongrede Belçika İşçi Partisi kuruluyor. Esasını Amado'dan az bir kısmını da diğer bazı örgütlerden gelenler oluşturmaktadır.

- Esasen sanayi proletaryası içinde çalışmakta birlikte gençlik içinde de çalışıyorlar. İrkiçliğe karşı, anti-emperyalist cepheye çalışıyor, yer alıyorlar. Anti-emperyalist birlik ve komünistlerin birliğini sağlama çalışmaları var. Dünyadaki devrimci kampanyaları kullanma/destekleme anlayışı ve çabaları var.

- Komisyonlar oluşturuyor ve onlar aracılığıyla örgütleşiyorlar.

- Anti-Emperyalistler Birliği, 3 yıldır, ekonomik kriz, köfrez savaşları konusunda, yükselişe karşı ve yabancıların "eşit hak" için kampanyaya yürütmüştür.

- Gonzalo'nun yaşamını savunma kampanyası içinde çalışıyorlar.

- Son seçimlerde aşağı sağ Flemen'de (Valonya) Neo-nazi parti % 10 oy alıyor Belçika İşçi Partisi orada "halklar için eşit hak" kampanyası yürütüyor.

- "3. Dünya" (sömürge, yarı-sömürge ülkeler) için bekimler ko-

Belçika İşçi Partisi üyesi Jan Fermon gazetemizi ziyaret ederken, Enternasyonalist devrimci Barbara Anna Kistler'i de "Önün tutumu dünya komünistlerine ve halklarına örnektir" diyerek andı.

masyonu; Bu komisyon bu tür ülkelerde devrim mücadelesi yürüten örgütlerle dayanışma amacıyla bekimler yolluyor. Bugüne kadar El Salvador, Filipinler ve Filistin'e doktor göndermişler.

- Gençlik Komisyonu (Rebelle-Karşı çıkış/Avaklanma); irkiçlik ve faşizme karşı kampanyalar örgütleniyorlar. Geçen yıl Brüksel'de 5 yabancı genç öldürüldü. Buna karşı kampanya yürütüyorlar.

- Yükseköğretim örgütü (Kamasyon); özel olarak yükseköğretim'de çalışmalar yürütüyor. Okul/öğrenci sorunları yanında ülkesinin diğer sorunları konusunda da çalışmalarını katılıyorlar.

- "Sovyetler" Birliği ve Doğu bloku ülkelerindeki gelişmelerden sonra;

- Komünistler arası iyi diyalog geliştiğini, sosyal-demokrasi ve revizyonizm ile oradaki sınırların daha belli olduğunu düşünüyorlar.

- MZD noktasında net bir düşünceye sahipler. Mao'yu dünya için önemli görüyorlar.

- Stalin; 1920'lerden sonra sosyalizme katkılarda bulunmuş önemli birisidir. Bu konuda parti bir kitap çıkarmış. Fransızca.

- Kuzey Kore; revizyonizme kar-

şı Kuzey Kore ile ilişkilidir. K.Kore'yi sosyalist bir ülke, iktidardaki partiyi de komünist görüyorlar. "Gerçekten bütün komünist örgütlerle ilişki istiyoruz".

- "Küba revizyonist yolu takip etmedi."

- Çözülüşten sonra, 3 yıldır yeniden yapılmaya gidiyorlar. Parti üyelerini daha da bilinçlendirme çabası veriyor, tüm devrimci örgütlerin birliğini sağlamaya çalışıyorlar. Tüm dünyadaki devrimci örgütlerin birliğini istiyor. Örgütlerle ilişki kurma çabalarını sürdürüyorlar.

- Yayınları;

- Solideer isiminde haftalık, haber-yorum.

- Enternasyonalist Solideer isiminde, daha çok işçi sendika konularını işleyen dizensiz (seyrek).

- Marksist çalışmaya sonunda 2 ayda bir teorik yayın organı çıkarıyorlar.

- Basın evleri var. Yılda 10-20 adet kitap basıyorlar.

- Örneğin, Sovyetler Birliği'ni inceleyen bir kitap, lağılızce.

- Kapitalizm üzerine/kriz inceleme. Fransızca.

- Stalin ve sosyalizmin yapısı inceleme. Fransızca.

- Sendika; sosyal-demokrat ve

Hristiyan-demokrat nitelikli iki belli başlı sendika var.

- Parlamento-seçimleri;

- Seçimlere katılıyorlar. Devrimin yolu olarak gördüklerinden değil, seslerini duyurmak için. Kırsal olarak kullanılmak istiyorlar.

- Genel olarak kitleler apolitik konumda. İşçiler ve halk arasında tartışma pek olmuyor. Seçimler en fazla tartışmanın olduğu zamandır. Seçimlere katılmalarıdaki diğer bir nedeni bu.

- Bu süreçte gösteri vb. düzenliyorlar.

- Devleti faşist görmüyorlar. Çeşitli hakları var Legal olarak ML parti kurabiliyorlar.

- Büyük endüstri işçileri arasında, işten atılma ve sosyal haklardan yararlanmama tehlikesi olduğundan yarı-legal örgütlenmeler de oluşturmuyorlar.

- Devlet dairelerinde ve bakanlıklarda görevli ya da yüksek bürokratlar arasında olan üyeleri tamamen illegal örgütleniyorlar.

- Devrimin yolu konusunda, zor'un yeni toplumun ebesi olduğuna inanıyorlar. Devrimin değişik koşulları vardır;

- Emperyalistler arası savaş koşullarında devrimci durum oluyor.

- Emperyalist ülkelerce bağınımlı ülkelere baskılar yoğunlaştığında orada da halk yoğun tepki gösterir. Bu süreçte devrimci durum oluşabilir.

- Avrupa'da ekonomik güçler çökebilir. Sömürgeleşme kaybedildiğinde bu kaçınılmazdır. İşçilere baskı olur, işsizlik vb. nedenlerle hareketler gelişebilir. Bu süreçte devrimci durum oluşur.

Bunların hepsine göre hazırlıklı yapıyorlar. Hangisinin olacağı şu anda belli değil. Bu durumlardan herhangi biri oluştuğunda ayaklanmayı anlayış olarak kabul ediyorlar ama henüz hazır değil.

- Belçika Komünist Partisi'nin 2. paylaşımlı savaşı sonrasında devrim yapma koşulu vardı, hatırlarından dolayı yapamıştı.

Nazilere karşı en büyük direniş komünistler göstermiştir. Halk üzerinde öyle etkin bir itibarı vardı ki, komünistler sokaktan geçtiklerinde halk onları alkışlıyordu.

- Komünist Partisi'nin lideri 3. Enternasyonalde de katılan Henri De MONE.

Dimitrov'un cephe anlayışından hareketle oportünist bir anlayışa sahip. Dimitrov'un anlayışını metropollerde uygulamaya kalkıyor. Milliyetçilerle (ki bunların başkanları nazi birisi) işbirliği öneriyor. Naziler reddediyor ve devrimcilerle baskı uygulanıyor.

- Komünistler iktidarı alacak güçteken buna yönelimiyor, uzlaşma yoluna arıyor.

- Savaş sonunda ülkeye ABD ordusu giriyor. Komünistlere "silahları bırakın iktidarı size devredelim" önerisi geliyor. Çoğunluk komünistlerin hayır demesine rağmen önderlik (Henri De MONE) uzlaşmaya varıyor, silah bırakıyor, komünistler iktidarda ancak 1 yıl kalabiliyorlar.

- Jan FERMON, İsviçreli komünist Barbara Anna KISTLER'in Pujamur'de, gerilla savaşında şehit düşmesine ilişkin; "Barbaranın bu durumu bir yanıyla iyi, bir yanıyla kötüdür. İyi'de günkü Barbara bir komünist olarak enternasyonalist dayanışmanın sembolü olmuştur. Kötü olan ise Barbara'yı yitirmiş olmamızdır. Yokluğuna üzülmüyoruz. Ö'nün tutumu dünya Komünistlerine ve halklarına örnektir" diyerek görüşlerini dile getirdi.

- Jan FERMON'u ülkesine sınırsız dostluk duygularıyla uğurladık.

Guzman için Acil Enternasyonal Komite'nin kuruluş konferansı yapıldı

And dağlarından Lima'ya inen devrim dalgası başta Fujimori faşizmi olmak üzere tüm emperyalistleri ve dünya gericiğini uykusunu geçirdi. 12 Eylül 1992 günü ABD emelinde Fujimori faşizmi PKP Başkanı Gonzalo ve yoldaşlarını esir aldıklarında savıncıydılar. Ancak onu "kale" içinde yargılayan O, Peru ve dünya halklarının bir sesi olarak tüm emperyalistleri ve uzakları yargıladı, tutsaklığı meydan okudu. Dünya halklarına umut ve coşku verdi.

Acil Enternasyonal Komite'nin yanısıra bir dizi işçi ve kuruluş Gonzalo'nun hayatını korumak için sitemlere girişti. Ve bu önemli insanın sesini Peru devriminin önemli, emperyalistleri "Yeni Dünya Düzeni" bağrainsi arasında uluslararası kamuoyuna duyurmasını bildi.

27-28 Şubat 1993 günü Almanya'nın Duisburg kentinde Acil Enternasyonal Komite'nin kuruluş konferansı gerçekleştirildi. Bu konferansa Türkiye'den, Bangladeş'ten, İspanya'dan, Latin Amerika'dan, Güney Afrika'dan, Yunanistan'dan vb. ülkeden gelen delegelerin yanısıra salonu dolduran dinleyenlerle konferans oldukça kalabalıktı. Değişik dillerden sloganları yer aldığı PKP ve Guzman partilerinin salonun her tarafını dolduruyordu. Acil Enternasyonal Komite'nin davet ettiği konferans delegesi ve Elazığ İHD Başkanı avukat Mazin Can'ın konferanstan birkaç gün önce arkadaşları doktor Hasan Kısa ile birlikte

konferans tarafından katıldığından dolayı resmi çıkartılarak çözülmüş resimlerin de dik-kati çekiyordu.

Kürsünün bulunduğu yerde "kale" içinden yumruğunu havaya kaldırmış dünya gençliğine meydan okuyan Guzman'ın duvar boyu resmi salonu dolduran kütüpe ayrı bir coşku veriyordu.

Delegelerin konuşmaları İngilizce, Almanca ve Türkçe tercüme ediliyordu. Kürsüye gelen her delega, Guzman'ın hayatını korumak ve Peru devrimini savunmak için ülkesinde yapılan faaliyetleri hararetle anlatırken bu durumun gelişen aşamada uluslararası boyutta başta ABD olmak üzere tüm emperyalistleri ve Fujimori faşizmi dünya demokratik kamuoyu önünde önemli dercede teşhir etğini belirtiyor ve anti-emperyalist bir cephenin oluşmasına konferansın büyük katkısına bulunacağını dikkat çekiyorlardı. Bu önemli bir şeydi ve güçlendirilmesi gerekiyordu.

Ancak dvan gerek gündemin işlenmesinde gerekse delegelerin tecrübe aktarması için söz hakkı verilmesinde gerekli hassasiyeti gösteremiyordu. Yer yer tepkisel devrimci delegeler arasında huzursuzluk yaratıyordu. Partizan dergisinden konferansa katılan delegeye, başvuruda bulunmasına rağmen söz hakkı verilmemesi bir olumsuzluk örneğidir. Ayrıca konferans örgütlenmesinde, kitle seferber edilmesinde, delegelerin yer

sorunu üstlenmesinde önemli çabası olan TKP/ML'ye dahi görüş belirtmek için divana başvuruda bulunmasına rağmen mesaj bölümünde söz hakkı verilecek denimesine rağmen, sözcükünü bölümde de söz hakkı verilmemesi divanın anti-demokratik tutumunu gözler önüne seren ayrı bir olumsuzluktu.

Zira, her boyutuyla emek veren, kütlesiyle koşulan ve özünde bulunan bir örgütün konuşma hakkı kadar doğal başka bir şey olmaz. Her ne şekilde olursa olsun bu hakkın gasbına karşı koymak kadar da doğal bir şey olmaz. Gerek delegeler gerekse izleyicilerin önemli bir kesimi bunu gördüğü için tepkisini dile getirdi. Ve bir süre gergin bir hava yaşandı.

Daha sonra durum yatıştı ve olumsuz lugun giderilmesi için varolan divan başkanlığına PKP'den bir kişinin yanı sıra ATIK'ten de (Avrupa'da Türkiye'de İşçiler Konfederasyonu) bir kişinin delegelerin oylamasıyla salonun başkanlığına atanmasıyla konferansın "yaşasın PKP, yaşasın Başkan Gonzalo, yaşasın ML-MZD, yaşasın Halk Savaşı, açapetron devletin yıkacağı halk iktidarı kuracağız, yaşasın enternasyonal dayanışma" sloganlarıyla çinildi. Ve konferans yeniden coşkuyla bir havaya büründü.

"Guzman'a Özgürlük" kampanyasının değişik açılardan değerlendirildiği, insan haklarının röğ, Peru gibi ülkelerde halk hareketlerinin durumu ve emperyalistlerin "yeni dünya dü-

zeni" konusundaki politikalarının da alındığı konferans bu boyutuyla tıyacı oldu.

Divan, bundan sonraki faaliyetlerin daha sadıklı ve düzenli yapılması her ülkeden iki delegenin temsilisiyle oluşacak bir yürütme kurulunun seçilmesi önerdi. Her ülke kendi arasında bu işi yapan Türkiye delegeleri kendi aralarında yayıncı ve yazar Ragıp Zarakolu ve Gaziantep İHD başkanı avukat Selim Şahin'i yürütme kurulu için belirledi. Partizan dergisi olarak "Guzman'ın hayatını korumak için" Türkiye kesisinde her ne kadar aktif faaliyet yürütüyorsa da bunu yürütme kuruluna girmek için bir dayanışma olarak getirmeye ve delega arkadaşların önerilerini onayladı. Böylece delegelerin onaylaya 30 kişiden oluşan bir yürütme kurulu seçildi. Seçilen yürütme kurulu kendi içinde toplanarak görev bölümü yaptı.

İkinci etapta Peru'ya parlamentelerden oluşan bir heyet gönderileceği açıklandı.

Konferansa, Abimael Guzman'a özgürlük komitesi yürütme kurulu adına, A. Rıza Dindar, Ay. Ercan Kanar, Saban İba ve Yeni Demokratik Kadın Derneği adına Seza Mıs, Partizan dergisi adına Memik Horoz bir ortak mesaj yolladılar.

Ayrıca Yeni Demokrat Gençlik'de bir mesaj lefti.

Değişik ülkelerden gelen birçok mesaj konferansında coşkuyla bir hava yarattı.

KIZIL DEKORLAR SAVRULACAKTIR Rusya'da iki burjuva klik arasındaki çatışmalar arttı

150 yıl önce burjuvazinin yıkılığını kaçırın "komünizm heyulası" bugün Rusya'da Kızıl duvarlarını zorlamaktadır.

Dış Haberler Servisi-Komünist Manifesto şöyle başlıyordu: Avrupa'da bir heyula dolaşıyor: Komünizm heyulası... Eski Avrupa'nın bütün güçleri, hayaleti defetmek için kutsal ittifaklara girdi.

1917 ile dünya topraklarını kasıp kavuran kızıl fırtına, yeni bir çağın, proleter devrimleri çağının hayat bulan tecrübesiydi. Fakat kızıl iktidarlar birer birer yenildiler ve kapitalist restorasyonlar başladı. Revizyonistler, proletaryanın iktidarlarını gaspettiler ve günün boz bulanıklığında, kızıl dekorlar içerisinde, bataklık türkülerini söylemeye başladılar. Emperyalistlere "Yeni Dünya Düzeni" türkülerini bu bataklık türkülerinin menşei aynıdır. Burjuvazinin tüm dünyayı tekrar hakimiyeti altına almasının zafer çığıdır.

Proletarya, kendisiyle beraber tüm insanlığı kurtaracak tek sınıftır. İktidar düzeyini bir asrı bulmaz, burjuvazi ise sınıfı toplumların tüm sömürücü geleneklerini kendisinde toplamıştır ve dünya çapında iktidar için üç asır mücadele etmiştir. Ama unutuldu sanılan şeyler unutulmadı. Bu gün proletarya tarihsel deneyimlerinin, Marks'ın Lenin'in, Mao'nun kızıl güzergahındaki uzun yürüyüşüne devam ediyor. Bunlar unutulmaz çünkü bunları unutan bellek, yaşamdan kopuk, hasta bir bellektir.

Lenin'in ülkesinde, burjuvazi iktidarı gaspedeli tam 37 yıl oldu. Ve Yeltsin ile Halk Temsilcileri Kongresi burjuvaleriyle çekişiyor. Çekişme, Kongre'ci Ruslan Hasbulatov

ile Başkan Boris Yeltsin arasında ve ülkeyi kimin yöneteceği tartışılıyor. Yeltsin, batılı emperyalistlerle uyum içerisinde programlara sahip ve onun Dışişleri Bakanı Kozyrev, batılı emperyalistlere şöyle sesleniyor: "Bizi yalnız bıraksanız komünizm tekrar gelir." Oysa Halk Temsilcileri Kongresi'nin komünizmi getireceği falan yok. Bu anılsın için kongre'nin sanıfsal kökenini incelemek yeterli: Kongre üyeleri; "Komünist" Partinin bölge yöneticileri, sendika ağaları ve devlet fabrikaları ile kolektif çiftlik yöneticileri... Yani bürokrat burjuvazi. Yeltsin ve parlamento arasındaki mücadele iki hırslı adam veya reformcu-radikal veya iki rakip ideolojinin çatışması değildir. Ama iki burjuva klik arasındaki çatışmadır.

Rusya'da klikler arası çekişmeler 10 Aralık 1992'de Yeltsin'in ülkeyi kendinin mi yoksa parlamento'nun mu yöneteceğine halkın karar vereceği bir referandum önermesiyle gelişmeye başladı. Birkaç gün sonra kongre ve Yeltsin arasında uzlaşma sağlandı ve Nisan'da referandum yapılmasına karar verildi. 29 Ocak 1993'te parlamento, başkanlık ve parlamento seçiminin 1994 sonbaharında yapılmasını onayladı. 28 Şubat 1993'te Yeltsin ile Parlamento Başkanı Ruslan Hasbulatov arasındaki uzlaşma görüşleri başarısız kalınca parlamento, Halk Temsilcileri Kongresi'ni olağanüstü toplantıya çağırdı.

Parlamento, Halk Temsilcileri kongresi'nden Yeltsin'in anayasa-

yı ihlal edip etmediği konusunda karar almasını istedi. Buna karşılık Yeltsin'de kongre'yi kendisiyle uzlaşmaya varmadığı takdirde "tam yasal olmayan" uygulamaları yürürlüğe koymakla tehdit etti. 9 Mart'ta Hasbulatov anayasa konusunda Yeltsin'le anlaşmayı reddedince Kongre'ye de yol açılmış oldu. Kongre bunun üzerine Yeltsin'in referandum teklifini reddetti ve referandumu ayrılan ödeneğin, odu üyelerinin konut açığında kullanılmasını kararlaştırdı.

Nihayet Boris Yeltsin 20 Nisan'da yaptığı açıklamayla 25 Nisan'a dek ülkeyi Kararnamelerle yöneteceğini açıklarak "iki başlı yönetimi" belirginleştirdi. Bütün çekişmelerine rağmen işin ilgi çekici yanı hala iki tarafın da "Komünizm heyulasından" dem vurmalarıdır. Oyle ya geçen yılki rakamlara göre enflasyon %2000'e ulaştı ve brüt üretim %25 oranında düşmüştür. Burjuva klikler arasındaki çatışmanın dışında kalan (şimdilik güçlenmekte olan) Rus komünistlerine düşen görev, kargaşayı devrimci dalgayı yükseltmek için kullanmak olmalıdır.

Şimdi Rusya'da, kızıl bayraklar, yeniden ayağa kalkın proletaryanın ellerinde dalgalanmaktadır. Sınıf bilinçli proletaryanın bir zamanlar sosyalizmi yaşamış Doğu Avrupa ülkelerinde yeniden yekeneceği zaman yakındır. O zaman, ideoloji maddi güce dönüşecek ve kızıl bayrak gerçek öncülerinin ellerinde dalgalanacaktır.

İtalya'nın gerçek mafyası hükümeti

Eski Başbakanlardan Bettino Craxi

Şubat ve Mart ayları içerisinde, İtalya rüvyet skandallarıyla sarsıldı. 23 meşhur İtalyan politikacı ve şadama, yolsuzluk iddiasıyla Milan'daki San Vittore cezaevine kapatıldı. Bunların arasında "Sosyalist" Parti lideri ve eski Başbakan Bettino Craxi, Fiat otomobil firmasının finansal yönetmeni Francesco Mattioli ve Hıristiyan Demokrat Parti basın sekreteri Enzo Carra'da var. Şu anda 906 kişi sulu mahkemelerince araştırmaya tabi tutuluyor ve bunların arasında 630 kişilik İtalyan parlamentosunun 1/5'i de var. İtalya'nın devlet borçları ulusal üretiminden yüksek ve bütçe açığı tahminen 11 trilyon Lire (84.550

trilyon lira). Yolsuzluklar listesi, devlet mülkiyetindeki taşınmaz malları peşkeş çekmekten, 1990 Dünya Kupa'sında alınan ödeneklerden şahsi yararlanmalara, İsviçre bankalarıyla gizli bağlantılar kurmaktan "Sosyalist" Parti kasasını soymaya kadar uzanıyor. Yolsuzlukların 10.20 milyar dolar (95-190 trilyon lira) civarında olduğu tahmin ediliyor.

Bu skandallar burjuva partilerinin ("Sosyalist Parti ve Hıristiyan Demokrat Parti) dalışması sonucu, birbirlerini barcasmalarıyla ortaya çıktı. Bir atasözümüz şöyle der: "İt ne, it kuyruğuna". İtalya'da olanlar da bundan ibarettir.

Avusturya'dan Humanic işçilerine destek

Kadın emekçilerin öncülük ettiği Çorlu Humanic ayakkabı fabrikasındaki grevi Humanic ayakkabı fabrikalarının merkezinin bulunduğu Avusturya'dan işçiler destekledi. Çorlu'da kurulu Humanic fabrikası işçilerine selam gönderen emekçi okurlarımızın yazdığı metni yayınıyoruz.

Humanic fabrikası kralıktan sonra kurulan, yüzyıla yakın bir geçmişi olan ve Avusturya'nın da en büyük ayakkabı fabrikalarından biridir.

Avusturya işçi sınıfının ve Avusturya'da çalışan yabancı işçilerin sırtından sömürerek elde ettiği yıllık geliri 3.5 milyar şilindir. Bunu TL'ye çevirsek sifirler yelmez. Yani birkaç trilyonu bulmaktadır. Ancak Humanic fabrikası ne bu sömürüyü yeterli bulmuş, ne de bu kazançta yeter artık diyememiştir. Kârına kâr katmak için sömürünün daha çok olduğu, barbarlığa dönüştüğü ucuz, iş gücünün bulunduğu ve emperyalizme göbekten bağımlı ülkelere yönünü çevirmiştir. Tabii bu ülkelerin başını hiç şüphesiz emperyalizmin atını istediği gibi oynattığı Türkiye çekmektedir.

İşte Humanic fabrikası da bu fırsatı kaçırmamış, 1987 yılında işgücünün Türkiye'ye oranla daha pahalı olduğu Avusturya'daki timasından 300 işçiyi işten atarak fabrikasının önemli bir bölümünü Çorlu'ya taşımıştır. Fabrikanın kuruluşu tamamlanmış, yöneticiler Türkiye gibi geri bırakılmış ülkelere kadın işgücünün daha ucuz satın alındığını "keşfetmişler" ve kadın işçi çalıştırmaya başlamışlardır.

Ülkelerine kadar sömürülen kadınların çalışmalarına karşılık ayda ödenen para Avusturya parası ile 1066 şilindir. Bu miktar TL'sine çevrildiği zaman 855.000 Türk Lirası yapmaktadır.

Ama kendi ülkesi Avusturya'da bu miktar sadece ve sadece bir kapının aylık sigara parasıdır. Örneğin Marlboro sigarası için bir kişi ayda 1140 şilin harcama durumundadır. Kısacası bir ay boyunca deyim yerinde ise "insandan emolden süt, bunlarınından gelinceye kadar" çalışan emekçilere ödenen maaş Avusturya'da yaşayan bir insanın 1 aylık sigara parasından bile azdır. Ülkemizdeki sömürünü barbarlığını varın siz hesap edin.

Aynı fabrika kendi ülkesinde çalıştırdığı işçisine 9000 (dokuzbin) ile 12.000 (oniki bin) şilin arasında ücret ödemektedir. Bunun anlamı kendi ülkesinde bir işçiyi ödediği ücret ile Türkiye ve Türkiye gibi geri bırakılmış ülkelere aynı paraya 8 ile 10 işçi çalıştırmaktadır. Yani kârını 8'e hatta 10'a katlamaktadır. İşte bu inanılmaz sömürüyü duymek ve yaşam standartlarını biraz daha yükseltilebilmek için Humanic işçileri Den-İş önderliğinde grev kararı alarak 1992 Temmuzunda uygulamaya koymuşlardır. İşçilerin talepleri pek fazla olmamakla beraber işveren yine de bunları kabul etmeyerek işçileri greve zorlamıştır. İşçilerin talepleri şunlardır:

- 1- İşyeri baş temsilcisinin geliştirilmesi
- 2- Ücretlerin 2256 Avusturya şilini olarak artırılması
- 3- İşyeri temsilcilerinin işten çıkarılmaması

Bu ve buna benzer en basit insanı talepleri bile işveren tarafından kabul edilmezince işçiler grev yoluyla haklarını arama yoluna başvurmuşlardır. Bu grevi diğer grevlerden ayıran en önemli özellikse 12 Eylül askerî faşist cuntasından sonra yapılan en uzun süreli grev olma özelliğidir. İkinci önemli ayrıntı edici özellikse Osmanlı İmparatorluğu'ndan günümüze kadar "Kadın haldannın olmadığı, kadının ikinci sınıf eksik etek olarak tanımlandığı" ve işte bu tanımlamanın mirasın komprador burjuvazi ve toprak ağalarına ikinci bir çarın indirerek Humanic grevinin öncülüğünü bizzat kadın emekçiler, proleterlar yapmaktadır. Yılların ezilmişliğe, horlanmışlığına başkaldırı da olan bu grevi kırdırarak iş fabrika sahipleriyle yerli işbirliği uçakları elbirliği ile çareler ve yalanlar aranmaktadır.

Fabrikanın sahipleri ve yerli uçakları "Doğu Avrupa ülkelerinde de ucuz iş gücü var, fabrikayı kapatıp oralarda yerinden kurarız" tehdidi savurmaktadır. Bu sözlü bozuk canlar zaten üç-dört yıldan beri Doğu Avrupa pazanına da girmişlerdir. Ama Türkiye gibi ucuz bir pazarı bırakacaklarını hiç zannetmiyoruz. Bu tehdidi bir korku silahı olarak kullanılmaktadır. Ama onlarda biliyorlar ki bu uzun grev göstermiştir ki işçiler korkmuyor, geri adım atmıyorlar. Aksine her geçen gün daha da çok uluslararası bir desahşin gücünü grevlerinde hissediyor, görüyorlar.

İşte Humanic fabrikasının bu tutumunu ve gerici yüzünü teşhir etmek için biz Avusturya'da yaşayan yerli ve yabancı devrimci-demokratlar olarak bizim de içinde bulunduğumuz ve faaliyet yürüttüğümüz "Salzburg Türküvli İşçiler Demegi" ve "İnkilap ve yabancı düşmanlığına karşı komite" olarak bir telgraf çekip grevdeki işçilerle dayanışma içinde olduğumuzu bildirme kararını aldık. Ayrıca ekonomik açıdan destek olma amacı ile demek olarak 2000 Avusturya şilini göndermeyi kararlaştırdık. Aynı amaçla bir de bağış kampanyası başlattık.

Bununla beraber Humanic fabrikası Avusturya kamuoyunu gerçek düzeyde bilgilendirme ve grevdeki işçilerle dayanışma çağrılarını yaptık. Örneğin Avusturya Sendikaları Birliği de Gençlik Kolları imzalı bir telgraf çekerek grevdeki işçilerle dayanışma içinde olduklarını dile getirmişlerdir. Humanic burjuvazi kamuoyunu da yanlış bilgilendirmektedir. Yürütülen bu grevin bir hak arama grevi olmadığını, aksine fabrikadaki solcuların örgütlediği bir grev olduğunu söylemektedirler.

Humanic firmasının sözlü de pek parlak değildir. Dünya haldannın baş belası faşist Hitler'in başlattığı, milyonlarca insanın ölümüne neden olan ama asıl hedef dünya proletaryasının kalesi durumundaki (başta Stalin yoldaş olmak üzere) SSCB'yi yok etmeye yönelik 2. paylaşımlı savaşında Humanic fabrikasının kime ve hangi amaçla hizmet ettiği gün gibi ortadadır. Savaş boyunca Hitlerin ordularını ayakkabı üreten savaş suçlusu bir fabrikadır. Humanic fabrikasının bu gerici ve sömürücü yüzünü teşhir etmek için tüm kamuoyunu grevdeki işçi arkadaşlarla dayanışmaya çağırıyoruz.

Yaşasın işçi sınıfının birlik ve dayanışma mücadelesi!
Gelecek ellerimizdedir!

Takke düştü Yankee göründü

26 Şubat '93. Manhattan'daki Dünya Ticaret Merkezi'nde saat 12:18 civarlarında şiddetli bir patlama sonucu 5 kişi öldü, binlerce kişi yaralandı. ABD medyası olayı tartışmalı bir şekilde işlerken, açıktan propagandasını yapmadığı halde iki şeyi birleştirdi. Birincisi, bina 110 katlıydı ve iki blok gökdelen halinde yükseliyordu. İkincisi, ABD bir "özgürlükler ülkesi"ydi ve bu konuda üstüne yoktu. Sözün özü, yapılan saldırı, dünyanın "iki büyük abidesi"ne karşı yapılmıştı. Emperyalistlere hizmet eden gerici ABD medyasıyla farklı bir mantık silsilesi izlemeye yemimli TC medyası da koruya kattı.

Görüntü her zaman ciddiye alınmaz algılamaya ise kavramadan daha aşağılara seyreder. Olay, gerisindeki gerçekler örbesi edilecek ve sansasyonel olarak işlendi. Kapitalist mantık her yerde ve her zaman yaptığı gibi bu olayı da yoz hale sokmasını becerdi. Bugün bombalanan binanın altında, üzerinde "Bina Bombalandığında Buradayım" yazılı tişörtler satan işportacılar vardır.

Olay, yeryüzünde meydana gelen sonsuz sınıf çatışmaları görüntülerinden sadece biriydi ama özellikle üzerinde durulması gerekenlerden biriydi.

SUÇLU ARAMA TİYATROSU

Patlama üzerine FBI ve CIA derhal olaya elattılar. Bir suçlu olabilecekler listesi çıkarıldı. Ama daha ilk etapta kafalar karıştı. Çünkü düşman çoktu. Çünkü ABD'nin kanlı ellerini sokmadığı kate kalmamıştı. Fakat ne olursa olsun bir liste oluşturulmalıydı ve böyle de oldu. Irak, İran, Libya, Ürdün, Cezayir, Pakistan, Mısır, Sudan ve Suudi Arabistan odak olarak ele alındı. Hatta liste, Sırp zulmine uğrayan Bosnalı Müslümanlar bile kattı.

Gerici medyalarla göre Ürdün suçlu olabilirdi. Çünkü Kral Hüseyin 1989'a kadar tüm politik oluşumları yasakladığı halde, radikal dinci Müslüman Kardeşler örgütünün faaliyetlerine güzyarınmıştı. Pakistan'da, daha Ocak 93'te 4 CIA çalışanı öldürülmüş ve gerçek olarak Bosnalı Müslümanlara Sırp saldırılarını ABD'nin desteklemesi gösterilmişti. Irak malumdu, İran Şii radikallerini destekliyordu. Hatta Suudi Arabistan bile ABD ile ilişkileri iyi olmasına rağmen sünni radikallerini desteklediği için şüphesiz değeri. Anlaşılacağı üzere koro İslami radikaller üzerinde yoğunlaşıyordu.

Oysa gerçekleri böyle açıklamak, bir burjuva iyimserliği değilse hamkafalıktır ve ne olursa olsun gerçekler böyle açıklanamaz.

Oyun alanını kabul ediyoruz ve burada oynayalım. Asya, Afrika ve Ortadoğu'nun sömürge ülkelerinde, ilişkiler kör göze batırmasınasın cirit atar. Öyle hızlı bir devrimle karşılaşılır ki, devrimi takip edemeyen göz durgunluktan dem vurur. Olayları döndürür ve efendilerin ayakları altından kayan toprakların sıcaklığını buzdolabında incelemeye kalkar. Yüksek sarayları ve tahtları, değişen bahçeleri nasıl açıklanabilir ki zamanın dilini yakalayabilelim? Bunun tek yolu tiyatroların değil ama hayata verdiği gerçek rollerin incelenmesinden geçiyor.

Mısır başkanı İmver Sedat ken-

Petro dolarlar için çeşitli İslami hareketleri el altından destekleyen ABD, kendi çıkarları zedelendiği anda tüm dünya halklarına olduğu gibi, müslümanlara karşı konuştuğu dil: İlgal, silah, kurşun, barut...

disini şöyle tanımlıyordu: "Ben, imanın ve bilimin başkanıyım." Cezayir'deki radikal dincilere af çıkarttı ve onlar tarafından öldürüldü. Bugün İran'ın başkenti Tahran'dan Sudan'ın başkenti Hartum'a kadar, radikal şeyhler sunları söylüyorlar: "Allah'ın düşmanlarını her yerde acımasızca vurun ve öldürün. Domuzların ve maymunların torunlarını başuzdan atın. Onlar Sionizm, komünizm ve emperyalizmin sofrasından beslenirler. Allah'ın düşmanlarıyla uzlaşma yoktur. Dişe diş, Kana kan. "Bu konuşmalara yasak konulmamıştır. Hatta Mısır TV'sinde son zamanlara kadar Al Azhar Üniversitesi dini ilimlerinin konuşulan yayımlanmaktadır. Diğer yandan, ABD'ye karşı oldukça sivri tutumlara giren İran ve Irak'ın ABD ile sıkı ilişkileri ortaya çıkarılmaktadır. Üç bir örnek vermek gerekirse, İsrail Gazze Şeridi'ndeki Hamas Müslüman darikal örgütünü FKO'ye karşı desteklemektedir.

Siyasetlerde gömlen bu çelişki nasıl açıklanabilir? Mao bunun anahtarını bize vermiştir: "Siyaset, ekonominin yoğunlaşmış şeklidir." O halde siyasi istikrarsızlık ekonomik istikrarsızlıkla açıklanabilir bir şeydir. 46 Müslüman devletinden sadece 5'i ağır sanayiye sahiptir. Eger hatırı sayılır yan mamul üretimden bahsetmek gerekirse 24'ü çimento, 11'i seker, 6'sı tekstil üretmektedir. Emperyalistlerce hammadde ve yarı mamul karşılığı görülen bu ülkeler, dünya petrol dışatımının % 56'sını, doğal gazın % 47'sini ve lastiğin % 70'ini "İhracat" olarak yaparlar. Ama ithalatta ikame edilen bu "İhracat" dualar kadar etkileyicidir. Çünkü dış ticaretin % 94'ü "Müslüman olmayan ülkelere" yapılmaktadır.

Baska başkaldırıya veya başka-

dırı potansiyelini getirir. 1982'de patlak veren ve Kahire'den (Mısır) Hama'ya kadar (Suriye) patlak veren isyanlar 20.000 hayata mal oldu. Ve geçen yıl ki Cezayir seçimleri kanla süslendi. Anti-emperyalist çıkışlar, İslami lafızlarla açığa vuruldu. Bunun da ötesinde Irak, bir radikal hareket olarak değil ama bir devlet olarak ABD'ye karşı "cihad"lar açtı. Tapki İran ve Libya gibi... Ama tüm bunlar çöl sıcağındaki buz kadar dayanıklıydı, bunun nedeni ise kader değil bizzat Yankee'lerle Cihad çıkartkanlarının ilişkileriydi.

YANKEE EVİNE DONMUYOR

Biraz geçmişe dönelim, çünkü geleceği görmek açısından önemlidir. '88 Nisan'ı Irak-İran savaşı sürüyor ve Irak, İran ordusunu alt ederek Fao yarımadasını işgal ediyor. Bu işgalle eşzamanlı olarak ABD savaş gemileri, Körfez'in güneyindeki İran petrol platformlarını tahrip ediyor. 3 ay sonra Temmuz'un 3'ü, Vincennes isimli ABD uçak gemisi İran karasularında olduğu yetmiyormuş gibi İran havasahasındaki bir İran Airbus tipi uçağı 260 yolcusuyla beraber imha ediyor. ABD Irak'a yardım etmiştir ve bu ortadadır. Ama ortada olmayan bir şey İran-Gate skandalıyla ortaya çıktı. ABD bütün bunları olurken İran'a da yardım etmiştir. Tapki bir Meş gibi ve onun kadar aldatıcı...

Skandallar bitmez. Irak'ın üzerine iki kez yüründü. 1. Körfez hareketi sırasında, BM nükleer silahları müfettişi Matrix Churchill ABD manevi evladi madalyasıyla bizzat dışişleri bakanı Baker tarafından onurlandırıldı. Churchill aynı zamanda İtalyan Banca De Nazionale'nin en büyük payda-

dır. Ve 1. Körfez hareketi sırasında BNL Atlanta (ABD) şubesinin, Irak'a 5 milyar dolar borç verdiği ortaya çıktı. Bu arada Yankee'lerin yeni bir askeri açılımı sessizce gerçekleştiriliyordu. Kimse görmese ve duymasa da olan olur ve inkar edilemez. Ortadoğu'daki bu pek de göze batmayan açılım ilk kez Çekçe Güç'le ortaya çıktı. "Saddam Kürt'leri kimyasal silahlarla imha etmiştir" gerekçeydi. ABD sadece işler yoluyla denetimin ve açılımın ötesine gitmektedir. Körfez hareketleri sırasında Suudi Arabistan'da onlarca üssün yanında başka Yankee izleri de vardı: Binlerce kişilik ordu... Nihayet Somali çıkarması ile bugünkü durum nedendi. Afrika ve Ortadoğuda yoğunlaşan ABD'nin bizzat kendi askerini dayama politikasının Latin Amerika'ya da sıçrayabileceği kesinlikle düşünülmektedir. Ve PKP Başkarn Guzman 1988'de bunu belirtmiştir. Bu açılımların en büyük etkeni emperyalistler arası çelişkilereydi ve bu konuda ABD sömürgelelerinin değil ama bizzat kendi askerlerinin statüsüyle hareket etmeyi tercih etmektedir. ABD bizzat kendi askerlerini hareket ettirerek daha geniş bir müdahale ortamı yaratmaktadır.

"GÜDÜK ANTI-EMPERYALİST" TERİMİ CİHADÇILAR İÇİN GÜDUKTUR

Bütün Müslüman ülkelerin ABD ile çelişkileri vardır. Çünkü bu ülkelerin statüsü sömürgelektir. Bu çelişkilerini dile getirip biçimleri İslami lafızlarla süslense de, gerçekler bir silahlı pazarlık olayını ortaya koymaktadır. Bir yandan Irak bombalanırken, bir yandan Saddam dolara boğulabilir. İran vahşice susturulsa da

İran a silah satılabilir. İsrail Ortadoğunun Siyonist kalesiyken Hamas'ı destekleyebilir. Sonsuz sınıf çelişkilerini çözümlüğüyle yaşayan Ortadoğu egemen ve ezilen sınıfları için emperyalizm gerçeği herşeyi açıklar: Kâr temel hareket odağıdır ve bu çelişkilerin ortasında MLMZD temelinde yükselen proletarya önderlikleri olmazsa, anti-emperyalizm de olmayacaktır. Hiçbir komprador sınıf anti-emperyalist bir tavır gödük de olsa gösteremez bu topraklarda, çünkü sınıf doğalarına aykırıdır. Ve hiçbir milli burjuva karakterli hareket de yaşayamıyor, çünkü çelişkiler acımasız ve yokedicidir.

Türkiye'de bu ilişkilerden bağımsız değildir. Ulusal mücadelenin en çok yoğunlaştığı bölgelerde Hizbullah'ın ortaya çıkması rastlantılarla açıklanamaz. 80 cuntası bir yandan radikal dincileri desteklerken diğer yandan ezmiştir. TC silahlı kuvvetlerine giren radikal dinciler bir yandan atılırken, bir yandan da silahlı kuvvetlerde dahil tüm devlet aygıtının köşebaşlarına bu tip insanlar atanmaktadır, korunmaktadır. Bu kuralsızlığında kendi iç kuralları vardır. Emperyalistler ve işbirlikçileri denetleyebildikleri oranda bu tip örgütlenmeleri desteklerler. Denetlenemeyenler ise törpülenir.

"Din halkın afonyodur" belirlenmesi en fazla sömürgelelerde maddi temelini buluyor. Ve sadece bir Müslüman Cihad Seferberliği değil bir Haç Seferberliği de sözkonusudur. Unutmaması gereken şudur: Emperyalistlerle içli dışlı yürütülen bu politikalar bölgesel değil küresel politikalar.

Hangi din olursa olsun bizi metafiziktir ve emperyalizmin kendisi küreseldir.